... او گولی وچلیدې

ننگیال

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

... او گولی وچلیدې

PROPERTY OF ACKU 5657

ننګیال

... اوگولی وچلیدی

لیکوال	شهرت ننگیال
خپرونکی	فرهنگ جهاد
شمېر	۱۰۰۰
نېټه	۱۳۷۱ هـ ش حمل
مهتمم	پیر نور علی شاه

ACKU

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

اهداء

خدای بخښلی علاقدار عبدالکبیرخان ته چی دخپل اسلامی بصیرت او ملی درایت له مخی یی دغه قیام دقوام په لوررهبری کړ او دخپل ولس دیوالی او جهادی عظمت په لارکی یی دسیاسی گوندیوله سیاسی اغراضو او عمالو سره قهرمانانه مبارزه وکړه .

په گور یی نور شه

ننگیال

... او گولۍ وچلیدې

ننگیال

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

سریزه

په هیواد دکمونستي مزدور رژیم پرضد پاڅونونه په بیلابیلو سیمو کي بیلابیلي بني لري که څه هم په هره سیمه کي دقیام بنستیزمحرك او چورلیځ عقیده او د ملحد او گوډاگي رژیم پرخلاف دجهاد دفرضیت اصل تشکیلوي خو ددغو پاڅوبونوعیت ، پیلامه ، دوام او مشخصات له ځینو داسي ځانگړتیاووڅخه برخمن دي چي په بیلا بیلو گټه - گوریو کي ویشلي بنکاري .

دملحد او مزدور رژیم پر ضد چي موږ دلته دکوم پاڅون خبري کوو هغه دیو لړ داسي ځانگړنو لرونکي دي چي دهیواد په نورو سیموکي یي ساري نه لیدل کیږي.

موږ دلته دیو داسي پاڅو ن خبري کوو چي ولس دیوه بریالي تاکتیك له مخي ددبنمن په خپلو وسلو دیوه ملي قیام او یوه داسي قیام له لاري چي دسیاسي گوندونو او تنظیمونو له هر ډول اغیز او نفوذ څخه لوړ ؤ، کابل ته ډیر نژدي دیوه ستر او ولسي خوځښت بهیر توپاني کړ .

که څوك په بیطرفانه توگه دغه قیام او دهغي تاریخي پس منظرته یو ځغلنده نظرواچوي نو داستاد رباني داخبره به له یوي مخي ورسره تائید کړي چي:«ولسونه له سیاستمدارانو ډیر هوښیار او دتاوجنو حالاتو په وړاندي خورا قاطع او ځیرك دي».

موږ نه غواړو ددغه قیام په مشخصاتو اوږدي خبري وکړو خو په لنډه توگه ځینو ټکوته اشاره کوو او هغه داچي دغه قیام له پیله دچریکي جگړي په بڼه نه ؤ راولاړشوي بلکي له هماغه لومړي ورځي یي دیوه ولسي خوځښت او ملي قیام په بڼه دټول ولس دملاتړ له مخي دیوي

بشپړي جبهه يي جګړي اوعمومي پاڅون بنه لرله ، ترڅو چې دمجاهدينو ترتسلط لاندي سيمو حدودهم معلوم وو- بله داچې په دغه قيام کي دهيڅ يوه سياسي جريان دخالت نه ليدل کيده بلکي ديوه خود- جوشه حرکت په توګه دسيمي دقومي مشرانو ترقيادت لاندي هغه ته زمينه برابره شوه په لارواچول شو ، اوج ته ورسيد او دوام يي وموند- له همدي ځايه وه چې دقيام اداره دولسي قيادت په واک کي وه او يوه داسي متحده اداره يي رامنځ ته کړي وه چې په باورسره ويلي شو چې دحکومتونو په نسبت په حالاتو ډيره حاکمه او يوه مثالي امنيت يي ټينګ کړي وو .

خو کله هم چې دپيښور دګوندو نو سيوري په سيمه وغوړيده او دسياسي اقتدار لوبي پيل شوي نو ددغه پاڅون اصيل اهداف ، لاسته- راوړني ، پروګرامونه او اميدونه هم ورسره تاله ترغه شول او يو پاڅيدلي مقاوم ، متحد او يوه موټي قوم په ګوندونواو ګونديو وويشل شو. ښکاره خبره ده چې دغه ليکنه دارقامو او موادو له مخي ددغه قيام بشپړتاريخ او پيښليک نشي ګڼل کيدي او نه هم دولس دجهادي قهرمانيو، حماسو او قربانيو انځورګري کولي شي بلکي يواځي ددغه قيام په رابطه پرحقايقو او واقعيتونو ولاړديوه شاعرانه او پرهر ژلي احساس يوتت تصوير او نيمګړي محصول دي-دومره چې ليکوال خپل تأثرات په ادبي رنګ کي غوټه کړيدي . داهم بايد ووايو چې دغه ليکنه دقلم مجلي په بيلابيلو ګڼو کي تر ځانګړو عنوانو لاندي خپره شويده او اوس همغه په «قلم» کي خپورشوي متن بيله دي چې دوخت دبدلون او نور و تغيراتو له مخي څه لاسوهنه پکي وشي کټ- مټ خپريږي- ځکه زه غواړم داليکنه په يوه .معينه زماني مقطع کي زما دجذباتواو انګيرنود محصول په توګه لاس نه خوړلي پاتي شي .

مينه او درننبت
ننګيال

... اوګولي وچليدي !!!

د افغانستان دجهاد تاريخ که له يوې خوا غملرلي تاريخ دی او ډير لرلي خنوله بلې خوا وياړلي تاريخ دی او سرلوړی . د روسي وحشي ښکيلاک او د دوی د بريځو په ورانديې دافغانستان د مسلمان او اتل اولس پاڅون يو حيرانونکی پاڅون دی او هيښ کوونکی . د باطل د يوه وسله وال ځواکمن اوپه ځان مغرور وحشي ښکيلاک په مخ کې د تش لاسو خود حق په مينه مستو مؤمنانو راولاړيدنه او ودريدنه اوبيا په دی وحشي ځواک هغه بريالي کيدنه د ټولي دنيا د تعجب او حيرانتيا وړ ده .

رښتيا هم دهيواد په هره برخه کې ددې پاڅيدنې پيل اوابتدا حالبه ده، د ايمان او ارادې په مخه بنا ولاړه ده او د حق د نه فنا کيدونکي نور په رڼا کې پرمختللې او په دې وسيله زموږ محلي پاڅونونه ملي او هيواد وال شوي او د باطل په مقابل کې يې يو ټينګ صف او " بنيان مرصوص " جوړ کړی دی .

بشپړي جبهه يې جګړي اوعمومي پاڅون بنه لرله ، ترڅو چې دمجاهدينو ترتسلط لاندي سيمو حدودهم معلوم وو- بلکه داچې په دغه قيام کي دهيڅ يوه سياسي جريان دخالت نه ليدل کيده بلکې ديوه خود- جوشه حرکت په توګه دسيمي دقومي مشرانو ترقيادت لاندي هغه ته زمينه برابره شوه په لارواچول شو ، اوج ته ورسيد او دوام يې وموند- له همدې ځايه وه چې دقيام اداره دولسي قيادت په واک کي وه او يوه داسي متحده اداره يې رامنځ ته کړي وه چې په باورسره ويلي شو چې دحکومتونو په نسبت په حالاتو ډيره حاکمه او يوه مثالي امنيت يې ټينګ کړي وو .

خو کله هم چې دپيښور دګوندو نو سيوري په سيمه وغوړيده او دسياسي اقتدار لوبي پيل شوي نو ددغه پاڅون اصيل اهداف ، لاسته- راوړني ، پروګرامونه او اميدونه هم ورسره تاله ترغه شول او يو پاڅيدلي مقاوم ، متحد او يوه موټي قوم په ګوندونواو ګونديو وويشل شو. ښکاره خبره ده چې دغه ليکنه دارقامو او موادو له مخې ددغه قيام بشپړتاريخ او پيښليک نشي ګڼل کيدي او نه هم دولس دجهادي قهرمانيو، حماسو او قربانيو انځورګري کولي شي بلکې يواځې ددغه قيام په رابطه پرحقايقو او واقعيتونو ولاړديوه شاعرانه او پرهر ژلي احساس يوتت تصوير او نيمګړي محصول دي-دومره چې ليکوال خپل تأثرات په ادبي رنګ کي غوټه کړيدي . داهم بايد ووايو چې دغه ليکنه دقلم مجلې په بيلابيلو ګڼو کي تر ځانګړو عنوانو لاندي خپره شويده او اوس همغه په «قلم» کي خپورشوي متن بيله دې چې دوخت دبدلون او نور و تغيراتو له مخې څه لاسوهنه پکې وشي کټ- مټ خپريږي- ځکه زه غواړم داليکنه په يوه ٬ معينه زماني مقطع کي زما دجذباتواو انګيرنود محصول په توګه لاس نه خوړلي پاتي شي .

مينه او درنښت

ننګيال

... اوګولي وچليدي !!!

د افغانستان دجهاد تاريخ که له يوې خوا غمرلړلی تاريخ دی او ډير لړلی خونه بلې خوا وياړلی تاريخ دی او سرلوړی . د روسي وحشي ښکېلاک او د دوی د برېڅوپه وړاندې دافغانستان د مسلمان اواتل اولس پاڅون يو حيرانوونکی پاڅون دی او هيښ کوونکی . د باطل د يوه وسله وال ځواک من او په ځان مغرور وحشي ښکېلاک په مخه کې د تش لاسو خود حق په مينه مستو مؤمنانو راولاړيدنه او ودريدنه اوبيا په دی وحشي ځواک هغه بريالي کيدنه د ټولې دنيا د تعجب او حيرانتيا وړده .

رښتيا هم دهيواد په هره برخه کې ددې پاڅېدنې پيل اوابتدا حالبه ده ، د ايمان او ازادي په مخه بنا ولاړه ده او د حق د نه فنا کيدونکي نور په رڼا کې پرمختللي او په دی وسيله زموږ محلي پاڅونونه ملي او هېواد وال شوي او د باطل په مقابل کې يې يو ټينګ صف او " بنيان مرصوص " جوړ کړی دی .

ketabton.com - The Digital Library

دقلم مجله به هڅه کوي چې دافغانستان دجهاد ، قیام او انقلاب
بېلابېل اړخونه ، بېلابېلې سیمې او بېلابېلې څنډې او گوښې ګوټې
او د دریو لوستونکو له پاره یې روښانه کړي .

دا دی په دې ګڼه کې هم د هیواد په یوه څنډه کې د اسلامي
پاڅون او اسلامي اوښتون د شروع او پیل یو رښتینی او
واقعي تصویر وړاندې کوي او په همدې سیمه کې به قیام د قوام او
پراختیا په لوړ ځېږي چې پر له پسې به خپرېږي لیکوال په خپل پیاوړي
قلم او خوږه ادبي ژبه د تاریخ خوږ کړي او بې خوندي کړي چې
کله کله لوستونکي ته سودا وروړاندې کړي چې ګنې ده به واقعیتونه
افسانوي کړي وي خو داسې نه ده هر څه واقعي دي فقط د لیکوال
ژبه یې ادبي او جذابه ده او محتوی یې د واقعیتونو
او پېښو شوو پېښو انځور دی .

موږ یې تاسو دړانه لوستونکي لوستلو ته رابولو
او ګران لیکوال یې بشپړولو او قدم په قدم په وړښېښمنه
ادبي لاره باندې وړاندې تللو ته !

په مینه

" اداره "

د ګرمۍ پیل و خو د لمر شغلې د سرې په تندي د اسې تېرې
لګیدې لکه تیرې ستنې ، له دې نه تود وخې له ځمکې تېږنه ختل ، د
آسمان مخ سپین او خړ کودو نو پوښلی و د درې په منځ کې سیند
هرام روان و ، د ګڼ د ګڼ چنارونه د شمال له خپو سره داسې ښېښو په تال
یوه او بله خوا زنګیدل ، د پاختې سوې کوکې له بل هر وخت نه زیاتې
سوځنده او وېرمنې شوې وې ، چوغکـــــــــــو به داسې شور جوړ
کړی و لکه چې د سیمې د لسکو نو ځوانانو او مشرانو په نیونه
ترې تم کیدو او شکنجو د ماتم ساندې غږوې .
بزګران په مات زړه په پټیو او کروندو کې په کار لګیا وو ،
د خپلې خوښې د بیګار له لاسه مجبور وو چې د دوو دریو ورځو
کار په یوه ورځ کې سرته ورسوي ، د غسې به له بلې خوا په هفته کې
یو دوه ځله د جبري مارشونو ګډون هغوی له کار او مزدورۍ

د قلم مجله به هڅه کوي چې د افغانستان د جهاد ، قیام او انقلاب
بېلابېل اړخونه ، بېلابېلې سیمې او بېلابېلې څنډې او ګوښې ګوټي
او د دریو لوستونکو له پاره یې روښانه کړي .

دا دی په دې ګڼه کې هم د هیواد په یوه څنډه کې د اسلامي
پاڅون او اسلامي اوښتون د شروع او پیل یو ربښتینی او
واقعي تصویر وړاندې کوو او په همدې سیمه کې به قیام د قوام او
پراختیا په لوړ ځوړ چې پر له پسې به خپرېږي لیکوال په خپل پیاوړي
قلم او خوږه ادبي ژبه دا تاریخ خوږ کړی او بوختونکی کړی چې
کله کله لوستونکي ته سودا وروله کړي چې ګنې ده به دا قصیتونه
افسانوي کړي وي خو داسې نه ده هر څه واقعي دي فقط د لیکوال
ژبه یې ادبي او جذابه ده او محتوا یې د واقعیتونو
او پېښو شوو پېښو انځور دی .

موږ یې تاسو درانه لوستونکي لوستلو ته رابولو
او ګران لیکوال یې بشپړولو او قدم په قدم په وړاندې بېولو
ادبي لاره باندې وړاندې تللو ته !

په مینه

« اداره »

د ګرمۍ پیل و خو د لمر شغلې د سرې په تندۍ د اسې تېزې
لګېدې لکه تیرې ستنې ، له دې ی تو د وخې له څمکي تېونه ختل ، د
آسمان مخ سپین او خړ وو د ونو پو بڼلی و د دریې په منځ کې سیند
خرام روان و ، د ګڼ چنارونه د شمال له خپو ښو داند ینبنو په تال
یوه او بله خوا زنګیدل ، د پاختي سوې کوکې له بل هر وخت نه زیاتې
سوځنده او ویرمنې شوې وې ، چوغک ــــــــ وبه د اسې شور جوړ
کړی و لکه چې د سیمې د لس کوښو ځوانانو او مشرانو په نیونه
ترې تم کیدو او شکنجو د ماتم ساندې غږولې .

بزګران په مات زړه په پټیو او کروندو کې په کار لګیا وو ،
د خپلې خوښې د بیګار له لاسه مجبور وو چې د دوو دریو ورځو
کار په یوه ورځ کې سرته ورسوي ، د غسې به له بلې خوا په هفته کې
یو دوه ځله د جبري مارشونو ګډون هغوی له کار او مزدورۍ

ketabton.com - The Digital Library

ایستل دګردې ورځې سختي او مزدورۍ هغوی دومره نه کړول لکه چې په
مارش‌کې تر اولسوالۍ او ... پورې تګ او د تشو چیغو بدرګې .
د کال له پیله لا د بزګرانو کار او دهقانانو ته دومره ده نه لګید
للمي حو بې لسره کرلي نه وو ، د بښتې او د غونډیو لمنې چې پخوا به للمه
غنمو پوښلې وې سپیرې او بې کښته پاته وې .
زده‌کوونکي به له ښوونځي نه د رخصتۍ په وخت په لارو غلي
او آرام روان وو ، پخوانۍ منډې ساټیرۍ او شوخۍ ګردې ترې پاتې
وې ، د هر یوه سر به د ولې په منځ کې د ځمکې لوټه داسې ټیټ وُ لکه
چې خپل قدمونه شمیري او یا د لارې کاڼي او ختلې ؟ کورونو ته
به چې ورسیدل په ترهیدلي بڼه او نامراده وېرې سره به یې دغه خبرې
را غبرګې کړې . زموږ د حساب معلم یې هم وبیو ، پلانی خوږې
بړون بیولی وُ ، د برکي ملایې هم بیولی ، د پلاني کور دې بې ګا
تلاشي کړی هغه .. پلانی هم ورک دی .....
دغه ورځبرې او اندیښنې د ټولو پر فکرونو او خولو پورې
کلکې نښتې وې . د کلیو د جوماتونو د طالبانو کډې له یوې خوې
بار شوې وې ، ګڼ جوماتونه له ملایانو تش وو او له یو نیم جومات
نه به د اذان غږ تر غوږو کیده .
د ولسوالۍ بازار هم سوړ و ، پخوانی بیروبار ، د دکانو او
سماوارونو جم او جوش هیڅ نه و پاته ، څو تنه په ښکاره یوځای

نه شوی راټولیدی ، ځکه څو نه د دکانونو ترمخ او نه په سماوارونو کې
خه ګپ ګونه لیده کیده .
د پنجشنبې ورځې هم چې سیمې ته د مسافرو ماموریتو کار-
ګرانو او زده کړه والو د تګ د تللوسو او ولولو ورځ وه هغه پخوانی بڼه
او رونق نه درلود - د کوټه سنګي د اډې بیا د سرویس تر دریساعته
سفره پورې یوه مطلق سکوت او اضطراب حکم چلاوه ، چې د لارې
په اوږدو کې به د پرله پسې تلاشیو توقف د دغه اضطراب او سکوت سره
یو نامعلوم وحشت هم غبرګ کړ .
په سیمه کې لکه د توپان ترمخ یو مهیب سکوت او چوپتیا خپره
وه . پخوا به چې بزګرانو د شپې له خوا د څوارلسمې سپوږمۍ [illegible] اته
لو او د دهقانانو ورې چارې پرمخ بیولې اوس سره له ماښامه له خپلو
کورونو نه نه شوی وتلی ، د ولسوالۍ د کوڅه د بوخلقیانو د بې جلبه
لند غریو د سورلۍ موټر به د ګزمې په نامه لکه وږي لیوان یوه او بله خوا
ګرځیدل او د شپې هم کلکې پیرې دریدې .
د خلقیانو له خوا دا ډول ورې غزیدې چې له پاکستان او ایران
نه داره مار او غله راغلي ستاسې پر کورونو دارې او چاپې اچوي ځکه به
د شپې د خپل کلي او محلې کلکه پیره کوئ . او د اولسوالۍ موظفین
به په ګزمه ګرځې که څه هم خلک پوهیدل چې د شپې له خوا د تالاشي په
نامه د خلکو په کورونو داړه او چاپه څوک غورځوي خو بیا هم

هغوی
ایستل د ګردې ورځې سختۍ او مزدورۍ دومره نه کړول لکه چې په
مارش کې تر اولسوالۍ او ... پورې تګ او د تشو چیغو بدرګې ·

د کال له پیله لا د بزګرانو کار او دهقانانو ته دومره د ډېره نه لګېده
للمي حوبې له سره کرلې نه وې ، د بشتي او د غونډیو لمنې چې پخوا به للمه
غنمو پوښلې وې سپېرې او بې کښته پاته وې ·

زده کوونکي به له ښوونځي نه د رخصتۍ په وخت په لاره غلي
او آرام روان وو ، پخوانۍ منډې ساتېرې او شوخۍ ګردې ترې پاتې
وې ، د هر یوه سر به د ولیو په منځ کې د ځمکې لوټه داسې ټیټ وُ لکه
چې خپل قدمونه شمېري او یا د لارې کاڼي او خځلې ؛ کورونو ته
به چې ورسېدل په ترهېدلې بڼه او نامرادۍ یې سر به یې دغه خبرې
را غبرګې کړې · زموږ د حساب معلم یې هم ونیو ، پلانی خو یې
پرون بیولی ، د بر کلي ملا یې هم بیولی ، د پلانی کور یې بېګا
تلاشي کړی هغه .. پلانی هم ورک دی .....

دغه ورځې او اندېښنې د ټولو په فکرونو او خولو پورې
کلکې نښتې وې · د کلیو د جوماتونو د طالبانو کډې له یوې خوا
بار شوې وې ، ګڼ جوماتونه له ملایانو تش وو او یو نیم جومات
نه به د اذان غږ تر غوږو کېده ·

د ولسوالۍ بازار هم سوړ و ، پخوانی بیروبار ، د دکانو او
سماوارونو جم او جوش هیڅ نه و پاته ، څو تنه په ښکاره یو ځای

نه شوې را تولیدی ، ځکه خو نه د دکانونو ترمخ او نه په سماوارونو کې
څه ګڼه ګوڼه لیده کېده ·

د پنجشنبې ورځې هم چې سیمې ته د مسافرو مامورینو کار-
ګرانو او زده کړه والو د تګ د تلوسو او ولولو ورځ وه هغه پخوانۍ بڼه
او رونق نه درلود - د کوټه سنګي د اډې بیا د سرویس تر درې ساعته
سفره پورې یوه مطلق سکوت او اضطراب حکم چلاوه ، چې د لارې
په اوږدو کې به د پرله پسې تلاشیو توقف د دغه اضطراب او سکوت سره
یو نامعلوم وحشت هم غبرګ کړ ·

په سیمه کې لکه د توپان ترمخ یو مهیب سکوت او چوپتیا خپره
وه · پخوا به چې بزګرانو د شپې له خوا د څورلسمې سپوږمۍ [illegible] ته
لو او د هقانانو نورې چارې پرمخ بیولې اوس سر له ماښامه له خپلو
کورونو نه نه شوې وتلی ، د ولسوالۍ د کوڅه د بوخلقیانو د بې جلبه
لندغریو د سورلۍ موټر به د ګزمې په نامه لکه وږي لېوان یوه او بله خوا
ځغاستل او د شپې هم کلکې پیرې درېدې ·

د خلقیانو له خوا دا ډنډورې غږېدې چې له پاکستان او ایران
نه داړه مار او غله راغلي ستاسې په کورونو داړې او چاپې اچوي ځکه به
د شپې د خپل کلي او محلې کلکه پېره کوئ · او د اولسوالۍ موظفین
به په ګزمه ګرځې که څه هم خلک پوهېدل چې د شپې له خوا د تالاشۍ په
نامه د خلکو په کورونو داړه او چاپه څوک غورځوي خو بیا هم

هغوی مجبور وو.

* * *

د شو ورځو راسې اولسوالۍ ته د نوي حکومتي کسانو تګ راتګ زيات شوی ؤ، له کابل نه به د ګڼو ډله جيپان راتلل او بيرته به تلل. د امن او اضطراب، اميدونه، او دردونه، انديښنې او ناکراری خپل اوج ته رسيدلې وې. له چاسره د خلق او پرچم د وحشي داره ماراتو د تارکوتو وېره او له چاسره ديوه اسلامي پاڅون د قوام اميدونه. له چاسره د دغه پاڅون د پېلامې او جريان په هکله انديښنې او له څېنو سره د دغه لاريې دستوټزو او ربړو ناکراري. دغـــــــــه اضطراب ورځ تر ورځې پياوړی کيده، د خلقيانو له خوا د غه آوازه هرځای خپره شوه چې هزارګان غواړي د وردګو په سيمه او کورونو حملې وکړي، ځکه اوکورونه يې لاندې کړي او دغه حکومتي ځمکې اوشته ترې واخلي. دغه آوازه ورو ورو د خلقيانو له خوا په مارشونو او ميتنګونو کې هم غبرګيده او په جدي بڼه يې په غونډو کې مطرح کوله.

حوځلک پوهيدل، هغوی باوري وو چې هزارګان د دوی ديني او ملي ورونه دي او پيړی پيړی يې د اسلامي اخوت په رڼا کې د ورورۍ او ښه ګاونډ يتوب مثالي ژوند تيرکړي دی.

د سيمې سپين ږيرو او مشران هم پوهيدل چې د غه حکومتي کسان د تولو د ګوند غونډه کيدل کله پټ او کله ښکاره په يوه او بل ځای او بله دره کې سره را توليدل کله کله به له ولسوال او نورو حکومتي کارداراتو سره په ساعتونو

ساعتونو په خبرو لګيا وو. له څو شپو ورځو راسې دغه ورلسيدونې کتنې روانې وې. د نژدې ورځو له ليدنو کتنو هغوی راضي معلوميدل له درد منو او سپين څيرو يې د يو دول د ښيز داد او خوښۍ رڼا ځليده داسې ښکاريدل لکه چې لويه سوبه يې په برخه شوې وې.

داسې لکه چې دغو يې له ناوړين او د کمونيزم له وحشت نه يې ژغورونده لوری موندلی وي او همدا ونې يې د غه استبدادي او کفري نظام راپرځولی وي.

خو بيا هم څه بدنې نا آرامي او انديښنه به کله ناکله د هغوی له حرکاتو ټکرونه او خبرو ځرکيده. د همدغه حالاتو په جريان کې په يوه ورځ کې له کابل نه شل ديرش عسکری لارۍ ترل شوی تر پالونه ولسوالۍ ته راورسيدې چه په مخ کې يې څو جيپ موټراو دوه ټانکونه روان وو.

حکومت يو ځل بيا سپين ږيرو ته راغوند کول، داځل هرڅه په واګه شول هغه دا چې له حکومت سره د سيمې مشرانو داملي وه چې له دوی نه به ترېک او جنګي مهمات اخلي او د هزارګانو مقابله به کوي. حکومت دا هم زياته کړی وه چې د هزارګانو سر زمونږ او مال او شته يې ستاسو د سپين ږيرو او حکومت پر دغه موافقه ډير خلک خواښيني وو، مختلفو انديښنو او چرتونو په سراخيستی وو، ډيرو د کرکې په سترګه ورته کتل او دا يې د ګرد قام سپکه کڼله او اولس ته تاريخي ننګ او عار.

خلقيان ډير خوشاله وو، هغوی په خپل نيرنګ او استعماری

ketabton.com - The Digital Library

هغوی مجبور وو .

* * *

دغو ورځو راسې اولسوالۍ ته د نويو حکومتي کسانو تګ راتګ زيات شوی ؤ ، له کابل نه به دلګ دلګ جيپان راتلل او بيرته به تلل . دا د اضطراب ، اميدونه ، او دردونه ، انديښنې او ناکرارۍ خپل اوج ته رسيدلي وې . له چاسره د خلق او پرچم د وحشي دارهمارانو د تالاکونو ويره اوله چاسره د يوه اسلامي پاڅون د قوام اميدونه . له چاسره د دغه پاڅون د بېلابېلو او جريان په هکله انديښنې او له څينو سره د دغه لارې د ستونزو او ربړو ناکرارې . دغـــــــــه اضطراب ورځ تر ورځې پياوړی کيده ، د خلقيانو له خوا د دغه آوازه هر ځای خپره شوه چې هزارګان غواړي د وردګو په سيمه او کوربونو حملې وکړي ، ځمکه او کورونه يې لاندې کړي او دغه کړدي ځمکې او شته ترې واخلي . دغه آوازه ورو ورو د خلقيانو له خوا په مارشونو او ميتنګونو کې هم خپريده او په جدي بڼه يې په غونډوکې مطرح کوله .

خو خلک پوهيدل ، هغوی باوري وو چې هزارګان د دوی ديني او ملي ورونه دي او پيړۍ پيړۍ يې د اسلامي اخوت په رڼا کې د وروری او ښه ګاونډيتوب مثالي ژوند تېر کړي دی -

د سيمې سپين ږيرو او مشران هم پوهيدل او په ځای لوبل ځای غونډ غونډ کيدل کله پټ او کله ښکاره په يوه او بل کلي يوه او بله دره کې سره راټوليدل کله کله به له ولسوال او نورو حکومتي کاردارانو سره په ساعتونو

ساعتونو په خبرو لګيا وو . له څو شپو ورځو راسې د دغه ورلېدنې کتنې روانې وې . د نژدې ورځو له ليدنو کتنو هغوی راضي معلوميدل له دود منو او سپين ږيرو څيرو يې د يو دول د ښيز داد او خوښۍ رڼا ځليده داسې ښکاريدل لکه چې لويه سوبه يې په برخه شوې وي .

داسې لکه چې د غوڼي له ناورين او د کمونيزم له وحشت نه يې ژغورنده لوری موندلی وي او همدا رنګ يې د مستبد او کفري نظام راپرځولی وي .

خو بيا هم څه نسبي نا آرامي او انديښنه به کله نا کله د هغوی له حرکاتونو کړنو او خبرو څرګنديده . د همدغه حالاتو په جريان کې په يوه ورځ کې له کابل نه شل ديرش عسکری لارۍ ترل شوی تر پالونه ولسوالۍ ته را ورسيدې چه په مخ کې يې څو جيپ موټرا او دوه ټانکونه روان وو .

حکومت يو ځل بيا سپين ږيري راغونډ کړل ، د اځل هرڅه په واګه شول هغه دا چې له حکومت سره د سيمې مشرانو د امنلي وه چې له دوی نه به توپک او جنګي مهمات اخلي او د هزاره ګانو مقابله به کوي . حکومت دا هم زياته کړی وه چې د هزاره ګانو سر زمونږ او مال او شته يې ستاسو د سپين ږيرو او حکومت پر دغه موافقه ډير خلک خواشيني وو ، مختلفو انديښنو او چرتونو په سر اخيستي وو ، ډېرو د کرکې په سترګه ورته کتل او دا يې د ګرد قام سپکه کڼله او اولس ته تاريخي ننګ او عار .

خلقيان ډير خوشاله وو ، هغوی په خپل نيرنګ او استعماری

لومړي دغه دوازه قومونه نسبتي تصور کړی وو ، هغوی داستما دغه زړه حربه چې بیل یې کړه ایل یې کړه یو ځل بیا عملي اوله بشپړ بری سره پلی لیده .

د توپکو ویش ته دوه ورځې پاته وې چې ځینی مشران په خلکو وکرځیدل او د توپکو اخیستو ته یې تشویق او وهڅول . اولس حیران وو ، له یوې خوا یې د کفر او کمونیزم غیر اسلامي کړنې او اقدامات لیدل او بلې خواته یې له همدغه کفري حکومت نه د وسلې په اخیستو کې د خپلو مشرانو ټینګار . خو د خپلو مشرانو له خبرو یې سر نه شو پوهېدلی - ځکه چې لږ څه ځیرک وو هغوی د خپلو مشرانو له حرکاتو ، خبرو او رمزیه کړنو د هرڅه پته لګولی وه هغوی هم نور وکړی تشویقول او د تاکلی ورځې راتلو ته یې د انتظار ګړیې شمیرلې.

په ټاکلې ورځ یو ځل بیا د ولسوالۍ بازار او دکانونه یو عظیم جم او جوش په سر واخیستل د خلکو ګڼه ګونه دومره زیاته وه چې هیڅ تصور یې نه کیده.

په هغه ورځ د ولسوالۍ بازار یو ځل بیا د یوه عظیم خوځښت د پیلامې شاهد و ، داسې خوځښت چې د آزادۍ رڼا او د حق د برې د زیرې ترانې یې غږولې ، سرې فکر کاوه چې ځمکه تول خوځیږي .

په ډیره بیړه وار په وار د درو او کلیو او سیدونکو توپک واخیستل دسترګو په رپ کې یې پاڅ کړل او کمربندونه یې و تړل .

پلان دومره دقیق طرح شوی و چې د عمل تر شیبې پورې د خلق

او پرچم ګوډاګیانو هیڅ ډول شک او ماتې تصور نه و کړی ، بره په علاقداري کې هم د همدغه ورځ پروګرام له مخې د توپکو ویش جریان درلود .

هغوی چې وسلې اخیستي وې دیر ناکراره وو ، د انتظار ګړۍ ډیرې ترخې او سختې پرې تیریدې ، زړونه یې په سینو کې داسې درزیدل لکه چې بهر ته راوځي ، هغوی نور د انتظار ترخه او سختې نشو زغملی ، او هرڅه د یوه انفلاق پولې ته رسیدلي وو ، د خلکو احساسات د انتظار په دیوالونو وروختل ، جذبات طغیاني شول او ولولې توپاني .

د توپکو ویش لا پای ته نه و رسیدلی چې خلکو اسلامي بیرغونه راوایستل او د الله اکبر او یا چاریار په نارو سره یې د ولسوالۍ شاوخوا سنګرونه ونیول ، او پر ولسوالۍ یې برید پیل کړ .

سخت جنګ ونښت ، خلقیانو چې له یوې غیرمترقبه او ناڅاپي پیښې سره مخامخ شوي وو ځانونه نه ساتل ، ولیدل په وار خطايي او لیونتوب یې د ولسوالۍ او هوټل د ننه هر لوري ته د درنو ماشینګنو ډزې پیل کړې ، شاوخوا نژدې کورونو او کلیو ته یې د ټانکونو او درنو ماشیندارو خولې سمې کړې او بې دریغه ګولۍ یې پرې وچلولې خو په دې یې هیڅ درزه درد غلی نشو .

له بهر نه د مجاهدینو د توپکو **باروت چلیدل**.

څو تنو لوُ (سوګند) وکړ چې د ولسوالۍ شمال ته د ماشیندارو پر موضع ورو خیژي له "یا الله" سره یې پرې ورحمله کړل د یو ګیلن پترولو له اورسره یې پرې وروختل او موضع یې لاندې کړه .

ketabton.com - The Digital Library

لومړي ځل دغه دوازه قومونه نښتې تصور کړی وو ، هغوی داستعما
دغه زوړ حربه چې بېل یې کړه ایل یې کړه یو ځل بیا عملی اوله بشپړ
بری سره یلی لیده .

د ټوپکو ویش ته دوه ورځې پاته وې چې ځینې مشران په خلکو
وکړځېدل او د ټوپکو اخیستو ته یې تشویق او وهڅول . اولس
حیران وو ، له یوې خوا یې د کفر او کمونیزم غیراسلامي کړنې
او اقدامات لیدل او بلې خوا ته یې له همدغه کفري حکومت نه د وسلې
په اخیستو کې د خپلو مشرانو ټینګار . خو د خپلو مشرانو له خبرو یې سر
نه شو ې غړولی - ځینې چې لږ څه ځیرک وو هغوی د خپلو مشرانو له
حرکاتو ، خبرو او رمزیه کړنو د هرڅه پته لګولې وه هغوی هم نورو
وکړی تشویقول او د ټاکلې ورځې راتلو ته یې د انتظار کړه شمېرلې.
په ټاکلې ورځ یو ځل بیا د ولسوالۍ بازار او دکانونه یو عظیم جمع او جوش
په سر واخیستل د خلکو ګڼه ګونه دومره زیاته وه چې هیڅ تصور یې نه کېده.
په همغه ورځ د ولسوالۍ بازار یو ځل بیا د یوه عظیم خوځښت د
پیلامې شاهد و ، داسې خوځښت چې د آزادۍ رڼا او د حق د برې
د زېري ترانې یې غږولې ، سری فکر کاوه چې څنګه تول خوځیږي .
په ډیره بېړه وار په وار د درو او کلیو اوسیدونکو ټوپک واخیستل
د ستر ځمکو په رپ کې یې پاڅ کړل او کمربندونه یې وتړل .
پلان دومره دقیق طرح شوی و چې د عمل تر شیبې پورې د خلق

او پرچم ګوډاګیانو هیڅ ډول شک او ماتې تصور نه و کړی ، بره په علاقدارۍ
کې هم د همدغه ورپرو ګرام له مخې د ټوپکو ویش جریان درلود .
هغوی چې وسلې اخیستې وې دېر نا کراره وو ، د انتظار کړۍ
دېرې ترخې او سختې پرې تیرېدې ، زړونه یې په سینو کې داسې درزېدل
لکه چې بهر ته راوځي ، هغوی نور د انتظار ترخه او سختې نشوې زغملی ، او
هرڅه د یوه انفلاق پولې ته رسیدلي وو ، د خلکو احساسات د انتظار په
دیوالونو وروختل ، جذبات طغیانی شول او ولولې توپانی .
د ټوپکو ویش لا پای ته نه و رسیدلی چې خلکو اسلامي بیرغونه راوایستل
او د الله اکبر او یا چاریار په نارو سره یې د ولسوالۍ شاوخوا سنګرونه
ونیول ، او پر ولسوالۍ یې برید پیل کړ .
سخت جنګ و نښت ، خلقیانو چې له یوې غیرمترقبه او ناڅاپي شوې
پېښې سره ځانونه مخامخ ولیدل په وارخطایی او لیونتوب یې د ولسوالۍ
او هوټل د ننه هر لوري ته د درنو ماشینګڼو د ډزې پیل کړې ، شاوخوا نژدې
کوروڼو او کلیو ته یې د ټانکونو او درنو ماشیندارو خولې سمې کړې او بې
دریغه ګولۍ یې پرې وچلولې خو په دې یې هیڅ درزه درد غلی نشو .
له بهرنه د مجاهدینو د ټوپکو باران چلېدل .
څو تنو لو (سوګند) وکړ چې د ولسوالۍ شمال ته د ماشیندار و
پر موضع ورو ځیږي له " یا الله " سره یې پرې ورحمله کړل د یو ګیلن
پټرولو له اور سره یې پرې وروختل او موضع یې لاندې کړه .

ولسوال له غوسی او واره لکه مار تاو تاو کیده. دوه ځله یې پخپلو
عسکرو د کلاشنکوف حجوری تشې کړې، دا ځل هغه بیا له کنځلو او بدو
ردو سره پر عسکرو د کلاشنکوف حوله راوګرځوله، خو بیرته یې ژر لاس
ونیو. خپلې پولیس شوی شونډې یې په غاښونو چیچلې، یوه او بله خوا
یې بې هدفه ګرځندې او لیونۍ قدمونه اخیستل.

یو ځل بیا یې په شاوخوا کوروټو د دفو امروکې
خونړه یې بیا هم کرار ونه موند. دوربین یې وغوښت چې و ګوري
د باندې څه حال دی او څومره مجاهدین له کوم خوا وڅه ډول نږدې
کوي، د دوربین سترګۍ لاپه ریز دیدلو لاسونو په خپلو سرو خونکارو
سترګو سمې کړې د دوربین آینه د لمر دوروستیو وړانګو له تکوس وپرتیده
له دغه ځرکیدو سره دیو مجاهد ټوپک ګولۍ سیخه د د دوربین سر
سترګې راسمه شوه او له مغزونو ووته. له یوې سختې چیغې سره په
ځمکه راولوید او له ځولغتو وهلو سره یې ساه ووته.

مجاهدین وار په وار د ولسوالۍ دیوالونو ته نژدې کیدل. د
ولسوال له مرګ سره د کمونستانو مقاومت نور هم کمزوری شو لږ شیبه وروسته
دکمونستانو د تسلیم تسلیم چیغې پورته شوې، مجاهدین پر ولسوالۍ ورننوتل او غیبي
د یوی تیاره شپې په توره زړه د کمونیزم د وحشتونو بې جلبه واکمنۍ ته خاوره
لاندې شوه، او د سهار د لمر څرک له زرینو وړانګو سره پر ولسوالۍ د اسلام
پرتمین بیرغ ورپیدو.

... او تانکونه وغورېدل!

د تیام پر دوهمه ورځ (د ۱۳۵۸ لمریز د جوزا - ۱۱ -) د دفاع
وزارت د سیاسي تشکیلاتو د دفتر له خوا د شپې پر یوولسو بجو امین ته د
بیبینې په هکله چې پلان د هغه ترنظر لاندې جوړ شوی و، تیلفوني خبر
ورکړ شو. د سیاسي تشکیلاتو دفتر په ډیره وارخطایي د عاجل جریان
په نوم د امین د استوګنځي د تلفون نومره ووهله - له هغه خوا د محافظینو
د ګارد له خوا ورته بیا هم له امین سره د تلفوني تماس د نه تینګیدو
وویل شول - خو د دفتر مؤظف امرار او تینګار دومره زیات شو چې ګارد
مجبور شو، امین د نشو او تماشو له خیالونو او خوبونو را پورته کاندي.

امین په خپل د د غږ د خپلې استبدادي کړکیچ پر یوه وحشیانه او
مخمورانه بڼه د تلفون غوږۍ را سمه کړه په پاسته کوچ سپه ووه
وار بنت - پټنې یې پر مخامخ پروت میز کیښودی؛ خولې یې سر یې په ځینو
کې داسې ژور بدلون راغی چې ډیره بې ساری وحشت او ویرې ګډه

ولسوال له غوسې او واره. لکه مار تاو تاو کیده. دوه ځله یې پڅپلو عسکرو د کلاشنکوف حجوړې تشې کړې، دا ځل هغه بیاله کنځلو او بدو ردو سره پر عسکرو د کلاشنکوف خوله را وګرځوله، خو بېرته یې ژړلاس ونیو، خپلې پولې رشوې شونډې یې په غاښونو چیچلې، یوه او بله خوا یې بې هدفه ګرځندې او لیونۍ قد مونه اخیستل.

یو ځل بیا یې په شاوخوا کوروټو د دفو امرورکې خونړه یې بیا هم کرار ونه موند. دوربین یې وغوښت چې وګوري د باندې څه حال دی او څومره مجاهدین له کوموخوا او څه دول ورځي، د دوربین سترګۍ یې په ریبن دیدلو لاسونو په خپلو سوو خونکارو سترګو سمې کړې د دوربین آینه د ملر دوروستیو وړانګو له ټکو سره وپرقیده له دغه ځرکیدو سره دیو مجاهد د ټوپک ګولۍ سیخه دده د دوربین سپر سترګې راسمه شوه او له مغزو یې ووته. له یوې سختې ژبارې سره په ځمکه را ولوید او له ځولغتو وهلو سره یې سا ووته.

مجاهدین وار په وار د ولسوالۍ دیوالونو ته نژدې کیدل د ولسوال له مرګ سره د کمونستانو مقاومت نوره هم کمزوری شو لږ شیبه وروسته د کمونستانو د تسلیم تسلیم چیغې پورته شوې. مجاهدین پر ولسوالۍ ورننوتل او څو د یوې تیاره شپې په توره کې د کمونیزم د وحشتونو بې جلبه واکمنۍ ته خاوره لاندې شوه، او د سهار د لمر ځرک له زرینو وړانګو سره پر ولسوالۍ د اسلام پرتمین بیرغ ورپیدو.

... او تانکونه وغورېدل!

دقیام پر دوهمه ورځ (د ۱۳۵۸ لمریز د جوزا - ۱۶ -) ددفاع وزارت د سیاسي تشکیلاتو د دفتر له خوا دشپې پر یوولسو بجو امین ته د پیښې په هکله چې پلان د هغه تر نظر لاندې جوړ شوی ؤ تیلفوني خبر ورکړ شو د سیاسي تشکیلاتو دفتر په ډیره وارخطایۍ د عاجل جریان په نوم د امین د استوګنځي د تلفون نومره ووهله - له هغه خوا د محافظینو د ګارد له خوا ورته بیا هم له امین سره د تلفوني تماس د نه ټینګیدو وویل شول - خو د دفتر موظف امرار او ټینګار دومره زیات شو چې ګارد مجبور شو، امین د نشو او تماشو له خیالونو او خوبونو را بهر کاندي.

امین په خپل د د غږ د خپلې استبدادي کرکېچن پریوه وحشیانه او مخمورانه بڼه د تلفون غوږۍ را سمه کړه په پاسته کوچ سپه دوه واوښت - پښې یې پر مخامخ پروت میز کیښودې؛ خوله دې سره یې په څېره کې داسې ژور بدلون راغی چې دیوه بې ساري وحشت او ویرې ګڼه

امتزاج يې تمثيلاوه - غزولې ښنې يې راټولې او په کوچ کې راسم شو - امين هيڅکله هم داسې حالت سره نه ؤ مخامخ شوی د هغه د وحشيانه طبيعت د خونړی تنور ژبغړنده لمبو د هغه پرتندی دوېرې او شکست خولې راماتې کړې وې .

د امين غبرګ نور هم ډېر او غوسه ناک شو - هغه يې کوله چې د تهر دشدت له امله داسې وښيي چې نور او بدلوته تيار ندی او نه غواړی نور د غه ډول د ماتې او وېرې سپېرې خبرې واوري . ژر يې د مقابل لوري خبره ورپرې کړه او له دی خبری سره يې غوبرګه په ډېر زور سره پر تيلفون ورغورځوله چې سبا به د جمهوريت چارو په وزارت کې د پېښو په هکله خبرې کوو او لازم تصميم به ونيول کيږي :

او چې مخ يې راوګرځاوه نو د مخ پرېړی غوښې يې داسې تکې سرې اوښتې وې لکه د آهنګر په کوره کې سره شوی اوسپنه د مرګه رګونه يې پړسيدلې وو - هغه نور د د غې شپې د نشو او تماشو نه ؤ - د عيش او نوش کوم محفل چې هغه ته راغونډ شوی ؤ ناتمام پاتې شو - بد مستو ګډو نڅو نکو او نغاګرو د وضعې پر دغه ناڅاپي بدلون پوه شوه يې پکه او خپر وکتل - او يو په بل پسې له مجلس نه ووتل ... که څه هم په حقيقت هيڅوک پوه نشول ، خو دومره يې ضرور وانګېرل له چې څه ناوړه پېښه رامنځ ته شوی ...

امين د انديښنو او چرتونو په سمندر کې د څپو په کومې کې ډوب ډوب

کيده ، خپلې ملې ځلې او مځې په سينه لامبو ورته بريښيدی - يو وار يې خونړی جذبات راولنړېدل او داسې يې ويښتېله چې له يوی مخې به بمباری وکړی ، يو مخيزه وژنی ته به لاس اچوی - خوښ دي چې د هغه د روسی ټانکونو الوتکو او ... مقابله وکړی ....

انديښنو او وسوسو خوب ته نه پرېښوده - د ميز پر سر يې د ودکا له بوتل نه يو ډک ګيلاس په سر واړاوه ، بيا يې هم د وحشيانه طبيعت خونړی او بې جلبه واکمن طغيان کرار نشو - له مغزو يې د انديښنو او وسوسو زولنې بيرته نه شوی ، بل ګيلاس ته يې لاس کړ، ستونی - ستغ په کټ وغزيد او سترګې يې پټې کړې .

* * * * *

سبا رسمي امين د جمهوريت چارو وزارت د ستورې په ماڼۍ کې حاضر ؤ ، د تالار له يو سر نه تر بله يې قدم واهه ، مؤظفين او محافظين د هغه نه غير مترقبه وضعې او حرکاتو ته هک حيران وو ، او ديوی ډيرې ناوړې پېښې اټکل يې کاوه .

امين په ډيره بې صبرۍ د انتظار ګړۍ شميرلې - ښی لاس يې د پتلون په جيب کې اچولی ؤ او په پوره زړه تنګۍ يې په کيڼ لاس ترل شوی ګړۍ ته کتل - درنګ ساعت ته (۸) تنه عسکری صاحبمنصبان او ځلور تنه ملکي خلقيان تالار ته راننوتل - امين د

امتزاج يې تمثيلاوه - غزولي ښنې يې راټولې او په کوڅ کې راسم شو - امين هيڅکله هم داسې حالت سره نه ؤ مخامخ شوی د هغه د وحشيانه طبيعت د خونړی تور ژبغ ړنده لمبو د هغه پر شنډی د وېرې او شکست خولې راماتې کړی وې .

د امين غږ نور هم ډېر او غوسه ناک شو - هغه يې کوله چې د تهر دشدت له امله داسې وښيي چې نور او ړيدلو ته تيار ندی او نه غواړی نور د غه ډول د ماتې او وېرې سپيرې خبرې واوري . ژر يې د مقابل لوري خبره ورپرې کړه او له دی خبری سره يې غوږنۍ په ډېر زور سره پر ټيلفون ورو غورځوله چې سبا به د بهرنيو چارو په وزارت کې د پېښو په هکله خبري کوو او لازم تصميم به ونيول کيږي :

او چې مخ يې راوګرځاوه نو د مخ پر پېړی غوښې يې داسې تکې سرې اوښتې وې لکه د آهنګر په کوره کې سره شوی اوسپنه د مړو رګونه يې پړسيدلي وو - هغه نور د د غې شپې د نشو او تماشو نه ؤ - د عيش او نوش کوم محفل چې هغه نن راغوښتي ؤ ناتمام پاتې شو - بډ مستو ګډ ونکو نکو او نڅاګرو د وضعې پر دغه ناڅاپي بدلون پوه نه شول ، خو دومره يې ضرور وانګيرل چې څه ناوړه پېښه رامنځ ته شوی ...
خپر وکتل - او يو په بل پسې له مجلس نه ووتل ... که څه هم په حقيقت هيڅوک

امين د انديښنو او چرتونو په سمندر کې د ځپو په کومې کې ډوب ډوب

کيده ، خپلې ملې ځلې او مځې په سينه لاهو ورته بر بېښيدی - يو وار يې حنو نړی جذبات راولړزيدل او داسې يې وپتېيله چې له يوی مخې په بمباری کوی ، يو مخينه ونړی ته به لاس اچوی - ځوک دي چې د هغه د روسی ټانکونو الو تکو او ... مقابله وکړی ....

انديښنو او وسوسو خوب ته نه پرېښوده - د ميز پر سر يې د ودکا له بوتل نه يو ډک ګيلاس په سر واړاوه ، بيا يې هم د وحشيانه طبيعت خونړی او بې جلبه واکمن طغيان تکرار نشو - له مغزو يې د انديښنو او وسوسو زولنې بېرته نه شوی ، بل ګيلاس ته يې لاس کړ - ستونی ستغ په کټ وغزيد او سترګې يې پټې کړی .

* * * * *

سبا رسمي امين د بهرنيو چارو وزارت د ستوري په ماڼۍ کې حاضر ؤ ، د تالار له يو سر نه تر بله يې قدم واهه ، مؤظفين او محافظين د مغه نني غير مترقبه وضعې او حرکاتو ته هک حيران وو ، او ديوی ډيری ناوړی پېښې اټکل يې کاوه .

امين په ډېره بې صبری د انتظار ګړۍ شميرلې - ښی لاس يې د پتلون په جيب کې اچولی ؤ او په پوره زړه تنګۍ يې په کيڼ لاس ترل شوی ګړۍ ته کتل - د رنګ ساعت ته (۸) تنه عسکری صاحبمنصبان او خلورتنه ملکی خلقيان تالار ته راننوتل - امين د

پخوا پر خلاف هغوی ته کومه خاصه پاملرنه ونه کړه - هغوی هم خپل ځانونه داسې عیار کړي وو چې د عسکري انضباط تر ځنګ یوځود خپګان او تأثرتري خوتکیده - څیر ویې دیوې غیر منتظره خواشینې ښکندونه کوله، چې حق په جانب بنه یې نیولې وه - خولدی سره یې داسې ښکاروله چې د پیښې ار ستونزې د مقابلې ار حل لپاره د جدي او بریالي اقدام لپاره بشپړ تیاری لري، اود خپل دننیز وار او عار د پټولو په لټه کې وو.

له معمولې ار عادي پوښتنې وروسته د ستر میز شاوخوا کیناستل - د مرکزي قوا قومندان محمد دوست چې د پلان مهمه مهره وه د امین په عادي اشاره د راپور وړاندې کولو لپاره وښوریده - د ډیري بیړې ار وارخطایۍ په حالت کې یې کاغذونه راویستل، د کاغذونو د ترتیبولو پر وخت یې لاسونه لکه د مستې پانې رېږېدل، له ډیرې وارخطایۍ ترې د راپور پانې ګډې وډې شوې وې، د شرم او ویرې په فضا کې به یې پټ پټ او غلا غلا د امین خواته کتل - په سالون کې چوپه چوپتیا وه - یواځې د محمد دوست په رېږېدلو لاسونو کې د کاغذ د کړېار آواز پورته کیده چې د پانو د ترتیبولو کوښښ یې کاوه.

هغه د راپور په لوستلو پیل وکړ:

... خلکو د تره کي د ویش پر وخت د ځینو ناعاقبت اندیشه مسئولینو د عجولانه اقداماتو او د ولسوال د بې کفایتۍ له امله او هم

لدی کبله چې د پلان په ترتیب او د هیئت په دله کې ځینې اشخاص په پټه کې له اشرارو سره مله وو پلان له ناکامۍ سره مخامخ شو - خلکو وسلې تښتولې او نژدې یوولس نږه توپک یې تر لاسه کړي دي - د چک پر ولسوالۍ او د دایمیرداد په علاقداری یې برید کړی د علاقدار او ولسوال په ګډون زموږ زیاتره خلقي ملګري له منځه تللي - ... مفصل راپور لاتر اوسه موږ ته نه دی رارسیدلی ...

امین میز په سوک ووهه وې ویل: ماته ووایاست چې د وسلې د ویش د هیئت په تاکنه کې باید ښه غور وشي.

محمد دوست: صاحب موږ څه خبر وو. د کروال غلام دستګیر خوشبین کاله په روسیه کې تیر کړي ارکا نحروبي یې هلته اخیستي. موږ څکه پرې باور او داده وو، خو اوس ابتدایي راپور داسې ښيي چې د پلان په ناکامۍ او د خلکو په پاروته او ولاړیدنه کې هغه د اغیزمن رول لوبولی دی، امین بیا هم پخپل سوک له میز نه پورته تیر کړ ناست کسان داسې وښوریدل لکه چې څوک د چاله نابېره غږ سره ویریدلي وي زیاته یې کړه: نه نه، تاسې له دقت نه کار نه دی اخیستی، سهل انګاري مو کړې انقلابي !! دید او درک مو کمزوري دی. مسئولو کسانو ته باید سخته جزا ورکړه شي. حزبي انضباط او درایت !! مو له پامه غورځولي دي...

په اوریدو نکو کې دا جرئت نه و، چې د پیښې په اړه د-

ketabton.com - The Digital Library

پخوا پر خلاف هغوی ته کومه خاصه پاملرنه و نه کړه - هغوی هم خپل ځانونه داسې عیار کړی وو چې د عسکری انضباط تر څنګ یوړ و د خپګان او تأثر تریخ خوتکیده - ځیر ویې دیوې غیر منتظره خواشیني ځرګندونه کوله، چې حق په جانب بنه یې نیولې وه - خو لدې سره یې داسې ښکاره وله چې د پیښې او ستونزې د مقابلې او حل لپاره د جدي او بریالي اقدام لپاره بشپړ تیاری لري، او د خپل د ننیز واک او عار د پټولو په لټه کې وو.

له معمولي او عادي پوښتنې وروسته د ستر مېز شا ته خوا کیناستل - د مرکزی قواو قومندان محمد دوست چې د پلان مهمه مهره وه د امین په عادي اشاره د راپور وړاندې کولو لپاره وښوریده - د ډیری بیړی او وار خطایۍ په حالت کې یې کاغذونه راویستل، د کاغذونو د ترتیبولو پر وخت یې لاسونه لکه د مستۍ پاڼې رپیدل، له ډیرې وارخطايۍ ترې د راپور پاڼې ګډې وډې شوې وې، د شرم او ویرې په فضا کې به یې پټ پټ او غلا غلا د امین خوا ته کتل - په سالون کې چوپه چوپتیا وه - یوازې د محمد دوست په رپیدونکو لاسونو کې د کاغذ د کړپهار آواز پورته کیده چې د پاڼو د ترتیبولو کوښښ یې کاوه.

هغه د راپور په لوستلو پیل وکړ:

... خلکو د تره کي د ویش پر وخت د ځینو ناعاقبت اندیشه مسؤلینو د عجولانه اقداماتو او د ولسوال د بې کفایتۍ له امله او هم

لدې کبله چې د پلان په ترتیب او د هیئت په دله کې ځینې اشخاص په پټه کې له اشرارو سره مله وو پلان له ناکامۍ سره مخامخ شو - خلکو وسله وال پاڅون وکړ، ولسوالي او نژدې پوولس تره تر تیک یې تر لاسه کړې دي - د چک پر ولسوالۍ او د دایمیرداد په علاقه دارۍ یې برید کړی د علاقه دار او ولسوال په ګډون زموږ زیات خلقي ملګري له منځه تللي - ... مفصل راپور لا تر اوسه موږ ته نه دی را رسیدلی ...

امین میز په سوک ووهه ویې ویل: مانه ویلې چې د وسلې د ویش د هیئت په تاکنه کې باید ښه غور وشي.

محمد دوست: صاحب موږ څه خبر وو. د ګروال غلام دستګیر خو شپږ کاله په روسیه کې تیر کړي اوکانجو یې هلته اخیستی. موږ څکه پرې باور او داد و وو، خو اوس ابتدایي راپور داسې ښيي چې د پلان په ناکامۍ او د خلکو په پاڅون او ولاړیدنه کې هغه بې اغیزمن رول لوبولی دی، امین بیا هم پخپل سوک له میز نه ټس تیر کړ تاسو کسان داسې ښوریدل لکه چې څوک د چاله نا بیره غږ سره وریدلی وي زیاته یې کړه: نه نه، تاسو له دقت نه کار نه دی اخیستی، سهل انګاري مؤکری انقلابي !! دیدا و درک مرکز وړ دي. مسؤلو کسانو ته باید سخته جزا ورکړه شي. حزبي انضباط او درایت !! موله پامه غورځولی دی ...

په اوریدو نکو کې دا جرئت نه و، چې د پیښې په اړه د-

امین د خالت ته په رمزي او کنایي بڼه اشاره وکړه، له خیرو او خوږمندو
سترګو یې داسې بریښېده لکه چې د پېښې مسئولیت پرې ډېر درونه
والی کوي - د ټولو سترګې په میز کې ښخې وې ...

د ګواښونو، تهدیدونو او اخطارونو په ګیر و دار کې وروستۍ
پرېکړه داسې وشوه چې په دوو ورځو کې دننه به د کوماندو
ځانګړي هوايي قوا، زغروالې ځلورمې قوا، بالاحصار او قرغي نه
موګړ لوړ رتبه پوځي هیئت په سیمه د برید پروګرام او نقشه
تیاروي. نقشه به په ځلورم نمبر زغروال قوا کې د موظفو روسي شاورانو
له نظره تېروي - منظوري به یې اخلي او په عملیاتو به پیل کوي - داسې
دقیق او هراړخیز عملیات چې بیا اشرار هم تري ژوندي پاتې
نشي .

امین پرېکړه بې حل بیا د غوسې او تهدید په بڼه وحشتناک
اندازې تکرار کړه او لدې سره د همدغه وهرجاېرانه پروز په شیوه
سره له ځایه پاڅېده، ناست کسان لکه فنري انسانان په ویره سره
پورته وغورځېدل د تللو پر وخت یې د توقع پرخلاف په نسبتاً ورو او نرمه
لهجه زیاته کړه: زه ترکي صاحب ته ځم تاسې به په ډېره
دقیقه او مؤثره توګه خپل کار پرمخ بیایئ او ماته به مفصل معلومات
راسوئ ...

هغوی په مړو سترګو بیا ځلې د مره ورغبرګ کړه

چې ډېر ښه صاحب!

* * * * *

دوه ورځې وروسته د ځمکنیو او هوايي قواو د ګډو عملیاتو
پروګرام بشپړ شو او د کابل په زړه کې د زغروالو ټانکونو یو اوږد کتار
وخوځېده، په پاخه سړک یې خپل پولادي غابونه ښخول او د سړک
زړه یې څیراوه .

هو! د کابل د ونو، بوټو پاڼې چې څو مره تازه ګرمې زمولولې
وې - له هغه نه زیات یې د استوګنو زړونه د کمونیزم ناوړین
مړوړلي وو - له خیرو یې ډېره ژوره خزن او اندېښنو د وک پورته
کېده ...

دښمن درواږي او اسماني غرمبې بیا د یوې بلې خونړۍ ناخې
او ناتار شاهدې وې   شاو خوا غرونو له ښاره خپله غیږ را تاو کړې
وه -   او داسې یې په خپله غیږ کې نیولی ؤ لکه مور چې خپل اولاد له
چا دښمن او وحشي نه پټوي، د شېرپور کلا یو ځل بیا د وطن
د آزادۍ د دښمن ځپلو ته ښینه نینه کېده   بالاحصار بیا هم د یوه
بل نوي ناتار او ویاړلي مقاومت ننداری ته سترګې په لار ؤ، چې
څیرته بیا کوم بل نوی "کمینتاری" راوپرځوي او کوم بل "شاشجاع"
د خلکو د قهر په لمبو کې ونغاړي ...

ketabton.com - The Digital Library

امين د خالت ته په رمزي او کنايي بڼه اشاره وکړه ، له خيرو او خوږمنو سترګو يې داسې بريښېده لکه چې د پېښې مسئوليت پرې دير درونده والي کوي - د تولو سترګې په ميز کې ښخې وې ...

د ګواښونو ، تهديدونو او اخطارونو په ګېر و دار کې ورو ورو پريکړه داسې وشوه چې په دوو ورځو کې دښمنه به د کوماندو ترتي هوايي قوا ، زغروالې ځلورمې قوا ، بالا حصار او قرغې نه موګړ لوړ رتبه پوځې هيئت په سيمه د بريد پروګرام او نقشه تياروي - نقشه به په ځلورم سمبر زغروالو قوا کې د مؤظفو روسي مشاورينو له نظره تيروي - منظوري به يې اخلي او په عمليات به پيل کوي - داسې دقيق او مرارخيز عمليات چې يو اشرار هم تري ژوندي پاتې نشي .

امين پر يوکره يو ځل بيا د غوسې او تهديد په يو وحشتناک انداز کې تکرار کړه او لدې سره د همدغه ورځا براړ پسوز په شيولو سره له ځايه پاڅېده ، ناست کسان لکه فنري انسانان په وېره سره پورته وغورځېدل دوتلو پروخت يې د توقع پرخلاف په نسبتاً ورو او نرمه لهجه زيات کړه : زه تړه کي صاحب ته ځم تاسې به په دېره دقيقه او مؤثره توګه خپل کار پر مخ بيايئ او ما ته به مفصل معلومات راسوئ ...

هغوی په مړو سترګو يوا ځي دوه ورغبرګ کړه

چې ډير ښه صاحب !

* * * * *

دوه ورځې وروسته د ځمکنيو او هوايي قواو د ګډو عملياتو پروګرام بشپړ شو او د کابل په زړه کې د زغروالو تانکونو يو اوږد کتار وخوځېده ، په پاڅرک يې خپل پولادي غاښونه ښخول او د سړک زړه يې څيراوه .

هو ! کابل دونو ، بوتون پاڼي چې څو مره تازه ګرمي زمولولي وې - له هغه نه زيات يې داستوګنو زړونه د کمونيزم نا وړين مروړلي وو - له خيرو يې ديوه ژور خزن او اند يښنو دوک پورته کيده ...

دښين درواړي او اسمايي غرۀ لمنې بيا د يوې بلې خونړۍ ناجعې او ناتار شاهدې وې شاوخوا غرونو له بناره خپله غېږګلي راتاو کړې وه - او داسې ايله خپله غيږ کې نيولي ؤ لکه موږ چې خپل اولاد له چا دښمن او وحشي نه پټوي ، د شير پور کلا يو ځل بيا د وطن د آزادي د دښمن ځپلو ته نينه نينه کيده بالاحصار بيا هم ديوه بل نوي ناتار او ويارلي مقاومت ننداری ته سترګې په لاره وي ، چې چيرته بيا کوم بل نوی " کيوناری " راوپرځوي او کوم بل " شا شجاع " د خلکو د قهر په لمبو کې ونغاړي ...

زاړه ښار بیا د خپلو تیرو ویاړونو په یاد ولو سره د یوبل «مکناتن»
د خیسکو خیرولو ته نوي « اکبران » راوړاندې
کول ...

تنګیو مورې هم خپلې زامې تینګولې چې څوک بل « برانیډن »
تری نیم ژوندی ونه وځي ...

د زرنګار پارک غونډې بیا د هیواد د اسلامي نهضت د سرتیرو
دتکبیر ملکوتي آوازونه ته غوږ نیولی و ... او د استعمار - کمونیزم
فساد او استبداد پرخلاف یې د مبارزې تیر پلونه دیوه نوي قیام او خوځښت
مخې ته په خپله سینه کې را تازه کول .

کابل پوهنتون بیا د اسلامي نهضت د مبارزو یادونه را سپړل
لاړو او واټونو دیوه نوي ویاړمن او بې سیاله خوځښت په مینه د هیواد
د تیرو ویاړونو او ارمینتونو څرګندونې په شنه کولې .

په همدغه وړ یوه زړه بوږنوونکې او دوچ یاړونکي حالت کې
د کابل له زړه نه ، د ایمان پر تکیه د پاچیدلي ولس د انقلابي هود ، اتلو
الوحماسو او ویاړونو د تکوین لپاره د تانکونو او توپونو یو اوږد کتار
خپله لار وهله او هلته ....

... او هلته چې دالله اکبر نارو
د تیارو زړونه څیرل

د سپوږمۍ په تته رڼا کې د ستورو له سترګکو نو سره د زړو یارانو
لکه د یوه بختور زیږي انګازې خپرولې - د کولیو په پلوشو کې د یو نیکرغه
ارژغورنده سباوون نښې ځلیدلې - او په هغه تیاره کې د مرد کیو د
رڼا کرښې د کفر او کمونیزم د تورې تروږمۍ د زړه څیرلو ته بیخي
روته ښکاریدې .

ولسوالي فتح شوې ده ، هغه دوبرې او وحشت مرکزونه
پروت ویروونکي ښه نلري . د زندان زنځیري ماتې شویدې او وحشتونو

PROPERTY OF ACKU 5657

زاړه ښار بیا د خپلو تېرو ویاړونو په یاد ولو سره د یوبل "مکناتن"
د څېګرخېړولو ته نوي " اکبران " راوړاندې
کول ...
تنګیو تورې هم خپلې زامې ټینګولې چې څوک بل " براېډن "
ته ونیم ځواندي ونه وځي ...
د زرنګار پارک عوندي بیا د هېواد د اسلامي نهضت د سرتېرو
د تکبیر ملکوتي آوازونه غوږونو ته ... او د استعمار - کمونیزم
فساد او استبداد پر خلاف یې د مبارزې تېر پلونه دیوه نوي قیام او خوځښت
مخې ته په خپله سینه کې را تازه کول .
کابل پوهنتون بیا د اسلامي نهضت د مبارزو یادونه را سپړل
لارو او واټونو دیوه نوي ویاړمن او بې سیاله خوځښت په مینه د هېواد
د تېرو ویاړونو او ارمانونو کرښې په ښنه کولې .
په همدغه ورځ یوه زړه بوږنوونکې او روح تپاوونکي حالت کې
د کابل له زړه نه ، د ایمان پر تکیه د پاچهي ولس د انقلابي هود ، اتلو
الو حماسو او ویاړونو د تکونو لپاره د ټانکونو او توپونو پر اوږو د کتار
خپله لاره وهله او هلته .....

... او هلته چې الله اکبر نارو
د تیارو زړونه شیل

د سپرمه په تته رڼا کې د ستورو له ستړکو نو سره د زړو باړونو
لکه دیوه بخون زېږي انګازې خپرولې - د کولیو په پلوشو کې دیوه نیکرغه
او ژغورنده سباوون ښې ځلیدلې - او په هغه تیاره کې د مړه کېږ د
رڼا کرښې د کفر او کمونېزم د تورو تروږمو د زړه ښیرلو ته بېخې
روته ښکاریدې .
هغه
ولسوالي فتح شوې ده ، هغه دوبرې او وحشت مرکزونه
پروت ویرووونکي بڼه نلري . د زندان زنځیرې ماتې شوې دي او وحشتونو

PROPERTY OF ACKU 5657

ketabton.com - The Digital Library

او ځوږونو خپله کډه بار کړېده

دغه سهار مرغانو د ډېر وختي د ونو په څانګو کې د خوشالۍ

د اتڼ نغمې پورته کړې وې - په ډېر سرور او وجد یې له یوه ښاخ

نه بل ته ټوپ کړ - د اسې شور او زوږ یې جوړ کړی و لکه چې د ټول

عمر له پاره همدا نن ترانې غږوي او د زړه غوټې پرانیزي.

د دغه ګهیځ سپیده چاود بل ډول و - دروند و او هیبتناک

خوځون و او اروا پالونکی.

نن سهار د (الله اکبر) غږ او لړزوونکی غږ د اسې

خوندور لګیده لکه چې د سړي په زړه او رګونو ننوځي ، ویښ

زړونه یې لا بیداروله - جذبې او ولولې یې نورې هم راپاروله او ښوندې

کولې.

د هغه سهار د لمر ځرک ځلنده او طلایي پلوشې له بل هر

وخت نه بریښنده او ورنګینې وې - د لمر څېرې د د ښمن تور زړونه

څیرلي وو او د آزادۍ او برمیال مقاومت د پیل او دوام کړښې

یې انځور کړې وې.

دغه سهار له بل هر سهار نه په خوراړیات تو پېر سره پیل

شو - سترګې یو بل ته د ویلو د پرخشالر او زړونې د ډېر ناویلي رازونه

سپړلو ته لیکه کړي وو ، په شوندو او ژبو د څرګندولو د پرېې نوې

او مینه ناکې خبرې کړځیدې.

ACKU

سینه ننوزام یون ته کاوه ځکه نو خپرو خپرېې په ډېره تیږه او بې صبرۍ

له یو بل سره تندي جنګول.

د سیند د اړو غاړو ته د ټک د ټک چنارونه لکه وسله وال

سپاهیان د دفاع او مقابلې لپاره تیار سئ ولاړ وو.

د بریښنا د فابریکې په نهر کې کبانو د اوبو له تل نه د نن

ورځې د یادونې ننداره ته پرله پسې غوټې راوهلې.

د خلکو له څېرو یو ډول مینه ناک هیبت او صلابت

ځلیده - لیرې نه د اپرون و آبله ورځ موچې همدغه وکړي لیدل

او نن مو له نظره تیرول د ډېر زیات تغییر ترې بریښیده.

پرون چې دیوه بزګر پر اوږه بیل او کلنګ و او وچو شوندو

او سپېره مخ یې د بدې ورځې تصویر وړاندې کاوه ، نن یې پر اوږه

یوه توره برېې د ایماني پرتم او ځواک ننداره ښیله او له څېرې یې له

یو اوږده غمونکي انتظار وروسته د یوه فاتح وصال وړانګې

ځلیدې.

زړه وړونکې ننداره وه - پاروونکې ننداره او مینه ماتوونکې.

زړونه باغ باغ وو او بدنونه له خوښۍ او ولولو په جامو کې نه ځاییدل

تا به ویل په کاشانو کې له یوې مخې ساه او روح پو کلی شوی - له هرې

تیږې هر کمر - هرې څانګې او هرې پاڼې د آزادۍ او خوځښت

ترانې زمزمه کیدې او چې د سیند د څپو آواز به د زړکو له غاړو

ketabton.com - The Digital Library

او ځوړو ته خپله کډه بار کړېده .

دغه سهار مرغانو د پر وختي د ونو په ښانګوکي د خوشالۍ د اتڼ نغمې پورته کړې وې - په ډېر سرور او وجد یې له یوه ښاخ نه بل ته ټوپ کړ - د اسې شور او زوږ یې جوړ کړی ؤ لکه چې د ټول عمر له پاره هماغسې ترانې غږوي او د زړه غوټې پرانیزي .

د دغه ګهیځ سپیده چاود بل ډول ؤ - درونډ ؤ او هیبتناک ، خوځون ؤ او اروا پالونکی .

نن سهار د (الله اکبر) غږ او لړزوونکی غږ داسې خوندور لګېده لکه چې د سړي په زړه او رګونو ننوځي ، ویښ زړونه یې لا بیداروله - جذبې او ولولې یې نورې هم راپاروله او ښوندې کولې .

د هغه سهار د لمر ځرک ځلنده او طلایي پلوشې له بل هر وخت نه بریښنده او ورنګنې وې - د لمر ځېرې د د ښمن تور زړونه ځیرلي وو او د آزادۍ او بریمیال مقاومت د پیل او دوام ګرښې یې انځور کړې وې .

دغه سهار له بل هر سهار نه په خوا ښیات توپیر سره پیل شو - ستړي یو بل ته د ویلو د پر ځلرل اونۍ د ډېر نا ویلي رازونه سپړلو ته لیکه کړي وو ؛ په شوندو او ژبو د ځرګند ولو د ډېرې نوې او مینه ناکې خبرې ګرځېدې .

سیند نن رام یون ته کاوه ځکه خو ځپې یې په ډېر تېزۍ او بې صبرۍ له یو بل سره تندي جنګول .

د سیند د واړو غاړو ته د تک د تک چنارونه لکه وسله وال سپاهیان د دفاع او مقابلې لپاره تیار سۍ ولاړ وو .

د بریښنا د فابریکي په نهر کې کبانو د اوبو له تل نه د نن ورځې د یادونې ننداري ته پرله پسې غوټې راوهلې .

د خلکو له ځېرو یو دول مینه ناک هیبت او صلابت ځلیده - لیرې نه داپرون د آبله ورځ موچې همدغه وګړي لیدل او نن مو له نظره تېرول د پر زیات تغییر ترې بریښیده .

پرون چې دیوه بزګړي پر اوږه بیل او کلنګ ؤ او وچو شونډو او سپین مخ یې د بدې ورځې تصویر وړاندې کاوه ، نن یې پر اوږه یوه توره بړي د ایماني پرتم او ځواک ننداره بښیله او له څېرې یې له یوه اوږده غموونکي انتظار وروسته د یوه فاتح وصال وړانګې ځلیدې .

نړه ورونکې ننداره وه - پاروونکې ننداره او مینه ماتوونکې . زړونه باغ باغ وو او بدنونه له خوښۍ او ولولو په جامو کې نه ځاییدل تابه ویل په کاښانو کې له یوې مخې ساه او روح پو کلی شوی - له هرې تېرې هر کمر - هرې ښانګې او هرې پاڼې د آزادۍ او خوځښت ترانې زمزمه کیدې او چې د سیند د ځپو آواز به د زړکو له غاړو

اود کوم مجاهد دخونبو لړشلیک سره غبرګې شوې نو د غوڼې
دخونړی کوډتا دیوه یونیم کال په نړه پروت زنګ یې له یوې مخې
لیرې کاوه .

مجاهدینو په نیول شویو موټرونو کې د سیمې یوې او بلې
برخې ته دوړکې د داړ له پاره د تکبیر له ملکوتي اوکفرځپوونکو
نارو سره داسې یو هیجان جوړ کړی و ، چې سړي فکر کاوه
ځمکه - غرونه او کمرونه لړزیږي او خوځیږي .

د مجاهدینو له سترګو نه د امیدونو - خوښیو - تحرك
او نشاط دیوه دروند احتیاج څلیده . له سترګو مینه - له نړونو امیدونه
او ارزونه او له متو قوت او مهابت وریده .

مجاهدین په خپل ایماني او روحي ځواك او پیاوړتیا
ویاړیدل او دخپلو سوبو او بریاسیو په هنداره کې یې دیوه ملي غرور
لاري پرنیسر کولې .

د مجاهدینو مشران د سیمې د امنیت او کنټرول له پاره
راغونډ شوتا به دیل جاې یې په وسپنو پټې دي - ټوپک به یې پر
ټنګون ایښی و ، او له کارتوسو ډك کتاروسو یې دلس له وړانګو سره
بریښنا ایږو شغلې شیندلې ، ځیروې د ایماني پرتم او عظمت غاینګي
کوله - د تیرو یادونو زاړه او کلې پلوته یې را تازه کول - د تیرو ویاړونو تاریخ
تلپاته ویاړونه یې راسپړل او د خپل ولس د توریې او سرلوړیه د ننګ

د ننګ ځلې یې ودانول .

د تهرمانانو شملې پورته وې - د ننګ څادرونه خواره وو
د پت پټکي په سرونو ول ول پراته وو - او له عقابي سرو سترګو
یې دیوه زړور او شاهیني لید جولان بریښیده تا به ویل چې په هر سړي کې د محمد جان خان روح غوړیدلی ، هغه راژوندی شوی او د ازادۍ د قافلې په مخ کې د خپلو وینو ډیوې بلوي .
دلته مشران په خپلو کې سره جرګه وو - په پوره داد او باور
یې د پیښو په هکله د یو بل خبرې او نظریات اوریدل او د خپل اسلامي
بصیرت ، ولسي تجربو او پوهې په رڼا کې یې غوڅې پریکړې او څرګندونې
وړاندې کولې .

دوه ، درې کرونونه په بېلا بېلو برخو کې د تنبتیدلو
خلقیانو او جاسوسانو په لټه کې وو - یوځاله کاه دانې نه را ایستلې - بل
به یې د وچې رشتې د دلیو له منځه راولاړ کړی و ، هغه درې یې له
کلاشینکوف سره د تیښتې پرېخت نیولی و - او همدارنګه نورې هم
یو یو له پټو ځایونو راروان کړي وو .

مشران ناست وو - لږ اخوا ورته وسله وال سرتیري
ولاړ وو او په انقلابي ویښتیا به سمبال . - او د جهادي بیداریه او
لید په روحیه ځلاکمن .

مشرانو د یو بل خبرې واوریدې ، سلا مشورې یې سره
وکړې او په کډه یې لومړني تدابیر ونیول او د اسلامي انقلابي
شورا تشکیل اعلان کړ :

ketabton.com - The Digital Library

او د کوم مجاهد د خوښې له شلیک سره غبرګې شوې نو د غولې
د خونړي ګوذار تا دیوه یونیم کال په نره پروت ژنګ یې له یوې مخې
لیرې کاوه .

مجاهدین په نیول شویو موټرو کې د سیمې یوې او بلې
برخې ته د وتلو د پاره د تکبیر له ملکوتي او کفر ځپوونکو
نارو سره داسې یو هیجان جوړ کړی و ، چې سړی فکر کاوه
ځمکه - غرونه او کمرونه لړزیږي او خوځیږي .

د مجاهدینو له سترګو نه د امیدونو - خوښیو - تحرک
او نشاط دیوه دروند امحواج ورانګې ځلیده - له سترګو مینه - له زړونو امیدونه
او له زړونو نه او له متو قوت او مهابت ورېده .

مجاهدین په خپل ایماني او روحي ځواک او پیاوړتیا
ویاړېدل او د خپلو سوبو او بریالیتوبو په هنداره کې یې دیوه ملي غروره
لاري په نښه کولې .

د مجاهدینو مشران د سیمې د امنیت او کنټرول له پاره
راغونډ شوي تا به ویل جاې یې په وسپنو پټې دي - ټوپک به یې پر
ټټو ځړېدلي وو او د کارتوسو ډک کتارونو یې د ملو له وړانګو سره
پر یو ښکلي ایماني ژغم شغلي شینډلې ، ځیروې د ایماني ټغم او عظمت ننداره کوله ،
کوله - د تیرو یادونو زاړه او کل پلوته یې ژړ تازه کول - د تیرو ویاړونو تاریخ
تلپاته ویاړونه یې راسپړل او د خپل ولس د تورې او سرلوړی د ننګ

د ننګ شملې یې ودانول .

د تهرمانانو شملې پورته وې - د ننګ څادرونه خواره وو
د پت پټکي په سرونو ول ول پراته وو - او له عقابي سره سترګو
یې دیوه زور او شاهیني لید جولان بریښیده تا به ویل چې په هر سړي کې د محمد جان خان
روح غوړېدلی ، هغه راژوندی شوی او د ازادۍ د قافلې په مخ کې د خپلو وینو ډیوې بلوي .
دلته مشران په خپلو کې سره جرګه وو - په پوره داد او باور
یې د پښتو په هکله دیو بل خبرې او نظریات اوریدل او د خپل اسلامي
بصیرت ، ولسي تجربو او پوهې په رڼا کې یې غوڅې پریکړې او ځلنډونې
وړاندې کولې .

دوه ، درې کروپونه په بېلا بېلو برخو کې د تنبتیدلو
خلقیانو او جاسوسانو په لټه کې وو - ځینې له کاله دانې نه را ایستلي - بل
به یې د وچې رشتې د دلیو له منځه راولاړ کړي و ، هغه دریم یې له
کلاشینکوف سره د تیښتې پروخت نیولی و - او هم دا رنګه نور یې هم
یو یو له پټنو ځایونو راوان کړي وو .

مشران ناست وو - لږ اخوا ورته وسله وال سړي تیار وو
ولاړ وو او په انقلابي ورینتا به سمبال - او د جهادي بیدارۍ او
لید په روحیه ځلاکمن .

مشرانو د یو بل خبرې واوریدې ، سلا مشورې یې سره
وکړې او په ګډه یې لومړني تدابیر ونیول او د اسلامي انقلابي
شورا تشکیل اعلان کړ :

ketabton.com - The Digital Library

عبدالکبیر د اسلامي انقلابي شورا مشر.
محمد منیر اخندزاده د اسلامي انقلابي شورا مرستیال.
ډګروال ارکانحرب غلام دستګیر نظامي قوماندان.
حاجي محمد امان - ملک امیرخان - ملک خانصاحب - ملک غلام حید ر
او .... د غړو په توګه

په غړ اسلامي او انقلابي شورا کې راغونډ او د سیمې او مجاهدینو
قیادت ورته وسپارل شو.

که ووایم چې د یوه مقتدر حکومت بنسټ یې کېښود مبالغه
به نه وي.

قضايي څانګه - د امنیت څانګه - د وعظ او تبلیغ له پاره د
علماوو څانګه او د غسې د نورو څانګو هستې کېښودل شوې.
د غلته سړي ته تابیري چې د ولس له منځه راولاړېدونکی قوت

ګولی شي د ډېرو مشهورو سیاستپوهانو - او هغو کسانو نه چې په
سیاست او سیاسي مانورو کې یې د ډېرې خولې بهولې وې بوبيالې
وخېژي او پرېمن. او د اسې کرښې وکاږي او په نښه کړي چې د ډېرو
سیاسیونو د عمرونو هلې ځلې ښې ووېسې رسیدلی. په رښتيا
همچې « ملتونه له سیاستمدارانو نه هوښیار دي او د حالاتو
په نبض پوه .»

هلته د عصر د مدني تکنالوژۍ او عصري تخنیک په نشه
مستو او د جهاني سیاست د د پلوماسۍ متخصصین، د کې جي بي
د شیطنت او سیاسي تزویر په بټۍ کې پخو شوو کارپوهانو، جنرالانو
سیاسیونو او دیپلوماتانو د خپلې غلامانه بقا او د خپل مستکبر باداره په
لاربنوونه د ولسونو له منځه وړلو او د خپل ناروا تسلط د دوام په خاطر
د کمپیوتر د عصر په سیوري کې پلانونه جوړول

او دلته یو بې وزلي - ځپل شوي - او استکبري ولس او مشرانو
یې د خپل ایماني بصیرت او ولسي تجربې او اسلامي پوهې په رڼا کې
د حق د دښمنګرونو د لا پوځالي او بري د لارې یون کاوه

هلته د ټانک - توپ - او بمونو د قوت په څمار کې د منظم
عسکري انضباط - یونیفورم - لباس - تاکتیک - ستراتیژۍ او فن
ماهران لګیا وو.

او دلته په ولسي جامو کې د خادن او درانه پټکي او لوړې شملې
خاوندان.

هلته ټانک ؤ - برق او اور.

دلته ایمان، جذبه او احساس.

د خلقیانو او جاسوسانو بندیان یو یو را روستل شول پوښتنې
او ګروېږنې ترې وشوې او هر یوه ته د هغه د ګناه مطابق جزا ګانې
وټاکل شوې.

ketabton.com - The Digital Library

عبدالکبیر د اسلامي انقلابي شورا مشر .

محمد منیر اخندزاده د اسلامي انقلابي شورا مرستیال .

ډګروال ارکان غرب غلام دستګیر نظامي قوماندان .

حاجي محمد امان - ملک امیرخان - ملک خانصاحب - ملک غلام حید ر

او . . . . د غږ وپه توګه

پسـ ــ ــد غه اسلامي او انقلابي شورا کې راغونډ او دسیمې او مجاهدینو

قیادت ورته سپارل شو .

که ووایم چې د یوه مقتدر حکومت بنسټ یې کېښود مبالغه

به نه وي .

قضایي څانګه - د امنیت څانګه - د وعظ او تبلیغ له پاره د

علماوو څانګه او د غسې د نورو څانګو هستۍ کېښودل شوې .

د غلته سرې ته ثابته شوه چې د ولس له منځه راولاړ شوی قوت

کولی شي د ډېرو مشهورو سیاست پوهانو - او هغو کسانو نه چې په

سیاست او سیاسي مانورو کې یې ډېري خولې بهولي وي او ویالې

وخېژي او بریمن . او داسې کړنې وکاړي او په نښه کړي چې د ډېرو

سیاسیونو د عمرونو هلې ځلې ښتې ورته رسېدلې . په رښتیا

هم چې « ملتونه له سیاستمدارانو نه هوښیار دي اود حالاتو

په نبض پوه . »

هلته د عصر د مدني تکنالوژۍ او عصري تخنیک په نشه

مستو او د جهاني سیاست د د پلو ماسي متخصصین ، د کې جي بي

د شیطنت او سیاسي تزویر په بڼه کې پخوښو کارپوهانو - جنرالانو

سیاسیونو او دیپلوماتانو د خپلې غلامانه بقا او د خپل مستکبر بادار په

لاربنوونه د ولسونو له منځه وړلو او د خپل ناروا تسلط د دوام په خاطر

د کمپیوټر د عصر په سیورۍ کې پلانونه جوړول

او دلته یو بې وزلي - هېل شوي - او اسکېرلي ولس او مشرانو

یې د خپل ایماني بصیرت او ولسي تجربې او اسلامي پوهې په رڼا کې

د حق د دښمنانو د لا پوخوالي او ورېږي د لارو یون کاوه

هلته د ټانک - توپ - او بمونو د قوت په خمار کې د منظم

عسکري انضباط - یونیفورم - لباس - تاکتیک - ستراتیژۍ او فن

ماهران لګیا وو .

او دلته په ولسي جامو کې دخادر او درانه پټکي اولوړې شملې

خاوندان .

هلته ټانک ، - برق اواور .

دلته ایمان ، جذبه او احساس .

د خلقیانو او جاسوسانو بندیان یو یو را وستل شول پوښتنې

او ګرویږنې ترې وشوې او هر یوه ته د هغه د ګناه مطابق جزا کانې

وټاکل شوې .

د مجاهدینو کروپونه دېچې د دفاع او ساتنې لپاره غوره کړي شول - د ایماني ولولو او انتقامي جذبو په تو پانکو د تکبیر د اروا پالونکو نارو په پیلامه وخوځېدل - د لارې په اوږدو کې د خلکو له خوا د زنده باد او تکبیر په نارو بدرګه کېدل - د کلو ماشومانو به وړیسې د تکبیر ناري غبرګې کړې - سپین ږیرو به ځوانو ته د ښکرانو او دعاګانو په نثارولو پالل - بوداګانو به د تشجیع او حمیت په دړنو کلماتو ستایل .

د غو کروپونو د سیمې د ساتنې په لارکې د سنګرونو د جوړولو له پاره لازم ځایونه او ستراتیژیکي برخې لټولې او د سنګر نیولو کوښښ یې په نښه کولې .

د هېواد هره برخه او هره کټه د افغانانو له پاره طبیعي سنګر دی - کرنګونه د دښمن د ځپلو کندې دي - هر کمر یو پوخ سنګر دی او هره تیږه یو نه ښرېدونکی مورچل - هره تره د غلیم د وینو تږې ده او هر خوړ د دښمنو د کډکړیو د رغړېدو لیوال - خو تر ټولو ورونکی او ډېر نوونکی منظر دی چې د ایماني جذبو او ولولو نندارې د خدای د سرتېرو بندګانو له خیرو وړیښې - له زړونو د ایمان د عشق او شور هنګامې پورته شي - له سترګو یې د بیا ورتوب او ځواک دولت څرګند کړي - له ستړکو یې د ایماني پرتم بریښنا وړوقیږي د فکر په ساحه کې یې پراخې د خدای (ج) په لارکې د قربانۍ تلوسه و لړزېږي او په مغزو

کې یې د جهاد کفر ځپونکي او آزادي ښونکي روح راپارېږي او په حرکت یې راولي - نو ژوند او مرګ دواړه ورته یوه معنا غوره کړي په دغه لارکې مرګ هم د ژوند مفهوم او دوام نوم وګرځي - ځکه شهادت د ولسونو ژوند دی .

او څوموره هیښوونکی دی هغه منظر چې پښتانه د دښمن او برجونو بارکونو او پخو تأسیساتو ته ورګرځي - د کولیو باران او د اورلمبې ترمنځ راوتوني او د خپلي توري د عظمت تونږ او چت کړي لوی یې ړوي - څومره د ارمنده هغه صحنې چې یو ولس - یو بیوزلی ولس یو بې اسرې ولس دیوه داسې پرځان مغرور او له مادي اړخه ځواکمن طاقت پر وړاندې وسله راپورته کا چې تر شاېي د نړیوال ستراواوږ لوی شیطاني (استعماري) قدرت ولاړ دی - خو د غه مستضعف ولس راولاړ شي - یون پیل کړي - د خوځښت لارخپله کړي - وډانګي - غورځنګونه شروع کړي - فتح او سوبرې په برخه شي - حماسې وزیږوي - کارنامې رامنځ ته کړي په نړیوال پر استکبار د استضعاف د برې او برمستکبرینو د مستضعفینو د برلاسي ژوندۍ بېلګې وځلوي او پښتو له نړیوال تاریخ جوړوونکي دوران رهبري کړي .

ځکه شهادت د ولسونو ژوند دی - او مسلمان شهادت ابدي او سرلوړی ژوندګڼي، هغه ته ژوند او مرګ یوه معنا لري - د حق په لارکې مرګ د ژوند دوهم نوم بولي ځکه چې د مسلمان ژوند عقیده ده او جهاد .

ketabton.com - The Digital Library

د مجاهدينو کرو پونه دېچي د دفاع او ساتني لپاره غوره کړي شول - د ايماني ولولو او انتقامي جذبو په نتيجه کې د تکبير د اروا پالونکو نارو په پيلامه وخوځېدل - د لاري په اوږدو کې د خلکو له خوا د زنده باد او تکبير په نارو بدرګه کېدل - د کلوما شومانو به ورپسې د تکبير ناري غبرګې کړې - سپين سرو بنځو به ځای پر ځای د شکران او دعاګانو په نشاروالو پالل - بوداګانو به د تشجيع او حميت په درنو کلماتو ستايل .

دغو کروپونو د سيمې د ساتني په لار کې د سنګرونو د جوړولو له پاره لازم ځايونه او ستراتيژيکي برخې لتولې او د سنګر نيولو کوښښ يې په نښه کولې .

د هيواد هره برخه او هره کته د افغانانو له پاره طبيعي سنګر دی - کرنګونه د د ښمن د خپلو کندې دي - هر کمر يو پوخ سنګر دی او هره تيږه يو نه شړېدونکې مورچل - هره تره د غليم د وينو تږې ده او هر د ښمنو د کسکريو د رغېدو لېوال - خو مرو زړه ورونکي او بې ويرونکي منظر دې چې د ايماني جذبو او ولولو نه د اره د خدای د سرتېرو بندګانو له شيرو وبرېښي - له زړونو د ايمان د عشق او شور هنګامې پورته شي - له سترګو يې د پياوړ توب او ځواک دوک سر هسک کړي - له سترګو يې د ايماني پرتم بريښنا و برقيږي د فکر په ساحه کې يې پراخې د خدای (ج) په لارکې د قربانۍ تلوسه ولړزيږي او په مغزو

کې يې د جهاد کفن ځپونکې او آزادي بښونکې روح راپاريږي او په حرکت يې راولي - نو ژوند او مرګ دواړه ورته يو معنا غوره کړي په دغه لار کې مرګ هم د ژوند مفهوم او دوهم نوم وګڼي - ځکه شهادت د ولسونو ژوند دی .

او خو مره هيښونکی دی هغه منظر چې په هر لاس د د ښمن پروسپيزو او برجونو بارکونو او يخوتاسيساتو ورو خيږي - د کوليو باران او د اورلمبو ځپونکي ناوړولي او د خپلي توري د عظمت توغ اوچت کړي او وبه ړوي - خو مره دا د منده هغه صحنه چې يو ولس - يو بې وزلی ولس يو بې اسره ولس ديو داسې په ځان مغرور او له مادي اخه ځواکمن طاقت پر وړاندې وسله راپورته کا چې تر شاپي د نړۍ د يو ستر او د ړې لوی شيطاني اقتدرت ولاړ دی - خو د غه مستضعف ولس راولاړ شي - يون پيل کړي - د خوځښت لار خپله کړي - و دانګي - غورځنګونه شروکړي - فتح او سوبه يې په برخه شي - حماسې وزيږوي - کارنامې رامنځته کړي په نړۍ کې پر استکبار د استضعاف د بري او پر مستکبرينو د مستضعفينو د برلاسي ژوندی بيلګه وځلوي او په تولو نړۍ کې تاريخ جوړونکي دوران رهبري کړي.

ځکه شهادت د ولسونو ژوند دی - او مسلمان شهادت ابدي او سرلوړی ژوند ګڼي - هغه ته ژوند او مرګ يو معنا لري - د حق په لار کې مرګ د ژوند دوهم نوم بولي ځکه چې د مسلمان ژوند عقيده دی او جهاد .

ketabton.com - The Digital Library

... او يوځل بيا ترتوپانو وړاندې چوپتيا خوره شوه!

د هليکوپترونو په بدرګه ټانکونو په ډېره تيزه پر ښاڅه سړک خپلې پولادي ځانې ښخولې . د مخابرې د ماشين مؤظف په ډېر اضطراب او هيجاني حالت کې له مرکزه د شفرونو په ژبه خبرې کولې ؛ پس تندي يې د حالاتو د مقابلې هيبت د خولو کړېږ ورېږ ليکې ايستلې وې چې د ډېرو په خيرو کې يې لارې جوړولې .

د زغرو والو شوبلو عسکر د مقابلې ويرې له بل هر خيال او سوچ نه بېغمه کړي وو . د مغو د مغزو په دايره کې د توپک د ډز او د ګولې د لمبو کړېښو يکنواخته او ستوما نوونکې زلزله جوړه کړې وه .

د يوه مجاهد د غټ پټکي ، د کارتوسو ډک کمربند او د ټوپک خونړۍ شپېلۍ به هغه خپل ځيګرته ښېښه ليدله - او پر ماشه ايښې ګوتې يې هره لحظه د هغه د زړه مزي راسستول، د ډز د خوب احساس او دوړو، ګردونو يې خولې لکه د زهرو ترخې کړې وې .

د توپ د وېرې او سپيرې دښتې د دوه لارې پر سر چې ځنوا به لا مه غمو يکرنګ پوښلې وه او د شمال له ورمو سره به د غمو څنې لکه ديوه مستانه اتڼ چې يوه بله خوا خوځېدې خو ترخلقي وحشت وروسته دا دښته تراوسه شاړه پرته ده .

دلته د ټانکونو او توپونو اربند ګټار پنډ شو او هليکوپترو پرې د پاسه وزرونه وغوړول .

اوس نو د مقابلې ميدان رانودې و - پل په پل د يوې خونړۍ جګړې مرکوي ننداره ترسترګو سترګو کېده .

اوس نو ښکاريده له چې د ټانکونو او الوتکو تراور لاندې هر څه نينه شوي واي - هغوی بايد خپلې وسلې راټولې کړې او ولسوالي يې بېرته فعاله کړې واي د خپلو وژل شوو کمونستو ملګرو په بدل کې يې ډېر سرونه د ټانکونو په پښو کې رغړولي واي .

دلته يوځل بيا لوړ رتبه صاحبمنصبانو نظامي ميټنګ جوړ کړ - مخونو ته يې د سيمې نقشې رغړېدې - څو ځايونه په ګوته کړای شول - دوه درې ځايونه نور هم په نښه شول - يوځل بيا هر څه له سره وکتل شول

... او يوځل بيا ترتوپان ورانډې چوپتيا خوره شوه !

د هليکوپترونو په بدرګه ټانکونو په ډېره تيزۍ پر ټاخه سړک خپلې پولادي زنځېرې ښخولې. د مخابرې د ماشين موظف په ډېر اضطراب او هيجاني حالت کې له مرکزه د شفرونو په ژبه خبرې کولې ؛ پس تندي يې د حالاتو د مقابلې هيبت د خولو کړېو وږېو ليکې ايستلې وې چې د ورو په خيرو کې يې لارې جوړولې.

د زغره والو شوبلو عسکر د مقابلې ويرې له بل هرخيال او سوچ نه بېغمه کړي وو. د مغو د مغزو په دايره کې د توپك د ډز او د ګولۍ د لمبو کړېنو يکنواخته او ستوما نوونکي زلزله جوړه کړې وه.

د يوه مجاهد د غټ پټکي ، د کارتوسو ډک کمربند او د ټوپك خونړۍ شپيلۍ به هغه خپل ځيګرته څېرمه ليدله - او پر ماشه ايښې ګوتې يې هره لحظه د هغه د زړه مزي راسستول، د ډز د خوب احساس او ډورو، کړدونو يې خولې لکه د زهرو ترخې کړې وې .

د توپ د وېرې او سپيرې د بنتي د دوه لارې پرسر چې پخوا به للمه غنمو يکرنګ پوښلې وه او د شمال له وږمو سره به د غنمو ښې لکه ديوه مستانه اتڼ چې يوه سېله خوا خوځيدې، خو تر خلقي وحشت وروسته دا دښته تر اوسه شاړه پرته ده .

دلته د ټانکونو او توپونو اربند کتار پنډ شو او هليکوپترو پرې د پاسه وزرونه وغوړول .

اوس نو د مقابلې ميدان رانودې ؤ - پل په پل د يوې خونړۍ جګړې مرکونې ننداره تر سترګو سترګو کيده .

اوس نو ښايېدله چې د ټانکونو او الوتکو تر اور لاندې هرڅه نينه شوې واى - هغوى بايد خپلې وسلې راټولې کړې او ولسوالي يې بېرته فعاله کړې واى د خپلو وژل شوو کمونستو ملګرو په بدل کې يې ډېر سرونه د ټانکونو په پښو کې رغړولي واى .

دلته يوځل بيا لوړ رتبه صاحبمنصبانو نظامي ميټنګ جوړ کړ - نخښې ته يې د سيمې نقشې وغوړېدې - څوځايونه په ګوته کړاى شول - دوه درې ځايونه نور هم په نښه شول - يوځل بيا هرڅه له سره وکتل شول

د هرځين جاج واخيستل شو- د مخابرو غږونه بيا پوره شول ، د خيرت راپورونه تبادله شول ، د وړاندې تګ خبر تېرشو او د تيارۍ او حرکت وخت وروستنه اطلاع ورکړه شوه .

هليکوپترو له پاخه سړك نه د خام سړك لوري ونيو- ټانکونو هم له خام سړك نه د دوړو بربوکه راپورته او پر دغوې پيل وکړ ، ګرده لارې يوې او بلې خواته دړې کولې - د صاحب منصبانو پرخونډو برېتونو د تورو دوړو پردې يو پر بل پسې غوړېدې او د خولو ليکو پرې له يوې او بلې خوا لکه ورسره نقشې ليکې ايستلې داسې لکه چې پرخپرو يې د سيمې د نقشې کرښې کښل شوې وي او يا يې د دوی د رسوايي او ماتې لارې په نښه کړې وي

د پولادو اووينو مقابله پيل شوه د ايمان او اوسپنې دغره ونښته .

ګولۍ وچليدې - ټانکونه وغورېدل - الوتکې وغرمېدې او اوروونه واورېدل .

د يوې خوا وسله يوازې ټوپک ؤ او د بلې خوا درانه اتومات ټوپونه ټانکونه ، بمونه ، الوتکې او ...

جنګ ونښت او بېنه تود روان ؤ ، مجاهدينو د کمرو شاته سنګرونه نيولي ؤ ، په ډېر احتياط او باوري دزې کولې ، داسې چې کارتوس يې بايد بېځايه ونه لګېږي - دوهم دقت به يې کاوه او داسې ځای به يې

کوت لکه چې په ګولېدې زړه نه کېږي - ځکه له هريوه سره يوازې دوه سوه ګولۍ وې او اوس يې له يوه مجهز او ترغاښو پورې مسلح پوځ سره مقابله روانه وه .

کوم کارتوس به يې چې په نښه سم ونه لګېده د زړه تفس به يې داسې تنګ شو چې زړه به يې وږمه سم وبرېښېده .

د کلاشنکوفونو د ضربه دزو په نه شليدونکې تسلسل کې به د مجاهدينو د برې تنهار داسې انګازه خوروله لکه چې د کلاشنکوف ټولې مرمۍ يې په شا شړلې وی .

* * *

درې ورځې کېدې چې د سيمې د شاوخوا استوګنو بودا ګانو- ماشومانو او تورسرو کړې ورځ په غرونو کې تېروله - سهار به چې لا لمر خپره نه وه وهلې نو د غرونو خواته به د وړو او تورسرو بيوه ښتوره ليکه خوځېده .

تر اوچې کلي ته راورسيده نو لوړې يې د « بمبئ » په کلي کې د حاجي محمد منير اخند زاده د کلا پرخوا ټانکونه راوګرځول - له کلا بېګا ټول کسان وتلي وو - خو ځغوی يوازې خپل سرونه ايستلي وو کورونه ټول ډك پاته وو - تردې چې په تنارو کې د خوراك ديګونه او کټوي هم سلامتي ايښې وې .

د هرځینو ځاج راخیستل شو - د غځاوی غرونه بیا پورته شول ، د خیرت رابورته

تبادله شول ، د وړاندې تګ خبر تېرشو او د تیارۍ او حرکت ورته ــــــتی

اطلاع ورکړه شوه .

هلیکوپټرو له پاخه سرک نه د خام سرک لوری ونیو - تانکونو هم له خام

سرک نه د دوړو بربوکه راپورته اوپر د نوې پیل وکړ ، ګرده لارې یوې او

بلې خواته دزې کولې - د صاحب منصبانو پرځوندو برېتونو د تورو دوړو پرډې

پرېوتې غوړیدې او د خولو لیکو پرې له یوې او بلې خوا لکه ورســـره

نقشې لیکی ایستلی داسې لکه چې پرڅیرو یې د سیمې د نقشې کرښې

کښل شوی وي او یا یې د دوی د رسوایی او ماتې لارې په نښه کړې

وي

د پولادو اوپینو مقابله پیل شوه د ایمان او اوسپنې وغره

ونښته .

ګولۍ وچلیدې - تانکونه وغوړېدل - الوتکې وغرمبیدې

او اورونه ووریدل .

د یوې خوا وسله والې تیږې وې او د بلې خوا درانه اتومات توپونه

تانکونه ، بمونه ، الوتکې او . . .

جنګ ونښت او بنـه تود روان و ، مجاهدینو د کمرو شــاته

سنګرونه نیولی و ، په ډېر احتیاط او بارېږې ډزې کولې ، داسې چې کارتوس

یې باید بېځایه ونه لګیږي - د ورم دقت به یې کاوه او داسې ځای به یې

کوت لکه چې په ګولیو نږه نه لګیږي - ځکه له هر یوه سره یوازې دوه سوګولۍ

وې او اوس یې له یوه مجهز او ترغاښو پورې مسلح پوځ سره مقابله روانه

وه .

کوم کارتوس به یې چې په نښه سم ونه لګیده د زړه تفس به یې

داسې تنګ شو چې زړه به یې ورته سم وبرېښیده .

د کلاشنکوفونو د ضربه ډزو په نه شلیدونکي تسلسل کې به د مجاهدینو

د برېږي تسهار داسې انګازه خوروله لکه چې د کلاشنکوف تولې مرمۍ یې په شا

شړلې وي .

* * *

د ریږ ورځې کېدې چې د سیمې د شاوخوا استوګنو بوډا ګانو - ماشومانو

او توره سرو کړې وړځ په غرونو کې تېروله - سهار به چې لا لمر ځېږه نه وه

وهلې نو د غرونو خواته به د وړو او توره سرو بیوه ستوره لیکه

خوځېده .

تر اوچې کلي ته را ورسیده تر لوړې یې د « بمبئ » په کلي کې د حاجي

محمد منیر اخند زاده د کلا پرخوا تانکونه را وګرځول - له کلا بېګا تول

کسان وتلي وو - خو هغوی یوازې خپل سره ایستلي وو کورونه تول

ولاړ پاته وو - تر دې چې په تنارو کې د خوراک د یګونه او کټوی هم سلامتي

ایښې وې .

خلقي صاحبمنصبان او عسکر د لاري په اوږدو کې د مجاهدینو مقابلې او بریدونو له امله او تونغ نه غورځول وو. د عسکرو مړي خو زیاتره ترې پاته وو خو د ژوبلو زیاتره یې وړلو هم پر اعصابو تېرې چېرې نیستي.

کلي ته په رارسیدو تانکونو مخه د کلا خواته وګرځوله خلقیان په یوه ساختګي نا ځانه اندان پر کلا ورننوتل لکه وحشي ځناور په یوه او بل کوټه ورایله شول، ګرانبیه څیزونه یې په خورا وحشت راایستل او موټرونو ته یې اچول - او دغسې یې د کلا ستري دروازې ته ډینامیټ کېښودل او اور یې ورته کړ - کلا یې وسوځوله.

له نورو کورونو یې هم دې څیزونه ولوټل حتی د بېوزله کورنیو دیرې غوا ژیړ غوړي یې هم ور پسې بنسبودل.

د خلکو د تیار په ترڅ کې چې کوم خلقیان وژل شوي وو په ډېر وحشت د مغوي د غچ اخیستلو له پاره بېګناه وژونو ته لاس واچول شو - ډېر کسان ژوندي ونیول شول چې بیا یې هیڅ درک ونه لګېده.

له کورونو چې تورسرې - او ماشومان غرونو ته ختلي وو دك دك کورونه ترې پاته وو، کوم یوه یې چې څه وخت میندلي و غوپل قیمتي څیزونه یې بنخ کړي چې صفحم په خپروځوکې تول خراب او له منځه تللي وو.

خاروي په شپږ شپږ په اخورونو نهرس ولاړ وو د توپونو او تانکونو له ډزو. ژوبو هم پرې شلولي بو او یو بل ځای ته تښتېدل خو وروسته چې له ډزو او جګړو سره اموخته شول بیا به د ډېرو سختو

ډزو او بمباریو پر وخت هم پر اخورونو کرار ولاړ وو.

عسکري قوا د چټك په هوتهل کې ځای پر ځای شوه - مجاهدین په شا و خوا غرونو کې وو او د حملې لپاره یې تیاری نیوله چې یو ځل بیا د کفر او الحاد بې ننګه بریخونه د شهیدانو انجام ننداره وښیي نو هغوی چې په سیمه کې یو ځل بیا ترټوپان وراندې چې پټیا خوره شوه !

خلقي صاحبمنصبان او عسکر د لارې په اوږدو کې د مجاهدینو مقابلې او بریدونو له اخ او توخ نه غوږ څولی وو. د عسکرو مړي خو زیاتره ترې پاته وو خو د ټوپلو زخمیانو یې نور هم پر اعصابو تېرې چېرې نیستې.

کلي ته په رارسېدو تانکونو مخ د کلا خواته وګرځوله خلقیان په یوه ساختګي ناڅاپه انداز پر کلا ورننوتل لکه وحشي ځناور په یوه او بل کوټه ورایله شول، کرانبیه څیزونه یې په خوړا وحشت راایستل او مېتروتو ته یې اچول - او دغسې یې د کلا ستري دروازې ته دېنامیټ کېښودل او اور یې ورته کړ - کلا یې وسوځوله.

له نورو کورونو یې هم د پر څیزونه ولوټل حتی د بېوزله کورنیو د یوې غوا ژیړ غوږي یې هم ورپسې بېښودل.

د خلکو د تیاره په ترخ کې چې کوم خلقیان وژل شوي وو په ډېر وحشت د مغوی د غېج اخیستلو له پاره بېګناه وژنو ته لاس واچول شو - د بېکسان ژوندي ونیول شول چې بیا یې هیڅ درک ونه لګېد.

له کورونو چې تود سرې - او ماشومان غرونو ته ختلي وو دک دک کورونه ترې پاته وو، کوم یوه یې چې څه وخت مېندلی و قیمتي څیزونه یې بنبخ کړي چې ضخم په خو ورځو کې تول خراب او له منځه تللي وو.

ښاروي په شپو شپو په اخوړونو نهر ولاړ وو د تونپوستې او ټانکونو له ډزو. ژوبهم پري شلوليو او یو بل ځای ته تښتېدل خو وروسته چې له ډزو او جګړو سره اموخته شول بیا به د پرو سختو

ډزو او بمبارېو پر وخت هم پر اخورو کراره ولاړ وو.

عسکري قوا د چټک په هوتل کې ځای پر ځای شوه - مجاهدین په شاو خوا غرونو کې وو او د حملې لپاره یې تیاري نیوله چې یو ځل بیا د کفر او الحاد بې ننګه بریخوته د شهیدانو انجام ننداره وښیي نو هغه وو چې په سیمه کې یو ځل بیا ترتوپان وراندي چې پټیا خوره شوه!

... او د سهار لمونځ یې د فتحې پر میدان ادا کړ!

ماز یګرنی لمر له دړې څخه په تیزۍ سره خپله لمن ټوله - پل په پل یې د غرونو له لوړو نه لوړو څوکو سره خپلې وروستۍ وړانګې ځلولې او له ورو غونډیو سره یې ټینګه سره نخوته رڼا په مخ ښه کوله.

د دړې د دوارو خواوو غرونه د تل په شان په باعظمته او ښایسته اندازه نګې غاړې ولاړ وو او په ډېر غرور یې د خپل هېواد د ویروونکو او ویاړمنو ننداره یې ننداره سترګو هسکو کوله او چې څومره لمر ډوبېدو ته نژدې کېده او ژېړېده دومره په سیمه کې د یوه بریمن خوښبنت ازانګې خپرېدې.

د مجاهدینو په یوه ډله لیکه د غونډیو له پاسه جګېدله او کوزېدله شا و خوا دلې دلې ټوپک پر اوږو ځوانانو د انتقام او غرور ځنګ د جذبو او ولولو په توپان کې د یو غیر عادي هیجان او اضطراب څرګندونه

ketabton.com - The Digital Library

کوله

له سترګو یې داسې بریښېده چې د دې پرځای چې ځان ته یې پام وي کوم بل لیري ځای په نظر کې لري او ځان ترې هېر دی .

د خلکو اوږده کتاروونه خوځېدل - مخونه یې د پګړیو پس شملو پټ شوي وو چې یواځې تېزې او عقابي سترګې یې له ورا ځلېدې .

د وګړو یو جوړګ او بهیر له ګړو وږو لارو د یوې نقطې شاوخوا راغونډېده .

د خلکو بهیر چوپ روان و چې د پښو له ښکالو سره دلاړې په اوږدو کې د کوږوږو له باموږو د سپین سرو ښځو د دعاګانو انګازه ورسره غبرګېده . د کلیو ځنې ته د ماشومانو ورې ورې ډلې د دغه خوځښت ننداړې ته ولاړې وې - داسې ښکارېده چې په سترګو کې یې د یوې معصومانه مینې هیبت او وجد ځلکوونو بریښنا بیږه تور بریښ تمثیلاوه .

د ماښام د لمانځه وروسته د کوږوونو سپین سرې لا له خپلو اوږدو دعاګانو نه وې ولاړې شوې چې د توپکو د ډزو تندرونو بارانونو د تیارو په زړه کې د نور کرښې وایستلې ، لحظه په لحظه د ډزو تسلسل - زیاتېده او د امیدونو او هیجانونو سمندر ستوپاني کېده .

ستوري یو یو د آسمان پرتندي وځلېده - سپوږمۍ په ډېره تلوسه د غرونو له کنډوونه د حق او باطل د دغه ویاړمنې معرکې ننداړې ته سر راپورته کړ، مجاهدینو له څلورو خواوو نه د ملحدینو

مرکز چې د چک په ښکلي هوټل کې یې ځای نیولی و تر محاصرې اوا ولاندې وښیو .

د چک هوټل د مرمرینو دهلیزونو رنګین ماحول هغه ځوانی دلکشي نه درلوده ، د وېرې او مرګ غوغا له هر یوه کوټه نه پورته کېده .

عسکرو په ډېره ستومانۍ خپلې کوټې د کلاشنکوف پر ماشه خوځولې هغه هم د خپلو کمونستو منصبدارانو له وېرې چې په ډېر لیونتوب به یې پس عسکرو د غوږو او تهدید خوله راخلاصه کړه او د جنګ شدت ته به یې هڅول .

د هوټل د شیشو تر تود د عسکرو او منصبدارو پر مخ خپلې منګولې ښخې کړې وې - او له هر لوري د مرد کیو پلوشې د تیارې په سینه کې یوه او بله ځوا نښغلیدې .

مجاهدینو دریو خواوو نه خپل پرمختګ ته دوام ورکاوه او د سیوه دادمن برې په تلوسه یې د دښمن د زړه سټنې لړزولې ..

او چې شپه څو مره پخېده دومره د مجاهدینو بریدونه د برې درشل ته نژدې کېدل - د شپې تیاره چې څومره ټینګېده له د ښمن لوري او لوډن وړکېده .

د هوټل د ننه د خلقیانو او صاحب منصبانو ترمنځ د مجاهدینو د بریدونو د مخنیوي او تکولو په تاکتیکونو باندې سخت کشمکش روان و - د مرګ او نابودۍ وېرې ترې لار ورکه کړې وه - ځینو به یوه طرحه وړاندې

ketabton.com - The Digital Library

کوله

له سترګو یې داسې بریښېده چې د دې پرځای چې ځان ته یې پام وي کوم بل لېري ځای په نظر کې لري او ځان ترې هېردی .

د خلکو اوږده کتاروونه خوځېدل - مخونه یې د پګړیو پېر شملو پټښلي وو چې یواځې تېزې او عقابي سترګې یې له ورا ځلیدې .

د وګړو یو جوړک او بهیر له ګرېو ورېو لارو د یوې نقطې شاوخوا راغونډېده .

د خلکو بهیر چوپ روان ؤ چې د پښو له ښکالو سره دلارې په اوږدو کې د کوروونو له بامونو د سپین سرو ښځو د دعاګانو انګازه ورسره غبرګېده . د کلیو ځنې ته د ماشومانو ورې ورې ډلې د دغه خوځښت ننداري ته ولاړې وې - داسې ځیر یې کتل چې په سترګو کې یې د یوې معصومانه هیبت او وجد ځلکونو بریښنا بېزه تود بریښ تمثیلاوه .

د ماښام دلمانځه وروسته د کوروونو سپین سرې لا له خپلو اوږدو دعاګانو نه وې وزګارې شوې چې د توپکو د ډزو تندرېزو بارونو د تیارو په زړه کې د نور کرښې وایستلې ، لحظه په لحظه د ډزو تسلسل - زیاتېده او د امیدونو او هیجانونو سمندر ستوڼاني کېده .

ستورې یو یو د آسمان پر تندي وځلېده - سپوږمۍ په ډېره تلوسه د غرونو له کنډوونه د حق او باطل د دغه ویاړمنې معرکې ننداري ته سر راپورته کړ مجاهدینو له ښلوېروخواونه د ملحدینو

مرکز چې د چک په ښکلي هوټل کې یې ځای نیولی ؤ تر محاصرې او اورلاندې ونیو .

د چک هوټل د مرمرینو دهلیزونو رنګین ماحول هغه غږونو دلکشي نه درلوده ، د وېرې او مرګ غوغا له هر یوه کوټ نه پورته کېده .

عسکرو په ډېره ستومانه خپلې کوټې د کلاشنکوف پرماشه خوځولې هغه هم دخپلو کمونستو منصبدارانو له وېرې چې په ډېر لیونتوب به یې پر عسکرو د غوسې او تهدید خوله راخلاصه کړه او د جنګ شدت ته به یې هڅول .

د هوټل د شیشو توتو د عسکرو او منصبدارو پر مخ خپلې منګولې ښخې کړې وې - او له هر لورې د مرډکیو پلو شې د تیارې په سینه کې یوه او بله خوا ښغلیدې .

مجاهدینو دریو خواوته خپل پرمختګ ته دوام ورکاوه او د سیوه دادمن برې په تلوسه یې د دښمن د زړه ستنې لړزولې ..

او چې شپه څو مره پخېده دومره د مجاهدینو بریدونه د برې درشل ته نژدې کېدل - د شپې تیاره چې څومره ټینګېده له د ښمن لورې او لوږن ورکېده .

د هوټل د ننه د خلقیانو او صاحب منصبانو ترمنځ د مجاهدینو د بریدونو د مخنیوي او تکولو په تاکتیکونو باندې سخت کشمکش روان ؤ - د مرګ او نابودۍ وېرې ترې لار ورک کړې وه - ځینو به یوه طرحه وړاندې

کوله او څینو به د بلې لارې او بل تجویز عملي کول پیشنهادول او په یوه او بل به یې د سلامتۍ تورونه لګول. او په پای کې به یې توک ذوک او تار سیا د خپلو عسکرو په وژلو- کنځلو- ترټلو او شړلو سړلو او یا د شاوخوا په کلو او کورونو د هشکو او درنو ماشینداړو په بې دریغه ډزو؛ شپې ورځې سهیبه او درنه بنه نیولې وه.

سپوږمۍ دا سمان پرته تر خپلې پلوشي خپرې کړې وې - دا سپې ښکاریده لکه چې د روسي غلامانو مرکوزه وار بې غیرتۍ او شرمیدلې ماته په کرکې مرخاندی د مجاهدینو خوښنده سپوږمۍ چې پل په پل ډېرې ورانده ټینګ مخه کوله د سپوږمۍ په تته رڼا کې یې له بله اوښتل او ښتل.

سینه نن بیا سړه یون کاوه تا به ویل چې د حق او باطل د معرکې شور او زوږ ته یې غوږ نیولی او د ډزو له خونده یې خپلې خپې وېدې کړې دي.

د هوټل د محاصرې کړۍ ساعت په ساعت تنګیده او ورسره د دښمن د مقاومت بورجلونه سړېدل او ډزې او ډلې په ډله کراریدې- د تبنیتې توپلې لارې ترلې وې د مقابلې توان ترې د شپې په تیاره کې نا معلوم لوری ته کډه بار کړې وه - یوه مخه وړاندې بېرته وه او هغه د تسلیمیدو مخه وه - او د تسلیمیدو له تصور سره به د ولس د انتقام د جذبې ښه ځلانده لمبې ترې چاپیر شوې ؛ که تسلیم شي او - ژوندی د دغه پاریدلي او تهیدلي ولس جګوتو ته ورشي څه لوبې او

غرې به پرې وکړی ! خو پدې نپوهیدل چې په اسلام کې له دښمن سره هم د عدالت په اساس د چلند امر شوی دی . . .

سهار لا سپیدې نه وې چاودلې چې د دښمن له خوا خال خال ډزې هم بندې شوې - د مجاهدینو په ډزو کې هم لږ کمښت راغی خو د ښه بېرته زیاتې او سختې شوې .

چرګانو پرله پسې په زوره زوره بانګونه ویل د اسې ښکاریده چې د مجاهدینو د سوبې په استقبال کې د زړه له تل نه د خوښۍ زېرې کوي .

د پیرې کلي د جومات داذان له (اللّٰه اکبر) سره د دښمن د - تسلیمیدو غږ پورته شو او سلهو پس څمکه کېښوده ، مجاهدین فاتح پرې ورننوتل - او د سهار لمونځ یې د فتحې پر میدان ادا کړ .

کوله او ځینو به د بلې لارې او بل تجویز عملي کول پیشنهادول او په یوه او بل به یې د سلامتۍ تړون نه لګول . او په پای کې به یې تول ذوګک اوتاو سیا د خپلو عسکرو په وهلو - کنځلو - ترټلو او ډزلو سره او یا د شاوخوا پهکلو او کورونو د مشکو او درنو ماشینډارو په بې دریغه ډزو شپې ډیره مهیبه او درنه بڼه نیولې وه .

سپوږمۍ دا سمان پرتنګ خپلې پلوشې خپرې کړې وې - داسې ښکاریده لکه چې د روسي غلامانو پر کړنو دان بې غیرتۍ او شرمیدلې ماته پرکړکړو خاندي د مجاهدینو خوښنده سیوری چې پل په پل او ورانده ټینګ مخه کوله د سپوږمۍ په تته رڼا کې یې له بله او ښتل او ښتل .

سیند نن بیا هسې یون کاوه تا به ویل چې د حق او باطل د معرکې شور او زوږ ته یې غوږ نیولی او د ډزو له خونده یې خپلې خپې ویدې کړې دي .

د هوټل د محاصرې کړۍ ساعت په ساعت تنګیده او ورسره د دښمن د مقاومت بورجلونه سړېدل او ډزې یې او په لړ کړایدې - د ټینګې تولې لارې تړلې وې د مقابلې توان تري د شپې په تیاره کې نا معلومو لورو ته کډه بار کړې وه - یوه مخه وروته ډیرته وه او هغه د تسلیمیدو مخه وه - او د تسلیمیدو له تصور سره به د ولس د انتقام د جذبې ټېغ زانده لمبې ترې چاپېر شوې ؛ که تسلیم شي او - ژوندي د دغه پاریدلي او تهېیدلي ولس حکومت ته ورشي څه لوبې او

غرې به پرې وکړي ! خو پدې نپوهیدل چې په اسلام کې له دښمن سره هم د عدالت په اساس دچلند امر شوی دی . . .

سهار لا سپیدې نه وې چاودلې چې د دښمن له خوا خال خال ډزې هم بندې شوې - د مجاهدینو په ډزو کې هم لږ کمښت راغی خو د مې شه بهرته زیاتې او سختې شوې .

چرګانو پرله پسې په نعره نعره بانګونه ویل داسې ښکاریده چې د مجاهدینو د سوبې په استقبال کې د زړه له تل نه د خوښۍ زیرې کوي .

د پیړۍ کلي د جوماتو داذان له (الله اکبر) سره د دښمن د - تسلیمیدو غږ پورته شو او سلاوې پر ځمکه کیښودې ، مجاهدین فاتح پرې ور ننوتل - او د سهار لمونځ یې د فتحې پر ځمکه میدان اداکړ .

ketabton.com - The Digital Library

... اوتول ولس د وروولي په مزي سره راغونډ شوی ؤ

خلکو خپلې ورځني چارې په عادي توګه پر مخ بيولې او د خپلې خوارۍ او مزدورۍ په خولو کې ډوب وو - يوې خواته به چې سرې کتل نو يو داسې تحول او اوښتون به يې تر سترګو شو چې هرڅه به ورته بدل او بل ورېرېښېدل تر دې چې د خلکو په څېرو کې هم د يوه ژور بدلون نښې ځلېدې - خود همدغه بدلون بلې خواته يو داسې آرام او مطمئن ماحول مسلط ؤ چې وګړو په پوره ډاډ خپلې ژوندچارې ترسره کولې ، داسې لکه چې هيڅ هم نه وي پېښ شوي ، کراه کرارې وه او د خلکو داند ښنو پر ژبغړانده اوراوبه توی شوي وي.

کله چې په افغانستان کې حکومتونه ټينګ ؤ ولايتونه ، ولسوالۍ او علاقدارۍ فعالې وې هم لا پدغسې يوامناک او ډاډمن چارپېرچل کې چا ساه نه وه اخيستې سړی حيران شي چې پدغسې بحراني او خطرناکو حالاتو کې چې يو ولس په تش لاس له يوه

ketabton.com - The Digital Library

مجهز غاصب پوځ سره په نابرابره جګړه کې وي ځنګه دغسې يو آفاقي تنظيم پيوستون او د يوې خولې بولۍ دولسونو ترمنځ رابينې وغځوي.

دا د افغاني ټولنې يوه ستره او بارزه ځانګړنه ده چې په لويو او تاريخي حساسو شرايطو کې وکړي دملي ګټو په جهت او د هېواد د پت او آزادۍ د دفاع په لارکې پخپله سره تنظيم او پر يوه الهي رسۍ وتړل شي.

کوم نظم چې افغاني ټولنې په دغسې حساسو او بحراني شرايطو کې خپل کړی د هغو بېلګه نوراً لږ ميندل شوې چې بيا په عادي شرايطو او د حکومتونو د ټينګښت پر وخت هم نده ليدل شوې او په عادي او آرام چاپېريال کې د همدغه ټولنې له کوټو جم وتلې ده.

* * *

د زرګونو وسله والو مجاهدينو چې همېش يې د سيمې پر دفاعي کرښو کې سنګرونه نيولي وو پالل او د هغوی دارتياوو پوره کول ټول دولس پرغاړه وو. هر سنګر ته خوراکي مواد رسول او د دغو موادو د رسولو له پاره د پروګرام پلان او نوبت ترتيب او تعميل هم دولس کار و. هره ورځ هر کلي په خپل وار بېله کوم شور او کړکېچ څخه پخې ډوډۍ ټولولې او د سيمې لوی جوماتونو ته به يې راوړلې هلته به د نوبت له مخې په ډېر نظم او اوډون سنګرونو ته رسول کېدې دا سې چې نه يوه ورځ پکې ځنډ راغی او نه کوم چا ترې ځان وغړاوه. سړې فکر کاوه چې دا کارونه پخپله کېږي دا هرڅه يوه معجزه غوندې برېښېده. ولسي قراردادونو هر څه تنظيم او عيار کړي وو.

هر کلي ته سپين ږيري مشر ټاکل شوی و، خود ښواني «ملک» په بڼه نه بلکې يو ولسي مشر. د کلو د دغو مشرانو بيا د سيمې په سطحه مشر درلود او هغه مشر بيا په شورا کې برخه درلوده. پدې ډول ښواني د خانانو او ملکانو وروست او مستبد نظام خپل ځای يوه ولسي نظام ته پرېښود.

زه دا نه وايم چې دغه سيستم به څه ديموکراتيا او کمزورۍ نه لرلې او يا به يې د طراحانو او کړوونکو له خوا په چا څه زور زياتی نه وي شوی بلکې زما هدف د عموميا تو لوری دی چې څه ور په حساسو او بحراني حالاتو کې خلک سره راټولېږي. راولاړېږي تنظيم کېږي او يوه ولسي اداره چلوي

* * *

د سيمې بريدونه ټاکل شوي وو. له بريد سره سم د مجاهدينو بيرغونه رپېدل او د خپلې رڼا په څپو کې يې د ولس د آزادۍ او پرېتم ترانې غږولې. دلته د مجاهدينو وروستۍ پايګاوې چې سيمې ته د ننوتو او وتو د کنترول تر څنګ يې د دفاع د لومړنۍ کرښې حيثيت هم درلود.

تلفون له همدغه پايګاه نه د شورا تر دفتر او بيا د سيمې ترنورو مهمو برخو او مرکزونو پورې غزېدلی و، چې وخت پر وخت د لازمو هداياتو او خبرتياوو په اړه ترې ګټوره استفاده کېده.

د برېښنا فابريکه چالانه وه، کابل ته يې برېښنا قطع کړې وه خود سيمې د استوګنو له پاره يې برېښنا برابروله. امنيت دومره ټينګ وچې ښوا به ځوانو هلکانو د ساتېرۍ له پاره له باغونو نه منې او نورې مېوې غلا کولې خو پدې وخت کې هغه د ساتېرۍ

مجهز غاصب پوځ سره په نابرابره جګړه کې وي ځکه دغسې یو آفاقي تنظیم پیوستون او د یوې خوځښت بولۍ دولسونو ترمنځ را ینبي وغځوي.

دا د افغاني ټولني یوه ستره او بارزه ځانګرنه ده چې په لویو او تاریخي حساسو شرایطو کې وکړي د ملي کټو په جهت او د هېواد د پت او آزادۍ د دفاع په لارکي ځپله سره تنظیم او پر یوه الهي رسۍ وترل شي.

کوم نظم چې افغاني ټولني په دغسې حساسو او بحراني شرایطو کې خپل کړی د هغو بېلګه نورا لبر میندل شوې چې بیا په عادي شرایطو او حکومتونو د ټینګښت پر وخت هم نده لیدل شوې او په عادي او آرام . چا پېرچل کې د همدغه ټولني له کوټو جم وتلي ده.

*　*　*

د زرګونو وسله والو مجاهدینو چې هېش یې د سیمې پر دفاعي کرښو کې سنګرونه نیولي وو پالل او د هغوی دارټیا وو پوره کول ټول دولس پر غاړه وو. هر سنګر ته خوراکي مواد رسول او د دغو موادو د رسولو له پاره د پروګرام پلان او نوبت ترتیب او تعمیل هم دولس کار و. هره ورځ هرکلي په خپل وار بېله کوم شور او کرکېچ څخه پخې ډوډۍ ټولولې او د سیمې لوی جومات ته به یې رارسولې هلته به د نوبت له مخې په د پرنظم او او ډون سنګرونو ته رسول کېدې دا سې چې نه یوه ورځ پکې ځنډ راغی او نه کوم چا ترې ځان وغړاوه. سرې فکر کاوه چې دا کارونه ځپله کېږي دا هرڅه یوه معجزه غوندې برېښېده. ولسي قرارداد و نو هر څه تنظیم او عیار کړي وو.

هرکلي ته سپین ږیري مشر تاکل شوی و خود ځواني «ملک» په بنه نه بلکې یو ولسي مشر- د کلو د غو مشرانو بیا د سیمې په سطحه بل مشر درلود او هغه مشر بیا په شورا کې برخه درلوده - پدې ډول ځواني د خانۍ او ملکۍ و روست او مستبد نظام خپل ځای یوه ولسي نظام ته پرېښود.

زه دا نه وایم چې دغه سیستم بېڅه نیمګړتیا او کمزورۍ نه لرلې او یا به یې د طراحانو او کرځوونکو له خوا په چاڅه زور زیاتی نه وي شوی بلکې زما هدف د عمومیا تو لوړۍ دی چې څه وړ په حساسو او بحراني حالاتو کې خلک سره را ټولېږي. راولاړېږي تنظیم کېږي او یوه ولسي اداره چلوي

*　*　*

د سیمې بریدونه تاکل شوي وو- له برید سره سم د مجاهدینو بیرغو نه رپېدل او د خپلې ریا په شپوکې یې د ولس د آزادۍ او پر تم تسرا ني غږ ولې- د لته د مجاهدینو وروستی ریا یکاوه چې سیمې ته د ننوتو او وتو د کنټرول ترڅنګ یې د دفاع د لومړنۍ کرښې حیثیت هم درلود.

تلفون له همدغه پایکاه نه د شورا تر دفتر او بیا د سیمې ترټولو مهمو ځو او مرکزونو پورې غزېدلی و، چې وخت پر وخت د لازمو هدایاتو او خبرتیاوو په اړه ترې کټوره، استفاده کېده.

د برېښنا فابریکه چالانه وه، کابل ته یې برېښنا قطع کړې وه خود سیمې د استوګنو له پاره یې برېښنا برابروله. امنیت دومره ټینګ وچې ځوا به ځوانو ملکانو د ساتېرې له پاره له باغونو نه منې او نورې مېوې غلا کولې خو پدې وخت کې هغه د ساتېرې

د غلاغخه هم و نیول شوه او هیڅ داسې پېښه و نه شوه چې په هغه کې دې د چا مال او حیثیت ته صدمه رسېدلې وي عجیبه خبره خو دا ده چې پخوا به له حقوقي دعواګانو نه پرولسوالۍ او محکمه وارنه کېده خو پدې وخت کې دغه ګردې ربړې او ارې شوې ښکاربدې، پخوانۍ د ښمنۍ او بد بینۍ هم له منځه ولاړې - د پرسخت مخالفین هم دیو بل ترڅنګ و درېدل . خوله بده بخته چې وروسته د ځان غوښتنو او د قدرت دلیو نتوب او د کوند بازیو بزکشیو او منفي رقابتونو د سیمې دغه د امن ، ورورۍ او اطمینان فضا تر د پره ګرد جنه کړه او هغه شورایي نظام یې د کوندي مسابقو او کوندیو د اختلافاتو لوري ته ورساوه .

خو په سیمه کې اسلامي او بنستون دڅرونده نه دعادي حالت د استقرار او پاینت تر څنګ د یوه بنیادي تحول او بدلون لار هم پرانستله دومره چې پدغو جنګونو کې د سیمې د نبوونځیو ودانۍ روغې رمتې پاتې وې او د برېښنا فابریکه د اولس په کټه نعالو ساتله شوه .

. . . او سهار لمر لا خیره نه وه وهلې . . .

یو ځل بیا پر سیمه دیوې نوې او سختې حملې خبر راورسېد - خبر له کابله راورسېدلی و دا سې چې له میرویس میدان څخه تر ارغندي پورې سرک تول ټانکونو او نورو پوځي وسیلو او لاریو نیولی وو چې مخ په وراندې روان وو .

د روژې مبارکه میاشت وه زما په خیال چې ۱۳ مه روژه وه، ملایانو فتوی ورکړې وه چې مجاهدینو ته د روژې خوړل روادي . خو یوه مجاهد هم د روژې خوړلو ته زړه نه شو ښه کولی - که څه هم په روا والي کې یې څه شک نه درلود خو خوړل یې د ځان دپاره شرم او یو دول بې مروتي ګڼله او بله دا چې دوی د اسلام په لار کې وسله راپورته کړې او اوس پخپله روژه وخوري دا ورته ډېره سخته ښکارېده له دښمن سره له جګړې هم سخت او د ټانک او بم له مقابلې هم ګرانه، دا د ولس اعتقاد و او ولسي انګېرنه .

لمر لا نه و ختلی خلک له جوماتونو نوی راګرځېدلي وو بزګرانو چې پرون د قوې د ټانګ آوازه اورېدلې وه کارته د تلو په اره دوه زړي وو . په تېره په کورونو کې د میندو خویندو او میرمنو له خوا ډېره تېنګیتیا کېده څو نن ورځ له کاره تېر شي . خود

د غلا غخه هم ونیول شوه او هیڅ داسې پېښه ونه شوه چې په هغه کې دې دچا مال او حیثیت ته صدمه رسېدلې وي عجیبه خبره خو دا ده چې پخوا به له حقوقي دعواګانو نه پر ولسوالۍ او محکمه وارنه کېده خو په دې وخت کې دغه ګردې ربړې او اړې شوې ښکاره دي، پخوانۍ د ښمنۍ او بد بینۍ هم له منځه ولاړې - د پر سخت مخالفین هم دیو بل ترڅنګ و درېدل. خوله بده بخته چې وروسته د ځان غوښتنو او د قدرت دلیو نتوب او د کوند بازیو بزکشیو او منفي رقابتونو د سیمې دغه د امن ، ورورۍ او اطمینان فضا تر د ېره ګرد جنه کړه او هغه شورا یې نظام یې د کوندي مسابقو او کوند یو د اختلافاتو لوري ته ورساوه.

خو په سیمه کې اسلامي او ښتون دژوندانه دعادي حالت د استقرار او پاینت تر څنګ د یوه بنیادي تحول او بدلون لار هم پرانستله دومره چې په غوجنګونو کې د سیمې د ښوونځیو ودانۍ روغې رمتې پاتې وې او د برېښنا فابریکه د اولس په کټه فعاله وساتله شوه.

... او سهار لمر لا خیره نه وه وهلې ...

یو ځل بیا پر سیمه دیوې نوې او سختې حملې خبر راورسېد - خبر له کابله راورسېدلی ؤ داسې چې له میرویس میدان څخه تر ارغندي پورې سړک ټول ټانکونو او نورو پوځي وسیلو او لاریو نیولی و وچې مخ په وړاندې روان وو.

د روژې مبارکه میاشت وه زما په خیال چې ۱۳ مه روژه وه، ملایانو فتوی ورکړې وه چې مجاهدینو ته د روژې خوړل روا دي. خو یوه مجاهد هم د روژې خوړلو ته زړه نه شو ښه کولی - که څه هم په رواوالي کې یې څه شک نه درلود خو خوړل یې د ځان دپاره شرم او یو ډول بې مروتي ګڼله او بله دا چې دوی د اسلام په لار کې وسله راپورته کړې او اوس پخپله روژه وخوري دا ورته ډېره سخته ښکارېده له د ښمن سره له جګړې هم سخت او د ټانک او بم له مقابلې هم ګرانه، دا د ولس اعتقاد ؤ او ولسي انګېرنه.

لمر لا نه ؤ ختلی، خلک له جوماتونو نوي راګرځېدلي وو بزګرانو چې پرون د قوې د ټانک آوازه اورېدلې وه کارته د تلو په اړه دوه زړې وو. په تېره په کورونو کې د مېندو خویندو او میرمنو له خوا ډېره ټینګتیا کېده څو نن ورځ له کاره تېر شي. خود

ketabton.com - The Digital Library

هغوی هم داڅرګندوُ که داسې هره ورځ د توپو له آوازو او راکټو سره هغوی کار پرېږدي زراعت به په ټپه ودرېږي، ځمکې به شاړې پاتې شي. کښتونه به وسوځېږي او ښکاره ده چې بیا به مجاهدین هم لدغه لارې د راولاړو شویو ستونزو او ربړو له لاسه آرام نه مومي او جهاد به هم له یوې اقتصادي تکیې او ملاتړ څخه بې برخې شي.

هغوی مجبور وُ. دخپل کار سامان او وسایل یې برابر او روان شول، خو دومره هر یوه وویل؛ چې که حالات خراب شول او قوه راورسېده ځوک واره پدوی پسې مه لیږئ هسې نه چې بیا ډیر وشي هغوی پوهېږي او خپله چاره کولی شي.

د شورا رئیس - مرستیال قومندان او غرو اضطراري غونډه جوړه کړې وه د شورا رئیس پخپل ځانګړی دراندہ انداز داولسوال په شعبه کې د هغه د میز شا ناست وُ له ستر ګو یې یو نوی او مخصوص هیبت ښکارېده او یو ډول ترېخ او پاڅوونکی کیفیت ترې ځلېده. په غونډه کې د ټولو غړو په یوه خبره اتفاق وو او هغه د مقابلې او مقاومت خبره او تر وروستی سلګی پورې د جنګېدو هوډ.

دغونډې په پای کې هغه ژر ژر د ټیلفون انډول وګرځاوه او د معمول خلاف یې په لنډو ټکو کې د مجاهدینو مرکزونو ته د تیارسۍ او حرکت امر وکړ. د ټیلفون غوږۍ یې قومندان ته ورکړه او هغه په یوه ساده عسکری انضباط او نظم څو مختصري جملې و ویلې او د حرکت بوله یې ورکړه.

د لږې شیبې له پاره یو معنا دار سکوت حکم وچلاوه چې د شورا د رئیس دنوی اوتریخې موسکا یوې لنډې شیبې مات کړ.

د شورا له دفتر نه د با ندې د سا تونکو په سترګو کې یو مهیب حرکت ترسترګو کېده د شورا دفتر چې څه موده مخکې د خلقیانو د بې جلبه واکمنۍ، لنډغرۍ او د سیمې د مؤمنو او پتمنو استوګنو د ځورولو وېرولو نکی مرکز وُ، داڅه وخت بلد بېله غوره کړې وه. بېل نظم او نظام پکښې چلېده - بېلې خبرې پکښې لیدل کېدې او نورې خبرې او فیصلې پکښې اجرا کېدې.

نن دغه دفتر بیا څه بل ډول ښکارېده خو هغه ورځ نه لکه د خلقیانو دناروا واکمنۍ په وخت کې.

مؤظفین او محافظین ګرندی او په جدی څېره کې د دفترونو ته تلل او راتلل او په بېړې سره به یو ه لوری ته روانېدل.

دقوماندې په رسېدو د حملې د مخنیوی او مقابلې له پاره په ټوله سیمه کې د تیارسې غږ خپور او د غزا ډول وډنګېده د الله اکبر چیغه پورته شوه او د مجاهدینو منظمو ګروپونو حرکت وکړ.

له پاسه یو دوه ګروپه مجاهدین راورسېدل - خدای خبر چې څه وخت به یې حرکت راکړی وی او څومره لاره یې وهلی او څومره به ستومانه وُ، په مخونو یې د لارې د دوړو او ګرد ونو پیکه ښه ناسته وه - دوی به ستړي وو خو دستومانی نښې نه پکې لیدل کېدې - دوی یوه ناانډوله جنګ ته روان وو خو د پېښتانه اومانځ فکر نه وُ ورسره دوی له یو ټوپک او ۲۰۰ ګولیو سره د ټانکونو، توپونو او الوتکو مقابلې ته ورننوتې کېدل خو ویرې او اندېښنې آثار نه پکې تر سترګو کېدل.

له هغې خوا تر غاښونو پورې ډک وسله وال دښمن د زغروالو ټانکونو په بهیرکې روان وُ

هغوی همداڅرنګه وه چې داسې هره ورځ د توپ له آوازې او راکټو سره هغوی کار پرېږدي. زراعت به په ټپه ودرېږي، ځمکې به شاړې پاتې شي. کښتونه به وسوځېږي او ښکاره ده چې بیا به مجاهدین هم لدغه لارې د راولاړو شویو ستونزو او ربړو له لاسه آرام نه مومي او جهاد به هم له یوې اقتصادي تکیې او ملاتړ څخه بې برخې شي.

هغوی مجبور وو. د خپل کار سامان او وسایل یې برابر او روان شول، خو دومره هر یوه وویل: چې که حالات خراب شول او قوه راورسېده ځوک واړه پدوی پسې مه لېږئ هسې نه چې بېباري پرې وشي هغوی پوهېږي او خپله چاره کولی شي.

د شورا رئیس - مرستیال قومندان او غړو اضطراري غونډه جوړه کړې وه د شورا رئیس پخپل ګهانګړي درانده انداز داولسوال په شعبه کې د هغه د میز سر شاناست وُ. له ستړکو یې یو نوی او مخصوص هیبت ښکارېده او یوه ولولۍ تریخ او پاڅوونکې کیفیت ترې ځلېده. په غونډه کې د ټولو غړو په یوه خبره اتفاق وو او هغه دمقابلې او مقاومت خبره او تر وروستي سلګې پورې د جنګېدو هوډ.

دغونډې په پای کې هغه ژر ژر د تېلفون اندول وګرځاوه او د معمول خلاف یې په لنډو ټکو کې د مجاهدینو مرکزونو ته د تیارسۍ او حرکت امر وکړ. د تېلفون غوږۍ یې قومندان ته ورکړه او هغه په یوه سا د عسکري انضباط او نظم څخه ډکې جملې وویلې او دحرکت بولنه یې ورکړه.

د لږې شیبې له پاره یو معنادار سکوت حکم وچلاوه چې د شورا د رئیس دنرۍ او ترخې موسکا یوې لنډې شیبې مات کړ.

د شورا له دفتر نه د با ندې د ساتونکو په ستړګو کې یو مهیب حرکت ترسترګو کېده د شورا دفتر چې څه موده مخکې د خلقیانو دبې جلبه واکمنۍ، لنډغرۍ او د سیمې د مؤمنو او پتمنو استوګنو د ځورولو او ویروونکې مرکز وُ، داڅه وخت بلا بېړه غوره کړې وه. بېل نظم او نظام پکښې چلېده - بېلې خبرې پکښې لیدل کېدې او نورې خبرې او فیصلې پکښې اجرا کېدې.

نن دغه دفتر بیا څه بل ډول ښکارېده خو هغه ورځ نه لکه د خلقیانو دناروا واکمنۍ په وخت کې.

مؤظفین او محافظین ګړندی او په جدي څېره کې د دفترونو ته تلل او راتلل او په بیړې سره به یوه لوري ته روانېدل.

دقوماندې په رسېدو د حملې د مخنیوي او مقابلې له پاره په ټوله سیمه کې د تیارسۍ غږ خپور او دغزا ډول وډنګېده د الله اکبر چیغه پورته شوه او د مجاهدینو منظمو ګروپونو حرکت وکړ.

له پاسه یو دوه ګروپه مجاهدین راورسېدل - خدای خبر چې څه وخت به یې حرکت راکړی وي او څومره لاره یې وهلې او څومره به ستومانه وو، په مخونو یې د لارې د دوړو او ګردونو پیکه ښښه ناسته وه - دوی بېنه ستړي وو خو دستومانۍ نښې نه پکې لیدل کېدې - دوی یوه ناڅاپه ډوله جنګ ته روان وو خو د په شاتګ او ماتې فکر نه وُ وورسره دوی له یو ټوپک او ۲۰۰ ګولیو سره د ټانکونو، توپونو او الوتکو مقابلې ته ورننوتې کېدل خو ویرې او اندېښنې آثار نه پکې ترسترګو کېدل.

له هغې خوا ترغاښونو پورې ډک وسله وال دښمن د زغرو الوتکو، ټانکونو په بهیر کې روان وُ

چې کن شپې هلیکوپترونو بدرګه کاوه اولدې خوا پسې اېبلې په نس ورې مجاهد په
خپلو پښو پلې یون کاوه.

له هغه لورې د ټانکونو او شوبلو درزا او غږار خوت او لدې خوا دحق دلارې
بې وسلې او بې وسیلې مجاهدینو درانده، آرام متین او پاخه قدمونه اوچتول.

په یوه لیکه د حق او باطل د لښکرو مقابله پیل شوه. کولې وچلیدې ټانکونو ځمکه
ولړزوله او الوتکو داورګولې واورولې.

سهارلمرلا خېره نه وه وهلې او د دلګوغرونو پرڅوکو د لمر طلایي وړانګو لا د
نور کرښې نه وې ایستلې چې د غرونو پر امتداد د سرو ګولیو پلوشې خپرې شوې او
وړیسې د ټانکونو سختو ډزو ځمکه ولړزوله دالوتکو مهیب کړس د دښمن د نرېدلې
او وارخطا موقف څرګندوی وکړه - لدغو لړزونکو ډزو او کړسهار سره ماشومان د خپلو
پړبسترو کې راکښېناستل - د پوښتنو په ډک انداز یې یو بل ته وکتل - زړو پرهېدل - په
پټه خوله یې یو بل ته څوڅو واره وکتل او په سترګو سترګو کې یې د پرڅه سره وویل
او د یو بل په زړه وپوهېدل - د سترګو دغه معصومانه جنګ یو عالم اسرار او سوالونه
لرل. چې اوس به ټانکونه د هغوی پر کورونو ورځېږي داوبوس په ډزو به یې کورونه پرې،
الوتکې به پرې بمونه غورځوي - په پلار، ورور او نورو خپلوانو به یې څه څه تېرېږي او په
دوی به څه حال راځي ....

بې وسلې خلک دغرونو په لور روان شول ځکه که قوه وراندې تېره شي د هغوی
د سرخطر دی.

هلته جنګ بنه تود روان ؤ، مجاهدینو په دریو برخوکې د دښمن مقابلې ته

سنګرونه نیولي وو - لدې خوا د مجاهد دټوپک له یوه ډز سره له هغه خوا د درنو
ماشینګنو او توپونو یو دوامدار باړ وچلېد - سړي به فکر کاوه چې په دغه مسلسل
شلیک چې د مجاهد د ټوپک دیوه ډز په ځواب کې د هغه پرمورچل شوی هغه څه
کوي کاڼي به هم اوره شوي وي او ځمکه به په یو بل مخ اوښتې وي، خو چې کتل
به دې بیا به له همهغه مورچې د مجاهد د ټوپک ټنشو داسې رسا ډز چې که په دوربین
کې به دې وکتل نو ګولۍ به وختي د دښمن پر بدن مبنتي وه.

بېڅوځلې کاڼي چې د پخوانیو پاچاهانو دوخت کومه نیمه بند کړې روپۍ
وه له ځینو نورو څیزونو سره یوځای بل ځای ښخولی - چې یو ځای کې به یې خښې
کړې نو زړه به بیا څه ویرته وویل په هغه ځای به بې باوره شوې بل ځای ته به یې
یووړې ځکه که قوه راتېره شي نو دا هیڅ به پرې نږدې نور څه کوې چې دکورونو
د زېرو غوېرو په لوټلو هم دریغ نکوي.

قوه له وړاندې تګ څخه پاتې شوه خو جګړه په ټول قوت سره روانه وه په یوه
برخه کې په اوار ډاګ کې مجاهدینو قوه محاصره کړې وه.

محمد نبي مجاهد به ویل: ماته د دښمن له ویشتلو څخه د ډزو په تسلسل کې د
هغوی رغېدل اوله وحشت څخه ډکه ټېښته خوند راکوي او همېشه به یې د دښمن
د لیونۍ تېښتې لذت یاداوه، و به یې خندل او بېړه به یې پورته وغورځوله او په
خندا کې په ورک غږ به یې ویل: ماته یې د ګولیو په باران کې د دوی د بې ایمانه ترېکې
خوند راکوي.

هغه به کله ناکله د شوخۍ له مخې ویل: زه یې له تندې پرته بل ځای نه

چې کن شپ هلیکوپترونو بدرګه کاوه او لدې خوا پښتنې اېبلي په نس وږي مجاهد په خپلو پښو پلي یون کاوه.

له هغه لوري د ټانکونو او شوبلو درزا او غرار خوت او لدې خوا دحق دلارې بې وسلي او بې وسیلې مجاهدینو درانده، آرام متین او پاخه قدمونه اوچتول.

په یوه لیکه دحق او باطل د لښکرو مقابله پیل شوه. ګولي وچلېدې ټانکونو ځمکه ولړزوله او الوتکو داورګولي واورولې.

سهار لمرلا څېره نه وه وهلې او د دنګو غرونو پرڅوکو د لمر طلايي وړانګولا د نور کرښې نه وې ایستلې چې دغرونو پر امتداد د سرو ګولیو پلوشې خپرې شوې او وریسې د ټانکونو سختو ډزو ځمکه ولړزوله دالوتکو مهیب کرس د دښمن دنړېدلې او وارخطا موقف څرګندوی وکړه - لدغو لړزوونکو ډزو او کړسهار سره ماشومان دخپلو مور پر سینو پټ شول او زړو د بنستونو له ګنو اندازې یو بل ته وکتل - زړو پرهېدل - په پټه خوله یې یو بل ته څرګنده وکتل او په سترګو سترګو کې یې د هرڅه سره وویل او دیو بل په زړه وپوهېدل - د سترګو دغه معصومانه جنګ یو عالم اسرار او سوالونه لرل. چې اوس به ټانکونه د هغوی پزکورونو ورخېژي داوبوس په ډزو به یې کورنړېږي، الوتکې به پرې بمونه غورځوي - په پلار، ورور او نوروخپلوانو به یې څه څه تېرېږي او په دوی به څه حال راځي ...

بې وسلې خلک دغرونو په لوروان شول ځکه که قوه وراندې تېره شي د هغوی د سرخطر دی.

هلته جنګ ښه تود روان ؤ، مجاهدینو په دریو برخوکې د دښمن مقابلې ته

سنګرونه نیولي وو - لدې خوا به د مجاهد د ټوپک له یوه ډز سره له هغه خوا د درند و ماشینګنو او توپونو یو دوامدار باړ وچلېد - سړی به فکر کاوه چې په دغه مسلسل شلیک چې د مجاهد د ټوپک دیوه ډز په ځواب کې د هغه پر مورچل شوی هغه خو څه کوې کاڼي به هم اوړه شوي وي. او ځمکه به پربل مخ اوښتې وي، خو چې کتل به دې بیا به له همغه مورچې د مجاهد د ټوپک ډز شو داسې رسا ډز چې که په دوربین کې به دې وکتل نو ګولۍ به وختی د دښمن پر بدن ښتی وه.

ښځو خپلې کاڼي چې د پخوانیو پاچاهانو د وخت کومه نیمه بند کړې روپۍ وه له ځینو نورو څیزونو سره یو ځای بل ځای ښخولې - چې یو ځای کې به یې ښخښې کړې نو زړه به بیا څه ورته وویل په هغه ځای به بې باوره شوې بل ځای ته به یې یووړې ځکه که قوه راتېره شي نو دا هیڅ به پرې نږدې نور خو څه کوې چې دکورونو دزېړو غوړو په لوټلو هم دریغ نکوي.

قوه له وړاندې تګ څخه پاته شوه خو جګړه په ټول قوت سره روانه وه په یوه برخه کې په اوار ډاګ کې مجاهدینو قوه محاصره کړې وه.

محمد نبي مجاهد به ویل: ماته د دښمن له ویشتلو څخه د ډزو په تسلسل کې د هغوی رغړېدل او له وحشت څخه ډکه تېښته خوند راکوي او همیشه به یې د دښمن د لیونۍ تېښتې لذت یاداوه، وبه یې خندل او بیا به یې پورته وغورځولې او په خنداکې په ورک غږ به یې ویل: ماته یې د ګولیو په باران کې د دوی دا بې ایمانه تړیکې خوند راکوي.

هغه به کله ناکله د شوخۍ له مخې ویل: زه یې له تندي پرته بل ځای نه

په نبنه کوم خودا بې غیرته چېرته په تندي لګېږي را هریو په شا لګېږي هرمردار عسکر یا صاحب منصب چې ګوري نو لومړی په پونده لګېدلی وي.

د هغه به همېشه خوله له خندا ډکه وه او د جنګ په سخت او تریخ ساعت کې به هم هغه یوه نیمه ټوکه ویشتله.

له ټانګ نه د یوه صاحبمنصب کېږ لاس سنګاره شو د څنګ مجاهد ته یې وویل که مې ستړ کو کارکولی نو د ساعت عقرب مې یې په نبنه کاوه ته کوره ورته؛ د ټوپک له ډزسره د صاحبمنصب لاس او ساعت دواړه په هوا شول هغه به د ډز ترمخ د عسکر، صاحبمنصب، یا ټانګ، لاری او . . . . . . یو ځانګړی ځای په نبنه کاوه په کوم ځای به چې د هغه زړه ورغی ـ او بیله دې یې هیڅکله پرما شه کوته نه راکاږله.

خدای خبر چې د کوم مجاهد د ټوپک مردک د جبهه خانې پرموټر ومښت چې د ټانکونو له منځه یو درز او لمبې پورته شوې.

داو لمبې دومره ژبغړانده او چاودنه داسې سخته وه چې نژدې ټانکونه او لاری یې همغلته پڅپلو لمبو کې واخیستلې او د نورو چې وس کېده او لاره یې ایستلې شوای نو بیا یې نه سمه کتله او نه کړه.

اوچې له کابل نه د تېښتېدلو عسکرو او صاحبمنصبانو حال راورسېدنو مغوی خبره دومره لویه کړې وه چې: پدوی له ځاورو خاوو او هوا نه ځه کوي چې د ځمکې له تل نه هم ډزې او برید و نه کېدل. داسې چې هرکوم هری ډېرې، هرې او فې او هر بوټی پرې بارونه چلول.

...او: په جرګو مرکو نشي کار تمام

د خلقیانو له جګړې ستومانه او نهیلي حکومت دې ته اړ شو چې د زور له لارې نه بلکې د زاریو او نیواتو له لارې ځینې اقوامو ته د هغوی سپین‌ږیري او مشهوري خېرې چې په کابل کې د دوی د وحشت ترچړې لاندې او سېبدل د جرګې په نوم واستوي.

همداؤ چې په کابل کې یې د وړوکو مشهوري خېرې او مخور داخله وزارت ته جلب کړل په لستونو کې د هغو ټولو ماموریو نومونه نیول شوی ؤ چې د وړوکو چک ته منسوب او لا د څرخي پله د زندان میلمانه شوي نه وو.

دغه کسان د روژې په وروستیو ورځو کې د داخله وزارت د ماموریو د ډوډۍ خوړلو په سالون کې راغونډ کړی شول.

دا هغه وخت ؤ چې اسلم وطنجار مازی تش په نوم وزیر ؤ، خود دغه وزارت واک او صلاحیت ظاهراً د پولیسو د لوی قوماندان انجنیر علي شاه پیمان په لاس کې ؤ.

علي شاه پیمان چې یو امیني خلقي او لکه امین د مارغوندې ښایسته ؤ د

ketabton.com - The Digital Library

په نبنه کوم خوداې غیرت چېرته په تندي لګېږي دا هریو په شا لګېږي هرمردار
عسکر یا صاحب منصب چې ګوري نو لومړی په پونده لګېدلی وي.

د هغه به همېشه خوله له خندا ډکه وه او د جنګ په سخت او تریخ ساعت کې به
هم هغه یوه نیمه ټوکه ویشتله.

له ټانک نه د یوه صاحبمنصب کېن لاس سنګاره شو دغنګ بحاهد ته یې
وویل که مې سترګې کار کولی نو د ساعت عقرب مې یې په نبنه کاوه
ته ګوره ورته؛ د ټوپک له ډز سره د صاحبمنصب لاس او ساعت دواړه په هوا
شول هغه به د ډز ترمخ د عسکر، صاحبمنصب، یا ټانک، لاری او......یو
ځانګړی ځای په نبنه کاوه په کوم ځای به چې د هغه زړه ورغی - او بیله
دې یې هیڅکله پرماشه ګوته نه راکاږله.

خدای خبر چې د کوم مجاهد د ټوپک مرګک د جبهه خانې پرموټر ومښت چې د
ټانکونو له منځه یو ډز او لمبې پورته شوې.

داورلمبې دومره ژېغرانده او چاودنه (راسي) سخته وه چې تر دې ټانکونه او لاری
یې همغلته پخپلو لمبو کې واخیستلی او د نورو چې وس کېده او لاره یې ایستلی
شوای نو بیا یې نه سمه کتله اونه کړه.

او چې له کابل نه د تېښتېدلو عسکرو او صاحبمنصبانو حال راورسېدنو
هغوی خبره دومره لوبه کړې وه چې: پدوی له خلاورو خوا او له هوا نه څه کوي چې د
ځمکې له تل نه هم ډزې او برید ونه کېدل. داسې چې هر کوم هرې ډېرې، هرې او فې
او هر بوټي پرې باړونه چلول.

...او: په جرګو مرکو نشي کار تمام

د خلقیانو له جګړې ستومانه او نهیلي حکومت د ب ته ارشو چې د
زور له لارې نه بلکې د زاریو او نسواتو له لارې ځینې اقوام ته د هغوی
سپین ږیري او مشهوري خبرې چې په کابل کې د دوی د وحشت ترڅړې
لاندې او سېدل د جرګې په نوم واستوي.

هغوی چې په کابل کې یې د ورکو مشهورې خبرې او مخور داخله
وزارت ته جلب کړل په لستونو کې د هغو پټولو ماموریتو نوموړنه نیول
شوي ؤ چې د ورکو چک ته منسوب او لاد څرخي پله د زندان میلمانه
شوي نه وو.

دغه کسان د روژې په وروستیو ورځوکې د داخله وزارت د ماموریتو
د وودي خورلو په سالون کې راغونډ کړی شول.

دا هغه وخت ؤ چې اسلم وطنجار مازی تش په نوم وزیر ؤ، خود
دغه وزارت واک او صلاحیت ظاهراً د پولیسو لوی قوماندان انجنیرعلی شاه
پیمان په لاس کې ؤ.

علي شاه پیمان چې د امین خلقي او لکه (امین) د مارغونډې ښایسته ؤ د

ketabton.com - The Digital Library

حکومت په نمایندګۍ سالون ته په ډېرکسو اوفرکې رانوځت، دحق په جانب اوغمناکه پوز په نیولو سره یې ددغو کسانو په وړاندې خبرې پیل کړې.

ده وویل: زه د یوه پښتون په توګه له وردګو سره ډېره زیاته مینه لرم دا یې هم وویل چې وردګ دحکومت له نظره ډېر شریف خلک دي په تېره بیا پر ده ډېر ګران دي.

ده په شرافت سوګند یادکړ چې هغه دردناک حالت چې د وردګو ښځو اوماشومانو ته د جګړې له امله په غرونو کې داستوګنې څخه ورپېښ شویدی په خاصه توګه د ده د زړه سوی وړ دی خو په ضمن کې یې د دې خبرې یادونه هم وکړه چې حکومت هغه وسایل اوامکانات په لاس کې لري چې د وردګو ټوله سیمه ورباندې په بل مخ واړوي خو زما دا حالت پدغه مهربنۍ اوغیرتۍ قام نه لورېږي نو داسې یو کار باید وشي چې د دواړو خواوو یعنې حکومت او وردګو حیثیتونه پکې وساتل شي:

پیمان داهم وویل: په حکومتي دستګاه کې له وردګونه داسې کسان شته چې د وردګو په مقابل کې دسختو جګړو اوعسکري عملیاتو تجویز وړاندې کوي خو زه د یوه پښتون په توګه چې وردګ ډېر راباندې ګران دي د هغوی په مخ کې درېږم.

ده راجلب شویو کسانو ته مخ وکړ ځاوه ویې ویل تاسې خپل قوم ته ورشئ ممکن هغوی له تاسو سره ښه سلوک ونکړي خو هر څه چې د سره کوئ بیاهم ستاسو قوم دی ورشئ دلاسا یې کړئ.

دپیمان په خبرو کې دچک مامورینوته تر پلاله لاندې یواخطار اوګواښ هم وړاندې شو او هغه داچې دامامورین دې یاله دوی سره ودرېږي او یا دې دخپل قوم څنګ ونیسي.

په سالون یو ویرجن سکوت حکم چلاوه دناستو کسانو له څېرو ډار ورېده -

اندېښنو لوخړې ختلې هغوی زیاتره د پیمان خبروته نه بلکې خپل ژوند او سبا ته په فکر کې ؤ. داسې غمناکه چوپتیا چې سړی فکر کاوه په ناستو کسانو کې دمه نه چلېږي اوهسې یې ستړګې غړېږي.

اسمعیل خان چې یو وخت ډېر مقتدر والي ؤ دغه چوپتیا ماته کړه او د نورو په نمایندګۍ یې څوخبرې وکړې ده هم دقام پدغه دردوونکي حالت اندېښنه څرګنده کړه او په ضمن کې یې دڅوتنو وردګو خلقیانو دې تجویز ته چې په وردګو دې سخت عملیات سرته ورسېږي داشاره په ترڅ کې وویل حکومت اوس هم د دې ډول عملیاتو په برخه کې صرفه نده کړې خوله دې لارې څخه یې کامیابي نده ترلاسه کړې.

لدې وروسته پیمان له غونډې ووت او په ظاهر کې دوه تنه خلقیان یو د بابالالا شامحمود اوبل دبوم کلي نعیم په غونډه کې پاته شول دوی ډېر لږ مسکو ټیټو - وروسته د یوه لست له مخې دهغې کسانو نومونه غونډې ته واورول چې باید وردګو ته دجرګې له پاره روان شي، غونډې پدې نومونو څه اعتراض ونه کړ او یا یې نشوکولی.

* * *

د ۲۷ روژې په ماښګر دوه هلیکوپتر الوتکې په ډېرلوړوالي سیمې ته ننوتې مجاهدین چې د خپلو مورچو دپاسه ناست وو پر الوتکو یې بنې ډېرې ګولۍ وچلولې هغه ګولۍ الوتکو ته رسېدې چېرې شوې اوکېدی شي هغوی پرې خبر شوي هم نه وي خودوی پرې خپل زړونه تش کړل او هغه یې بې ځوابه پرې نښودې.

الوتکو له پاسه سپینې پاڼې شیندلې او چې ترڅوځمکې ته رارسېدې نو د ټولو پام هغه خواته وو، ماشومانو به منډې پسې وهلې او دالوبه د هغوی دلږې شېبې دساتېرۍ ښه مشغولا وه، پاڼې ځمکې ته راورسېدلې چابه له قهر او خښم څخه ټوټه کړې - چابه بابیزه ایسته واچولې او یونیم به فکر ورته یووړ خو عمومي فضا داسې وه چې مجاهدینو د رژیم د ماتې سندګانه اوبیو بل ته به یې د دغو پاڼو په ښودلو داسې

حکومت په نمایندګی سالون ته په ډېرکړ اوفرکې رانوټ ، دحق په جانب اوغمناکه پوز په نیولو سره یې ددغو کسانو په وړاندې خبرې پیل کړې .

ده وویل : زه د یوه پښتون په توګه له وردګو سره ډېر زیا ته مینه لرم داپې هم وویل چې وردګ دحکومت له نظره ډېر شریف خلک دی په ښېرو بیا پر ده ډېر ګران دی .

ده په شرافت سوګند یادکړ چې هغه دردناک حالت چې د وردګو بنځو اوماشومانو ته د جګړې له امله په غرونوکې داستوګنې څخه ورپېښ شویدی په خاصه توګه د ده د زړه سوی ور دی خو په ضمن کې یې د دې خبرې یادونه هم وکړه چې حکومت هغه وسایل اوامکانات په لاس کې لري چې د وردګو تهوله سیمه ورباندې په بل څ واروي خوزما دا حالت پدغه مېرني او غیرتي قام نه لورېږي نوداسې یوکار باید وشي چې ددواړو خواو یعنی حکومت او وردګو حیثیتونه پکې وساتل شي :

پیان داهم وویل: په حکومتي دستګاه کې له وردګو نه داسې کسان شته چې د وېډګو په مقابل کې دسختو جګړو اوعسکري عملیاتو تجویزونه وړاندې کوي خوزه د یوه پښتون په توګه چې وردګ ډېر راباندې ګران دی دهغوی په مخ کې درېږم .

ده راجلب شویو کسانوته مخ وکړ څاوه ویې ویل تاسې خپل قوم ته ورشئ ممکن هغوی له تاسو سره بنه سلوک ونکړي خو هرڅه چې د رسره کوي بیاهم ستاسو قوم دی ورشئ دلاسا یې کړئ .

دپیمان په خبروکې دچک ماموریت ته پلاله لاندې یواخطار اوکوانس هم وړاندې شو او هغه داچې داماموریت دې یاله دوی سره ودرېږي او یا دې دخپل قوم څنګ ونیسي .

په سالون یو ویرجن سکوت حکم چلاوه دناستو کسانو له څېرو د ژړو –

اندېښنو لوخرې ختلی هغوی زیا تره د پیمان خبروته نه بلکې خپل ژوند او سبا ته په فکر کې ؤ . داسې غمناکه چوپتیا چې سری فکر کاوه په ناستو کسانو کې دمه نه چلېږي اوهسې یې سترګې غړېږي .

اسمعیل خان چې یو وخت ډېر مقتدر والي ؤ دغه چوپتیامات کړه او د نورو په نمایندګی یې څو خبرې وکړې ده هم دقام پدغه دردوونکې حالت اندېښنه څرګنده کړه او په ضمن کې یې دڅوتنو وردګو خلقیانو دې تجویز ته چې په وردګو دې سخت عملیات سرته ورسېږي داشاره وکړه چې ګې وویل حکومت اوس هم د دې دول عملیاتو په برخه کې صرفه نده کړې خوله دې لارې څخه یې کامیابي نده ترلاسه کړې .

لدې وروسته پیمان له غونډې ووت او په ظاهرکې دوه تنه خلقیان یود بابالا شا محمود او دبوم کلي نعیم په غونډه کې پاته شول دوی د یولږ مسکو تېټو – وروسته د یوه لست له مخې دهغې کسانو نومونه غونډې ته واورول چې باید وردګو ته دجرګې له پاره روان شي ، غونډې پدې نومونو څه اعتراض ونه کړاو یا یې نشو کولی .

* * *

د ۲۷ روژې په ماښګردوه هلیکوپټرالوتکې په ډېرلوړوالي سیمې ته نتوتې مجاهدین چې د خپلو مورچو دپاسه ناست وو پرالوتکو یې بنې ډېرې کولی وچلولی هغه کولی الوتکوته رسېدې چېرې شوې اوکېدی شي هغوی پرې خبر شوی هم نه وي خودوی پرې خپل زړونه تش کړل او هغه یې بې څوابه پرې نښودې .

الوتکوله پاسه سپینې پاڼې شیندلی او چې ترڅو څمکې ته را رسېدې نوده تو لو پام هغه خوانه وو ، ماشومانو به منډې پسې وهلی اوډالوبه د هغوی دلږې شیبې دساتېرۍ بنه مشغولا وه ، پاڼې څمکې ته راورسېدلی چا به له قهراوخېتم څخه ستو ته کړې ـ چابه بابېزه ا یستو اچولی او یونیم به فکر ورته یووړ خو عمومي فضا داسې وه چې مجاهدینو د رژیم د ماتې سند ګاڼه اویبل ته به یې د دغو پاڼو په ښودلو داسې

څرګند وله چې رژیم ورته د ننواتي لمن وغوړوله خپله ناکامي یې ومنله او د دوی د ایماني پرتم پر وړاندې سلامي شول.

پر کاغذونو چې په زرګونو پاڼې یې په تول دره کې تیت شوې وې لیکل شوي ؤ:

دلوی خدای په نامه

«د وردکو کرانو او سپېڅلو اوسېدونکو ته:

څرنګه چې د ثور د ستر انقلاب په رڼا کې د وردکو ټول اوسېدونکي د انقلاب سره تضاد نلري. نو هغه وقایع او پېښې چې تراوسه هلته منځ ته راغلي د سوء تفاهم او د دښمنانو د تبلیغاتو ثمره ده نو ځکه خلقي دولت د وردکو ټولو اوسېدونکو ته د کمکي اختر د مبارکو ورځو په احترام پوره او شپږه عفوه اعلانوي او ستاسو قومي جرګه چې دلاندنیو اشخاصو څخه عبارت ده تاسې ته د مفاهمې او عفوې د عملي کولو د پاره درځي.

جرګې ته د دولت لخوا د عفوې د عملي کولو له پاره چې لار هواره کړي پوره صلاحیت ورکړ شوی. د جرګې غړي لاندې قومي مشران دي:

١- محترم محمد انور خان واحدي، ٢- غلام درویش خان (ابرګل)، ٣- عبدالغني خان
٤- بسم الله علاقدار، ٥- خدایداد خان خر، ٦- میرافغان، ٧- عبدالحنان خان مینه پال، ٨- ډګروال سید جان خان، ٩- شیر احمد خان، ١٠- وکیل امین الله خان
١١- مامور جلال الدّین خان، ١٢- مدیر محمد آصف خان، ١٣- عید محمد خان،
١٤- ملک شیر آقا خان، ١٥- ملک عبدالرؤف خان، ١٦- پخواني والي اسمعیل خان،
١٧- قوماندان عبدالرؤف خان، ١٨- عبدالجلیل وجدي، ١٩- عبدالقدیر خان،
٢٠- مدیر محمد یعقوب خان، ٢١- رئیس محمد انور خان اکبري او څېني نور.

دافغانستان د موکراتیک جمهوري دولت لخوا.»

لدې څخه هم وردکو ته دوې جرګې د توپونو او ټانکونو په بدرګه تللې

وې خو دهغوی د فعالیت سطحه او ساحه دېر محدوده وه او تقریباً پټه او غیر رسمي بڼه یې درلوده چې د هغو جرګو کې دغه کسان شامل وو:

١- حاجي خدایداد خان خر.
٢- ډګروال عبدالحق دشمني په زوی مشهور.
٣- حاجي سید رسول د تنګي درې اوسېدونکی.
٤- حاجي موسی وردګ د شېخ آباد.
٥- غند مشر کریم خان د سید آباد د اولسوالۍ اوسېدونکی.
٦- ملک شیر اقا د جلګې علاقدارۍ اوسېدونکی.
٧- حاجي جمعه ګل د شش قلعې اوسېدونکی.
٨- مدیر یعقوب د دوراغیلو اوسېدونکی.
٩- محمد کریم خان د دوراغیلو اوسېدونکی.
١٠- ډګروال سید جان د چک ولسوالۍ اوسېدونکی. (١)

سیمې ته د جرګې دغړو په راتلو مجاهدینو دوې مخالفې نظریې لرلې ځوان پاتکي ورسره مخالف ؤ چې د کمونیزم او اسلام تضاد و نه د پخلاینې ندی او د اد رژیم یوه دسیسه ده خو قومي سپین ږیري چې د جرګو مرکې یې کوډونو وارد کسان وو د جرګې د راتلو او مرکې پلوی وو او ویل یې چې که څه هم د اتضاد و نه د پخلاینې ندی خو د جرګې رد ول هم سم ندی جرګه منو او سبا یې پخپله کټه یې راوغرخوو. دغه اختلاف د مجاهدینو ترمنځ د څو ورځو مباحثې او سخت جدل سبب شو دا نظر هم وړاندې کړ شو چې جرګه دې راشي خو غړي دې ونیول شي او بیا دې کابل ته د تلو اجازه نه ورکول کېږي او لدې لارې دې هم پر رژیم دیوبل فشار په توګه کار واخیستل شي.

---

(١) وګ - پېرچک او دایمرداد وکې اسلامي پاڅون لیکوال محمد زبیر شفیقي ١٠٨-١٠٩ مخونه.

ketabton.com - The Digital Library

څرګندوله چې رژیم ورته د ننواتي لمن وغوړوله خپله ناکامي یې ومنله او د دوی د ایماني پرتم پر وړاندې سلامي شول.

پر کاغذونو چې په زرګونو پاڼې یې په تول دره کې تیت شوې وې لیکل شوي ؤ:

دلوی خدای په نامه

«د ورډکو کرانو او سپیڅلو اوسېدونکو ته:

څرنګه چې د ثور د ستر انقلاب په رڼا کې د وردکو ټولو اوسېدونکي د انقلاب سره تضاد نلري. نو هغه وقایع او پېښې چې تراوسه هلته منځ ته راغلي د سوء تفاهم او د دښمنانو د تبلیغاتو ثمره ده نو ځکه خلقي دولت د وردکو ټولو اوسېدونکو ته د کمکي اختر د مبارکو ورځو په احترام پوره او شپږه عفوه اعلانوي او ستاسو قومي جرګه چې دلاندنیو اشخاصو څخه عبارت ده تاسي ته د مفاهمې او عفوې د عملي کولو د پاره درځي.

جرګې ته د دولت لخوا د عفوې د عملي کولو له پاره چې لار هواره کړي پوره صلاحیت ورکړ شوی. د جرګې غړي لاندې قومي مشران دي:

۱- محترم محمد انور خان واحدي، ۲- غلام درویش خان (ابه کل)، ۳- عبدالغني خان
٤- بسم الله علاقه دار، ٥- خدایداد خان خړ، ٦- میرافغان، ۷- عبدالحنان خان مینه پال، ۸- ډګروال سید جان خان، ۹- شیر احمد خان، ۱۰- وکیل امین الله خان
۱۱- مامور جلال الدین خان، ۱۲- مدیر محمد آصف خان، ۱۳- عید محمد خان،
۱٤- ملک شیر آقا خان، ۱٥- ملک عبدالرؤف خان، ۱٦- پخوانی والي اسمعیل خان،
۱۷- قوماندان عبدالرؤف خان، ۱۸- عبدالجلیل وجدي، ۱۹- عبدالقدیر خان،
۲۰- مدیر محمد یعقوب خان، ۲۱- رئیس محمد انور خان اکبري او نور،

دافغانستان دموکراتیک جمهوري دولت لخوا»

لدې څخه هم ورډکو ته دوې جرګې د تو پونو او ټانکونو په بدرګه تللې

وې خو دهغوی د فعالیت سطحه او ساحه دېره محدوده وه او تقریباً پته او غیر رسمي بڼه یې درلوده چې د هغو جرګو کې دغه کسان شامل وو:

۱- حاجي خدایداد خان خړ.
۲- ډګروال عبدالحق دښمني په زوی مشهور.
۳- حاجي سید رسول د تنګي درې اوسېدونکی.
٤- حاجي موسی وردک د شېخ آباد.
٥- غند مشر کریم خان د سید آباد د اولسوالۍ اوسېدونکی.
٦- ملک شېر اقا د جلګې علاقه دارۍ اوسېدونکی.
۷- حاجي جمعه ګل د شش قلعې اوسېدونکی.
۸- مدیر یعقوب د دوراخېلو اوسېدونکی.
۹- محمد کریم خان د دوراخېلو اوسېدونکی.
۱۰- ډګروال سید جان د چک ولسوالۍ اوسېدونکی. (۱)

سېږي ته د جرګې دغړو په راتلو مجاهدینو دوې مخالفې نظریې لرلې ځوان پاڅکي ورسره مخالف ؤ چې دکمونیزم او اسلام تضاد ونه دپخلاینې ندی او د اد رژیم یوه دسیسه ده خو قومي سپین ږیري چې د جرګو مرکې پر کودونو وارد کسان وو د جرګې د راتلو او مرکې پلوی وو او ویل یې چې که څه هم د اتضاد ونه د پخلاینې ندی خو د جرګې ردول هم سم ندی جرګه منو او ښایې پخپله کټه یې راوغرخوو. دغه اختلاف د مجاهدینو ترمنځ د څو ورځو مباحثې او سخت جدل سبب شو دا نظر هم وړاندې کړ شو چې جرګه دې راشي خو غړي دې ونیول شي او بیا دې کابل ته د تلو اجازه نه ورکول کېږي او لدې لارې دې هم پر رژیم دیو بل فشار په توګه کار واخیستل شي.

---

(۱) وګ - پرچک او دایره باد وکې اسلامي پاڅون لیکوال محمد زبیر شفیقي ۱۰۸-۱۰۹ مخونه.

ketabton.com - The Digital Library

دغه مباحثو او جدلونو نه یوازې د مجاهدینو د مشرانو ترمنځ بلکې د ګردو مجاهدینو او د سیمې د اوسېدونکو ترمنځ د مباحثې جدي او خښمېدلې مجلسونه تاوده کړل.

بالاخره د قومي مشرانو پرېکړه ومنل شوه او د جرګې غړو ته د راتلو اجازه ورکړه شوه د چک د اسلامي انقلابي شورا غړو د علی خان په کلي کې د جرګې د غړو هرکلی وکړ که څه هم داهرکلی د زړه د پاسه هرکلی و. خو په کوټه کې د جرګې غړي په عنعنوي توګه برکېنول شول او د شورا غړي او مجاهدینو دروازو ته نژدې ځایونه ونیول. خو بیا هم د جرګې له غړو د ډار او وېرې خېسي منګولې نه وې لېرې کړې او س هم له دوی سره دا اندېښنه وه چې قوم به څه ورسره کوي او له دوی څخه به د رژیم د ناکړدو څه ور انتقام او غچ اخلي، دغه ډار او اندېښنه د دوی له ناستې، حرکاتو، خبرو او کتلو څخه ډېره ښه څرګندېده - دوی ته ځانونه له ټولې مشهورتیا، مخوری او مشرتوب سره ډېر وړوکی ښکارېدل، د مجاهدینو د ایماني پرتم، روحي ډاډ او بې سیاله مقاومت له ارخه دوی ځانونه ډېر پیکه احساسول په تېره دا چې سیمې ته د جرګې د غړو په راتلو مجاهدینو یو لړ مانورې ترسره کړې دوی دلاړې په اوږدو کې په ډېر صلابت او قوت سره ځایونه نیولي و او د لارو د واړو غاړو ته ټوپک پرلاس او په کارتوسو پټ ولاړ و چې دلمر وړانګو به د کارتوسو سره د ټکر پروخت یو ډول طلایي وړانګې ښندلې او ځلکونه به یې کول - دوی به یوه ځای کې د بخاري نل په ډېرو او بوټو کې پټ کړی او له پاسه یې ترپال پرې غوړولی و دا سې ښکارېده لکه او بوس توپ؛ چې هرچا یې په لیدو داخیال کاوه چې یوه دا خو ډېر درونه توپ دی - دوی د الله اکبر په پرله پسې شعارونو او غوږ نیو د جرګې د غړو هرکلی کاوه او هغوی ته یې د خپل تصمیم او همت ننداره ښودله چې ځینو ځینو به یې له کوابنه د ګڼ عمل هم ترسره کې.

د اسلامي انقلابي شورا رئیس عبدالکبیرخان د جرګې له غړو سره خبرې پیل کړې اوله چې د دوی وېره او اضطراب یې درک کړی وی په مینه، سره سینه او په له موسکا ډکه خوله یې د جوړ ناجوړ له احوال ور وروسته خپلې پوښتنې پدې ډول پیل کړې:

د الوتکو نه په اچول شویو کاغذونو کې ټول معرفي شوي کسان نشته د مثال په توګه د محمد انور واحدي ځای تش دی او ملک عبدالرؤف خان هم له تاسې سره نه لیدل کېږي موږ نه پوهېږو چې هغوی ولې ندي راغلي بندیان شوي خو به نه وي؟

دغه پوښتنې هغوی نور هم تلولی کړل اوله چې له یوې سختې او خطرناکې پوښتنې سره مخامخ شوي وي یو بل ته په بېره او وارخطایي وکتل او ویې ویل:

واحدي صاحب ته د عدلیې وزارت د معین په توګه ځینې ضروري کارونه پیدا شول او د هغه وزارت په غوښتنه له جرګې نه وویستل شو او په ځای یې مستوفي سلطان محمد و ټاکل شو. خو ملک عبدالرؤف په اړه هغوی هېڅ ونه شو ویلای او چوپ پاته شول. د شورا مشر هم د دوی د تلولي حالت په احساس نور څه ونه ویل هدارنګه د خانګل ماما موجودیت ته پدې جرګه کې چې نوم یې په لست کې نه و ډېر و د تعجب په ستر ګه کتل ځانګل د ناوېو د ورېلو راوړلو له پاره آس ساتلی و او په ودونو کې به د ده آس پرکرایه نیول کېده او هېڅ توګه د دا سې غلونو ځانګل څخه موضوع روښانه کړه ویې ویل: چې له مدیر محمد یعقوب سره د سړک په غاړه روان و چې د جرګې موټر ودرېده او دی یې هم ورسره موټر ته وخېژاوه نور په هېڅ هم ندی خبر بله پوښتنه دا وه چې د جرګې غړي ځانونه قومي بولي او که د حکومت نماینده ګان. - دغه پوښتنه بیا هم د هغوی پر مخ و یو بل د روندکو نارو چې سره ویې لړزول او بیا یو بل ته په کتو شول. - د جرګې غړي په خپلو مخو کې هم یو پر بل نه وو ډاډه او دا اندېښنه ورسره وه چې د دوی په منځ کې به

ketabton.com - The Digital Library

دغه مباحثو او جدلونو نه یوازې د مجاهدینو د مشرانو ترمنځ بلکې د ګردو مجاهدینو او د سیمې د اوسېدونکو ترمنځ د مباحثې جدي او خښمېدلې مجلسونه تاوده کړل.

بالاخره د قومي مشرانو پرېکړه ومنل شوه او د جرګې غړو ته د راتلو اجازه ورکړ شوه د چک د اسلامي انقلابي شورا غړو د علی خان په کلي کې د جرګې د غړو هرکلی وکړ که څه هم داهرکلی د زړه د پاسه هرکلی و. خو په کوټه کې د جرګې غړي په عنعنوي توګه برکېنول شول او د شورا غړي او مجاهدینو دروازو ته نږدې ځایونه ونیول. خو بیا هم د جرګې له غړو د ډار او وېرې خپسې منګولې نه وې لېرې کړې او س هم له دوی سره دا اندېښنه وه چې توم به څه ورسره کوي او له دوی څخه به د رژیم د ناکردو څه ور انتقام او غچ اخلي، دغه ډار او اندېښنه د دوی له ناستې، حرکاتو، خبرو او کتلو څخه ډېره ښه څرګندېده - دوی ته ځانونه له ټولې مشهورتیا، مخورې او مشرتوب سره د بې وروکي ښکارېدل. د مجاهدینو د ایماني پرتم، روحي ډاډ او بې سیاله مقاومت له ارخه دوی ځانونه ډېر پیکه احساسول په تېره دا چې سیمې ته د جرګې د غړو په راتلو مجاهدینو یو لږ مانورې ترسره کړې دوی دلاړې په اوږدو کې په ډېر صلابت او قوت سره ځایونه نیولي و او د لارو د واړو غاړو ته ټوپک پهلاس او په کارتوسو پټ ولاړ و چې دلمر وړانګو به د کارتوسو سره د ټکر پروخت یو ډول طلایي وړانګې ښندلې او ځلکونه به یې کول - دوی په یوه ځای کې د بخاري نل په ډېرو او بوټو کې پټ کړی او له پاسه یې ترپال پرې غوړولی و داسې ښکارېده لکه او بوس توپ، چې هرڅاې په لیدو داخیال کاوه چې یوه داخوږې دروند توپ دی - دوی د الله اکبر په پرله پسې شعارونو او غوږونو د جرګې د غړو هرکلی کاوه او هغوی ته یې د خپل تصمیم او همت ننداره ښودله چې څینو څینو به یې له ګواښه د کړ عمل هم ترسره کړي.

د اسلامي انقلابي شورا رئیس عبدالکبیرخان د جرګې له غړو څخه خبرې پیل کړې او ویل چې د دوی وېره او اضطراب یې درک کړی وی په مینه، سره سینه او په له موسکا ډکه خوله یې د جوړنا جوړ له احوال وروسته خپلې پوښتنې پدې ډول پیل کړې:

د الوتکو نه په اچول شوېو کاغذونو کې ټول معرفي شوي کسان نشته د مثال په توګه د محمد انور واحدي ځای تش دی او ملک عبدالرؤف خان هم له تاسې سره نه لیدل کېږي موږ نه پوهېږو چې هغوی ولې ندي راغلي بندیان شوي خو به نه وي؟

دغه پوښتنې هغوی نور هم تلولي کړل او ویل چې له یوې سختې او خطرناکې پوښتنې سره مخامخ شوي وې یوبل ته په بېړه او وارخطایي وکتل او ویې ویل:

واحدي صاحب ته د عدلیې وزارت د معین په توګه څینې ضروري کارونه پیدا شول او د هغه وزارت په غوښتنه له جرګې نه ووېستل شو او په ځای یې مستوفی سلطان محمد وټاکل شو. خو د ملک عبدالرؤف په اړه هغوی هېڅ ونه شو ویلای او چوپ پاته شول. د شورا مشر هم د دوی د تلولې حالت په احساس نور څه ونه ویل هدارنګه د خانګل ماما موجودیت ته پدې جرګه کې چې نوم یې په لست کې نه و ډېر ود تعجب په سترګه کتل خانګل د ناویو د ورلو راوړلو له پاره آس ساتلی و او په ودونو کې به د ده آس پېکرایه نیول کېدو او هم هېڅ توګه د داسې جلسونو نو خانګل په پله موضوع روښانه کړه ویې ویل: چې له مدیر محمد یعقوب سره د سرک په غاړه روان و چې د جرګې موټر ودرېدو او دی یې هم ورسره موټر ته وخېژاوه نور په هېڅ هم ندی خبر.

بله پوښتنه دا وه چې د جرګې غړي ځانونه قومي بولي او که د حکومت نمایندګان. دغه پوښتنه بیا هم د هغوی په مخ ویوبل د روند ګوزار و چې سره ویې لړزول او بیا یوبل ته په کتو شول. د جرګې غړي په خپلو مخونو کې هم یو پر بل نه وو ډاډه او دا اندېښنه ورسره وه چې د دوی په منځ کې به

حتیٰ د حکومت جاسوس ځای لري نو دغه پوښتنې په ځواب د هر سړه وخوځېدل او خوځېدل د هرې خبرې یې وڅوولي خو ښاغلی وجدي دا میړانه وکړه چې د جرګې غړي یې قومي وبلل. وروسته د شورا رئیس او نورو مشرانو هر یوه پخپل وار خبرې وکړې او یې ویل چې اوبه خلقیانو د ټولو دي تو پیر پرضد خبرې کولې خو په عمل کې مونږ ولیدل چې دوی هزاره د پښتنو او پښتنانه د هزاره ګانو په مقابل کې لمسول. خلقیانو به ویل او لا ګنیا دي وایي چې انقلاب پرمخ تلونکی هدف نه لري خو په عمل کې دوی غوښتل چې مونږ دوې پېرې په شخړې بوزي او په افغانستان کې د کورنیو جګړو او قبیلوي اختلافونو زمانه بیا په مونږ ووینې او بیا هم دوی لګیا دي او د مرتجعینو تاپې په مونږ لګوي اوس نو تاسې ووایاست چې مونږ مرتجعین یوکه دوی.

د حکومت په ابلاغیه کې مونږ ته په اصطلاح عفوه اعلان شوې. عفوه خو هغو کسانو ته کېږي چې مقصر وي او ګناه یې کړې وي مونږ څه ګناه کړې وه چې زمونږ په سیمه سورا وربل کړې شو.

د شورا رئیس جرګې ته مخ واړاوه او څرګنده یې کړه تاسې زمونږ مشران یاست تاسې پخپله په ټول قوم کې وګرځئ او پخپلو سترګو ووینئ چې د خومره بې دفاع او مظلومانو کورونه او کروندې سوځول شوې. زمونږ کورنۍ چور شول. بیا ځې زمونږ ماشومان نه بلکې زمونږ ځاروي هم دا لوټکو په لیدو سره احساسوي چې د عشرونځ وربانده راتلونکی ده. خو مونږ به دغه دول ستمګرو عناصرو ته چې ځانونو ته خلقیان وایي او په مونږ یې ونه او روي او د توپ ټانګ او طیارې له لارې مونږ ته خپل زور ښیي د اسلامي جذبې او قومي زور له مخې سرټیټوب او انسانیت وروښیو.

مونږ فیصله کړې چې د حق او حقیقت په لار کې یو تن هم ژوندی نه پاتې کېږو نو چې مونږ د اسې فیصله کړې وی بیا به ولې وسله په ځمکه ږدو بیا به نو

زمونږ له پاره سوله او د سولې جرګې څه ارزښت ولري؟ سره لدې هم مونږ مسلمان او پښتانه یو د ملامتی بار په اوږو نشو کرځولی که چېرې د سولې جرګه زمونږ ملامتي را بر سېره کولی شي راودې نیسي مونږ به پوره حوصله د هغو خبرو اترو او ریدو ته چمتو یو.... دا وخت د جرګې د غړو خولې په لاړو لمدې شوې وې او د زړونو درزا یې لږ څه ناسته وه ویې ویل مونږ پخپلو سترګو ولیدل چې حکومت ستاسې کورونه سوځولي او تاسې ته یې زیات تاوان دراړولی دی خو تاسې هم صرفه نده کړې سرکونه موخراب کړیدی او لکه چې حکومت ادعا کوي ښوونځي او نور اجتماعي مرکزونه موسوځولي دی.

د شورا رئیس وویل مونږ منکر نه یو د جګړې هو پټل خو ولسوال خپله عسکری چوني ګرځولي وه چې د جنګ په جریان کې وران شوا و بیا ځې یو ښوونځی چې څو ځله حکومت زمونږ پرضد دیرې اوې په توګه تري کار اخیست له مینځه وړل شوی. بله دا چې دا ټول مونږ جوړ کړي د قومي اشرونو له لارې موجوړ کړي او بیا به یې هم مونږ جوړوو، نو مونږ هیڅ اجتماعي مرکز ته زیان ندی رسولی. د برېښنا فابریکه لکه چې تاسې یې ګورئ فعاله ده او سیمې ته برېښنا ورکوي خو دا په ډاګه وایو چې پرکابل مو برېښنا قطع کړې. داوبو بند او نور ټول تأسیسات فعال دی.

د یو لږ آزادو مباحثو په نتیجه کې مجاهدینو وغوښتل چې جرګه خپل نظر څرګند کاندي د جرګې له خوا وویل شول چې قوم ملامته ندی مونږ هیله لرو چې د قوم او حکومت ترمنځ سرې او به تویې کړو تاسې مونږ ته خپلې غوښتنې او شرطونه څرګند کړې کوم چې زمونږ له صلاحیته پوره دی هد لته به یې فیصله کړو او په نورو به له حکومت سره وغږیږو. د شورا رئیس له جرګې اجازه وغوښته چې د دغه مسئلې په اړه د دوی په غیاب کې شورا یوه غونډه وکړي. د دغې ځانګړې

ketabton.com - The Digital Library

حتیٰ د حکومت جاسوس ځای لري نو د غه پوښتنې په ځواب د پر سره وخوځېدل او خوځېدل د پرې خبرې یې وژوولي خوښاغلی وجدي دا میړانه وکړه چې د جرګې غړي یې قومي وبلل. وروسته د شورا رئیس او نورو مشرانو هر یوه پخپله وار خبرې وکړې ویې ویل چې وابه خلقیانو د نژادي توپیر پر ضد خبرې کولې خو په عمل کې مونږ ولیدل چې دوی هزاره د پښتنو او پښتانه د هزاره ګانو په مقابل کې لمسول. خلقیانو به ویل او لاکیا دي وایي چې انقلاب پرمخ تلونکی هدف ونه لري خو په عمل کې دوی غوښتل چې مونږ دوې پېرې په شخت بوزي او په افغانستان کې د کورنیو جګړو او قبیلوي اختلافونو زمانه بیا په مونږ ووېني او بیا هم دوی لګیا دي او د مرتجعینو تاپې په مونږ لګوي اوس نو تاسې ووایاست چې مونږ مرتجعین یوکه دوی.

د حکومت په ابلاغیه کې مونږ ته په اصطلاح عفوه اعلان شوې. عفوه خو هغو کسانو ته کېږي چې مقصر وي او ګناه یې کړې وي مونږ څه ګناه کړې وه چې زمونږ په سیمه سور اور بل کړې شو.

د شورا رئیس جرګې ته مخ واړاوه او څرګنده یې کړه تاسې زمونږ مشران یاست تاسې پخپله په ټول قوم کې وګرځئ او پخپلو سترګو ووینئ چې د خومره بې دفاع او مظلومانو کورونه او کروندې سوځول شوي. زمونږ کورنۍ چور شول. بیا ځي زمونږ ماشومان نه بلکې زمونږ څاروي هم د الوتکو په لیدو سره احساسوي چې د محشر ورځ وربادي راتلونکې ده. خو مونږ به د غه دول ستمګرو عناصرو ته چې ځانونو ته خلقیان وایي او په مونږ بمونه او روي او د توپ ټانګ او طیارې له لارې مونږ ته خپل نوربښېي د اسلامي جذبې او قومي زوړلمنې سرپټوب او انسانیت ووښیو.

مونږ فیصله کړې چې د حق او حقیقت په لار کې یو تن هم ژوندی نه پاتې کېږو نو چې مونږ د اسې فیصله کړې وی بیا به ولې وسله په ځمکه ږدو بیا به نو

زمونږ له پاره سوله او د سولې جرګې څه ارزښت ولري؟ سره له دې هم مونږ مسلمان او پښتانه یو د ملامتی بار په اوږو نشو کرځولی که چېرې د سولې جرګه زمونږ ملامتي را بر سېره کولی شي را ودې نسیې مونږ به پوره حوصله د هغو خبرو اترو او رېدو ته چمتو یو.... دا وخت د جرګې د غړو خولې په لاړو لمدې شوې وې او د نړونو درزا یې لرڅه ناسته وه ویې ویل مونږ پخپلو سترګو ولیدل چې حکومت ستاسې کورونه سوځولي او تاسې ته یې زیات تاوان دراړولی دی خو تاسې هم صرفه نده کړې سرکونه مو خراب کړیدی او لکه چې حکومت ادعا کوي ښوونځي او نور اجتماعي مرکزونه مو سوځولي دي.

د شورا رئیس وویل مونږ منکر نه یو د جګړې هو پټل خو ولسوال خپله عسکري چوڼۍ ګرځولې وه چې د جنګ په جریان کې ویران شوا و بیا ځي یو ښوونځي چې څو ځله حکومت زمونږ پر ضد دیوې اډې په توګه ترې کار اخیست له مینځه وړل شوی. بله دا چې دا ټول مونږ جوړ کړي د قومي اشرونو له لارې مو جوړ کړي او بیا به یې هم مونږ جوړوو، نو مونږ هیڅ اجتماعي مرکز ته زیان نه دی رسولی. د بر ښېښنا فابریکه لکه چې تاسې یې ګورئ فعاله ده او سیمې ته برېښنا ورکوي خو دا په ډاګه وایو چې پر کابل مو برېښنا قطع کړې. داو بوبند او نور ټول تأسیسات فعال دي.

د یو لړ آزادو مباحثو په نتیجه کې مجاهدینو وغوښتل چې جرګه خپل نظر څرګند کاندې د جرګې له خوا وویل شول چې قوم ملامته ندی مونږ هیله لرو چې د قوم او حکومت ترمنځ سرې اوبه تویې کړو تاسې مونږ ته خپلې غوښتنې او شرطونه څرګند کړې کومې چې زمونږ له صلاحیته پورې دی هم دلته به یې فیصله کړو او په نورو به له حکومت سره وغږېږو. د شورا رئیس له جرګې اجازه وغوښته چې د دغه مسئلې په اړه د دوی په غیاب کې شورا یو غونډه وکړي. د دغې ځانګړې

غونډې حق د جرګې غړو ته هم حاصل وُ چې بېله غونډه وکړي . په دې -
کوټه کې کابو يو ساعت خبرې وشوې او لومړی شرط داوړاندې
شو چې نږمونږ بنديان راخوشي کړي که چېرې پې نږمونږ بنديان راخوشي
کړل بيا به نور وخبرو ته هم سره کېنو .

شورا ادهم هيله لرله چې نږوله جرګه به کابل ته نه ځي څيني به يې
له قوم سره پاته کېږي خود جرګې غړی ويېرېدل چې کنې مجاهدين يې د
برمته کولو خيال لري د هغې ويرې له امله نږولو غړو ته د تللو اجازه ورکړل
شوه .

جرګه کابل ته ورسېده د کورنيو چارو په وزارت کې د پوليسو قوماندان
علي شاه پيمان چې جرګه هم د ده دا بتکار له مخې جوړه شوې وه د هغوی
هرکلی وکړ . هغه په تعجب کې وُ چې د جرګې غړي روغ جوړ د ده مخې ته
ناست دي او يوه ته هم کوم زيان نه دی رسېدلی . ده پرې تلوسه لرله چې د
جرګې له جريان څخه خبر شي همدا وُ چې اسماعيل خان مايار د جرګې په
نمايندګي د جرګې د فعاليت جريان په مفصله توګه وړاندې کړ چې علي شاه
پيمان يې مهم ټکی ياد داشت کړل . اسمعيل خان دېر دلايل لرل چې
قوم ملامته نه دی بلکې له دې حالت سره ولسوالئ او د خلقي حکومت نور
مامورينو د خلقي کوند غړيو او د انقلاب د دفاع د کمېټو غړيو خامخ کړيدی .
علي شاه پيمان وويل : ما غوښتل جرګه له امين صاحب سره وګوري
خو داسې ښکاري چې امين صاحب له وردګو خپه دی ....
مايار په احساساتي بڼه د پيمان خبرې ورپرې کړې او په ماته کوره
پښتو يې وويل :
... فرق نه کوي امين خپه کېږي کې ترې کې ، کې د هرڅه قوم مهم
دی وطن مهم دی مونږ غواړو خدای پدې قوم ورحم وکړي کې حکومت مهرباني

وکړي ...
پيمان موسکی شو خپلې خبرې يې ترميم کړې ويې ويل وبخښئ
ما لکه چې خپل مطلب سم ونشو ويلی امين صاحب له وردګو نه خپه
ندی وردګ ډېر ورباندې ګران دی ناز ورباندې لري .
بيا يې وويل رښتيا چې قوم ملامت ندی ماته دوه ټل شوی
ولسوال ورو نه راغلل او راته يې وويل : چې نږمونږ ورور وردګو شهيد
کړيدی . خو ما ورته وويل شهيد نه بلکې مردار شوېدی - پيمان وويل
ما ځکه خپل ولسوال مردار شوی وګاڼه چې هغه د وردګو پر پښتو او غيرت
باندې ملنډې وهلې دي زه هم پښتون يم که چېرې زما په ولس کې داکار
شوی وای او زما خلک په زور په موټرو کې د جګړې له پاره استول شوي وای
ما به هم د وردګو په څېر اقدام کاوه .
پيمان د خپلو مخصوصو اکټونو په ملتيا کله د نرمۍ او د پستۍ غاړې
او کله بيا ګواښونکي او شخصي خبرې کولې پدې کې د ټيلفون زنګ راغی د هغه
له خبرو داسې څرګنده شوه چې مقابل لوری يې د مرکزي قواوو قوماندانی ده
چې قوماندان يې د وردګو د ټنګي اوسېدونکی محمد دوست دی .
پيمان په ټيليفون کې په نسبتاً جدي بڼه مقابل لوري ته وويل نه ، نه ،
کوره د ولسوالۍ جرګه دا ده زما سره ناسته ده ، دوی له قوم سره مفاهمه کړې
د ولسوالۍ اميد نور هم زيات شوی تاسې عمليات مه کوئ د وردګو مسئله
ما ته پرېږدئ زه د وردګو ضامن يم وردګ ښه خلک دي .
دا معلومه نشوه چې د پيمان دا ټيلفوني مرکه مصنوعي وه که حقيقي .
پيمان بيا وروځي او اوږې يو ځای وغورځولې غاړه يې تازه کړه چېره
سترګه يې لږ چوغه کړه دخولې ښۍ ونبکی يې بوې خواته کوږه کړه ويې ويل
د هغه اعتماد له مخې چې زه يې د وردګو د هوادپالنې پر روحيه لرم که چېرې

ketabton.com - The Digital Library

غوندي حق د جرګې غړو ته هم حاصل و چې بيله غونډه وکړي. په بله کوټه کې کابو يو ساعت خبرې وشوې او لومړۍ شرط دا وړاندې شو چې زموږ بنديان راخوشې کړئ که چېرې يې زموږ بنديان راخوشې کړل بيا به نورو خبرو ته هم سر ښکته کړو.

شورا داهم هيله لرله چې ټوله جرګه به کابل ته نه ځي ځينې به يې له قوم سره پاته کيږي خود جرګې غړي ويرېدل چې کېدای شي مجاهدين يې د برمته کولو خيال ولري د همدې ويرې له امله ټول غړو ته د تللو اجازه ورکړه شوه.

جرګه کابل ته ورسېده د کورنيو چارو په وزارت کې د پوليسو قومندان علي شاه پيمان چې جرګه هم د ده د ابتکار له مخې جوړه شوې وه د هغوی هر کلی وکړ. هغه په تعجب کې و چې د جرګې غړي روغ جوړ د ده مخې ته ناست دي او ېوه ته هم کوم زيان ندی رسېدلی. ده ډېره تلوسه لرله چې د جرګې له جريان څخه خبر شي همدا و چې اسماعيل خان ما يار د جرګې په نمايندګۍ د جرګې د فعاليت جريان په مفصله توګه وړاندې کړ چې علي شاه پيمان يې مهم ټکي ياد داشت کړل. اسمعيل خان ډېر دلايل لرل چې قوم ملامته ندی بلکې لدې حالت سره ولسوالانو او د خلقي حکومت نورو مامورينو د خلقي ګوند غړيو او د انقلاب د دفاع د کميټو غړيو ځامخ کړيدی.

علي شاه پيمان وويل: ما غوښتل جرګه له امين صاحب سره وګوري خو داسې ښکاري چې امين صاحب له وردګو خپه دی....

ما يار په احساساتي بڼه د پيمان خبرې ورپرې کړې او په ماته ګوډه پښتو يې وويل:

... فرق نه کوي امين خپه کيږي که تره کی، کې د مرڅه قوم مهم دی وطن مهم دی موږ غواړو خدای پدې قوم ورحم وکړي کې حکومت مهرباني

وکړي...

پيمان موسکی شو خپلې خبرې يې ترميم کړې ويې ويل وبخښئ ما لکه چې خپل مطلب سم ونشو ويلی امين صاحب له وردګو نه خپه ندی وردګ ډېر ورباندې ګران دی ناز ورباندې لري.

بيا يې وويل ريښتيا چې قوم ملامت ندی ماته دوه ړل شوی ولسوال ورور نه راغلل او راته يې وويل: چې زموږ ورور وردګو شهيد کړيدی. خو ما ورته وويل شهيد نه بلکې مردار شويدی. پيمان وويل ماځکه خپل ولسوال مردار شوی وګاڼه چې هغه د وردګو پر پښتو او غيرت باندې ملندې وهلې دي زه هم پښتون يم که چېرې زما په ولس کې داکار شوی وای او زما خلک په زور په موټرونو کې د جګړې له پاره استول شوي وای ما به هم د وردګو په څېر اقدام کاوه.

پيمان د خپلو مخصوصو اکټونو په ملتيا کله د نرمۍ او د پستې غاړې او کله بيا ګوا ښوونکې او شخصي خبرې کولې پدې کې د تيلفون زنګ راغی د هغه له خبرو داسې څرګنده شوه چې مقابل لوری يې د مرکزي قواوو قوماندانی ده چې قوماندان يې د وردګو د ټنګي اوسېدونکی محمد دوست دی.

پيمان په تيلفون کې په نسبتاً جدي بڼه مقابل لوري ته وويل: نه نه ګوره د سولې جرګه دا ده زما سره ناسته ده، دوی له قوم سره مفاهمه کړې د سولې اميد نور هم زيات شوی تاسې عمليات مه کوئ د وردګو مسئله ماته پرېږدئ زه د وردګو ضامن يم وردګ ښه خلک دي.

دا معلومه نشوه چې د پيمان دا تيلفوني مرکه مصنوعي وه که حقيقي.

پيمان بيا ورو ځي او اوږې يو ځای وغورځولې غاړه يې تازه کړه چېه سترګه يې لږ چوغه کړه د خولې ښې وښکی يې بوې خواته کوږ کړ ويې ويل د هغه اعتماد له مخې چې زه يې د وردګو د هېواد پالنې پر روحيه لرم که چېرې

زما په اختیارکې وای ما به ورډکو ته ویلي وای چې ځانته جلا جمهوریت جوړ کړي خوزماله واکه وتلې خبره ده خو هغه څه چې زماله واکه پوره دي زه ورډکو ته دهغې لوز ورکوم چې د بند یانو په خوشې کولو کې به ورسره مرسته وکړم کوم بندیان چې له ماسره دي دهغوی په باب خو هیڅ خبره نشته.

خوله ورډکو ته زما غوښتنه داده چې خپل ښوونځي دې پرانیزي خپل سرکونه دې جوړ کړي ولسوالي دې پخپله فعاله کړي هرڅوک چې د دوی خوښ وي هغه دې ولسوال وټاکي او ولسوال به د قوم مشرانو لکه والي اسمعیل خان او ابکل ته مسئولیت ولري - ترڅو چې پر حکومت د ورډکو اعتماد نه وي راغلی تر هغو دې خپل اخیستل شوي ټوپک حکومت ته نه تحویلوي او غوښتنه یې وکړه چې جرګه یوځل بیا قوم ته ورشي. او دی به تر هغې د ورډګو د بند یانو لستونه او نور کار او بار برابر کړي.

پدې دول جرګه بیا ورډکو ته لاړه. خو دا ځل جرګې هیڅ کومه نوې خبره له خان سره نه وه وړې مجاهدینو یوځل بیا هغوی ته خپله پخوانۍ خبره تکرار کړه چې لومړی دې زموږ بندیان خوشې کړي شي بیا به موږ پخپلې نورې غوښتنې وړاندې کړو.

جرګه چې له ورډکو بېرته ستنه شوه بیا یې طبق معمول علي شاه پیمان له ټول جریان څخه خبر کړ هغه ظاهراً دلستونو د برابرولو خبره بیا تکرار کړه پدې دول چې پیمان به د کورنیو چارو د وزارت لستونه برابروي او علي خان به کوښښ کوي چې داکسا د دوارو نظامي او ملکي برخو څخه د بندي شویو ورډکو لستونه برابر کړي.

جرګې مجاهدینو ته د جریانا تو په اړه یو لیک واستاوه او له دوی څخه یې غوښتنه وکړه چې دوی هم د بندیانو لست برابر او جرګې ته یې واستوي. د دوی د لیک په رسید و مجاهدینو دا دول ځوابیه لیک ور واستاوه،

د سولې د جرګې محترمو غړو!

له یوې خوا ستاسې ترنظر لاندې د سولې خبرې روانې دي او له بلې خوا د کابل او د ګران هېواد په بېلو بېلو ځایونو کې د ورډکو ګرفتارۍ روانې دي دغه کار موږ ته وښوده چې حکومت د چل او دسیسې فکر لري.

تاسې ته معلومه ده چې د ورډکو زیاتره خلک د ما مور- منصبدار ښوونکی- کارګر- سوداګر او نور و په بڼه د هېواد په بېلو بېلو برخو کې ژوند کوي او له بلې خوا د ورډکو خلکو په دې پراخه سیمه کې استوګنه لري چې هغوی ته په اوسنیو شرایطو کې زموږ لاسونه نشي رسېدی نو د ټولو ورډکو د بندیانو دلست جوړول زموږ له پاره امکان نه وتلې خبره ده - که چېرې حکومت په ریښتیا سره پخپله اعلا میه کې صادق وي او ښه نیت ولري نو بیا به زموږ شرایط چې د بندیانو - خوشې کول او په پیشنهاد شوي چوکاټ کې د خبرو اترو له جریان څخه عبارت دي سخت کار ندی - د ورډکو د بندیانو شمېر حکومت ته پوره څرګند دی نو حاجت نشته چې خبرې اوږدې شي او تاسې هم تګ او راتګ وکړئ موږ بل څه نه غواړو یوازې دومره چې حکومت پخپله وعده وفا وکړي.

د چک د سپین بیرو له خوا

۱٤ / ٦ / ۱۳۵۸

لدې سره د جرګې غړو د ده بوریو په جومات کې خپله غونډه راوبلله او څه نوي کسانو هم په غونډه کې برخه واخیسته.

مایار د غونډې غړو ته ټول جریان تکرار کړ. داوځې د موسئ خېلو او سپدونکی داکسا غړی عمر ورډک چې د پر شیک زلمی او د نوی موړ مثلث پتلون یې اغوستی او بیتلي طلایي ویښتانو یې د یوې پېغلې له -

زما په اختیارکې وای ما به وړکو ته ویلي وای چې ځانته جلا جمهوریت جوړ کړي خوزماله واکه وتلی خبره ده خو هغه څه چې زما له واکه پوره دي زه وړوکو ته دهغې لوز ورکوم چې د بندیانو په خوشې کولوکې به وړسره مرسته وکړم کوم بندیان چې له ماسره دي د هغوی په باب خوهېڅ خبره نشته .

خو له وړدکو نه زما غوښتنه داده چې خپل ښووونځي دې پرانیزي خپل سړکونه دې جوړکړي ولسوالي دې پخپله فعاله کړي هرڅوک چې د دوی خوښ وي هغه دې ولسوال وټاکي او ولسوال به د قوم مشرانو لکه والي اسمعیل خان او ابکل ته مسئولیت ولري - ترڅو چې پرحکومت د وړدکو اعتماد نه وي راغلی ترهغو دې خپل اخیستل شوي ټوپک حکومت ته نه تحویلوي اوغوښتنه یې وکړه چې جرګه یوځل بیا قوم ته ورشي . او دی به ترهغې دوړدکو د بندیانو لستونه او نورکاروبار برابرکړي .

پدې ډول جرګه بیا وړدکو ته لاړه - خو داځل جرګې هیڅ کومه نوې خبره له ځان سره نه وه وړې مجاهدینو یوځل بیا هغوی ته خپله پخوانی خبره تکرارکړه چې لومړی دې زموږ بندیان خوشې کړي شي بیا به موږ خپلې نورې غوښتنې وړاندې کړو .

جرګه چې له وړدکو بېرته ستنه شوه بیا یې طبق معمول علي شاه پیمان له ټول جریان څخه خبرکړ هغه ظاهراً دلستونو د برابرولو خبره بیا تکرارکړه پدې ډول چې پیمان به د کورنیو چارو د وزارت لستونه برابروي او علي خان به کوښښ کوي چې د اکسا د دوارو نظامي او ملکي برخو څخه د بندي شویو وړدکو لستونه برابرکړي .

جرګې مجاهدینو ته د جریانا تو په اړه یو لیک واستاوه او له دوی څخه یې غوښتنې وچې دوی هم د بندیانو لست برابر او جرګې ته یې واستوي . د دوی د لیک په ځواب کې مجاهدینو دا ډول ځوابیه لیک ور واستاوه :

د سولې د جرګې محترمو غړو !

له یوې خوا ستاسې ترنظر لاندې د سولې خبرې روانې دي او له بلې خوا د کابل او د ګران هېواد په بېلو بېلو ځایونو کې د وړدکو ګرفتاری روانې دي دغه کارموږ ته وښودله چې حکومت د چل او د دسیسې فکرلري .

تاسې ته معلومه ده چې د وړدکو زیاتره خلک د ماموره - منصبدار ښووونکی - کارګر - سوداګر او نورو په بېله د هېواد په بېلو بېلو برخو کې ژوند کوي او له بلې خوا د وړدکو خلکو په بیوه پراخه سیمه کې استوګنه لري چې هغوی ته په اوسنیو شرایطو کې زموږ لاسونه نشي رسېدی نو د ټولو وړدکو د بندیانو د لست جوړول زموږ له پاره امکان نه وتلی خبره ده - که چېرې حکومت په ریښتیا سره پخپله اعلامیه کې صادق وي او ښه نیت ولري نو بیا به زموږ شرایط چې د بندیانو - خوشې کول او په پیشنهاد شوې چوکاټ کې د خبرو اترو له جریان څخه عبارت دی سخت کار ندی - د وړدکو د بندیانو شمېر حکومت ته پوره څرګند دی نو حاجت نشته چې خبرې اوږدې شي او تاسې هم تګ او راتګ وکړئ موږ بل څه نه غواړو یوازې دومره چې حکومت پخپله وعده وفاوکړي .

د چک د سپین بیرو له خوا

۱۴ / ۶ / ۱۳۵۸

لدې سره د جرګې غړو د ده بوریو په جومات کې خپله غونډه راوبلله او څه نوي وکسانو هم په غونډه کې برخه واخیسته .

ما یار د غونډې غړو ته ټول جریان تکرارکړ . داونځی د موسی خېلو او سپېدونکی د اکسا غړی عمر وړدک چې د یو شیک زلمی و او د نوی موډ شلث پتلون یې اغوستی و او بېتلي طلایي وښتانو یې د یوې پېغلې له -

ketabton.com - The Digital Library

وپښتنو سره سیالي کوله او پدې سیالۍ کې یوڅه وړاندې هم و. د روشنفکرانو (!) په نمایندګۍ پداسې حال کې چې ژاولې یې په خوله کې وې داکسا په زور او طاقت خبرې وکړې او ورډګ یې سخت محکوم کړل ده له خپلو سترګو نه د سردنمو وپښتنو دلیرې کولو یوه جانانه حرکت سره د وړځو او سترګو په بېلوبېلو اشارو ویل: ورډګو له بشریت سره خیانت کړېدی د پرستو جنایتکاران دی چې د افغانستان پوزه یې پرې کړې ده - خارجي اتباع یې وژلې - جنایت ورډګو کړې خو تور او تومت یې په خلقي دولت ورتپل شویدی.

ده بیا د ناز، کرشمو او جدیت په کډ انداز کې زیاته کړه: داخبره دروغ ده چې د ورډګو بندیان به خوشې کېږي - جنایتکاران څوک نه خوشې کوي ورډګو داسې جنایتونه کړېدی چې که حکومت د خپلو نازولو سترګو ته ونه ګوري د ورډګو ټوله سیمه به په بل مخ واړوي - همدغه څو نازولې دي چې پر حکومت ګران دي او د هغوی په خاطر ورډګو ته صبر کوي خو دا حوصله دېر دوام نشي کولای.

مایار د عمرخبرې تر هغه ځایه چې ورډګ یې جنایتکاران بلل رد کړې او بوځل بیا یې د قوم دلایل بیان کړل چې دغه ټول حالت په قوم تپل شویدی او هغه مجبور شوی چې وسلې ته لاس کړي.

بیا یې شاه محمود او نعیم ته چې له پیمان سره لیدنه او کتنه د دوی په وسیله برابره ده مخ وروا ړاوه وې ویل: د عمرجان په خبرو کې ځینې داسې ټکي راپیدا شول چې اصلاً د جرګې د دوام ضرورت له منځه وړي هیله ده پیمان صاحب نورمونږ معاف کړي. شاه محمود او نعیم د عمرخبرې رد کړې او د پیمان په اړه یې وویل چې ورډګو ته د ده نیت ښه دی هغه غواړي چې داسې یوه روغه وشي چې د دواړو خواو حیثیت پکې خوندي شي.

خو عمر بیا له سترګو نه د سر د و پښتانو دلیرې کولو په یوه اتومات حرکت سره په خبرو کې مداخله وکړه وې ویل: سوله امکان نلري ځکه چې د جرګې غړي او مشران د زړه له اخلاصه پدې کار کې برخه نه اخلي په جرګه کې داسې کسان شته چې یو ورور یې دلته په جرګه کې ناست دی او بل ورور یې د اشرارو (مجاهدینو) قوماندان دی. ده د مثال په توګه وویل: حاجي خدایدادخان دلته دی او ورور یې مدیر غمی په جغتو کې د اشرارو (مجاهدینو) مشرتوب کوي.

هدارنګه زمونږ د اونخي یو ډګروال دلته ناست دی چې سید حکیم نومېږي زه یې سنه پېژنم لاس یې د اشرارو په توګه هغه ته ونیو او پدې جرګه کې غړیتوب لري مګر ورور یې په اونخي کې زمونږ پرضد په جګړه کې بوخت دی.

جرګې بیا له پیمان سره ولیدل خو پیمان د اخُل هغه پخوانی پیمان نه وُ، په غوسه ناک د د غږ یې جرګې ته وویل: تاسې له جرګې نه بېځي د چین او شوروي ترمنځ د کشالو غوندې یوه مساله جوړه کړې ده تاسې اصلاً دا مساله نه حل کوئ او لا یې غوړوئ او ددې له پاره چې د ورډګو په باب خپل ښه نیت ثابت کاندې او وښیي چې پدې مساله کې څومره ترفشار لاندې دی خپل یاور یې راوغوښت او هغه ته یې سوګند ورکړ چې څو شېبې د مخه د مرکزي قواوو قوماندان محمد دوست په تیلیفون کې څه وویل، یاور په خدای سوګند یاد کړ چې د مرکزي قواوو قوماندان وویل: چې مونږ نور ورډګو ته حوصله نشو کولی د عملیاتو پلان تر لاس لاندې لرو.

پیمان د دغه شهادت له اورېدو وروسته وویل: چې د سولې په

وپښتانو سره سيالي کوله او پدې سيالي کې يوځه وړاندې هم و د ړوشنفکرانو (۱) په نمايندګۍ پداسې حال کې چې ژاولې يې په خوله کې وې داکسا په زور او طاقت خبرې وکړې او ورډګ يې سخت محکوم کړل ده له خپلو سترګو نه د سردنو او پښتانو دليرې کولوله يوه جانانه حرکت سره د وړځو او سترګو په بېلوبېلو اشارو ويل: وردګو له بشريت سره خيانت کړيدی د پرسترجنايتکاران دی چې د افغانستان پوزه يې پرې کړې ده- خارجي اتباع يې وژلي- جنايت وردګو کړی خو تور او تومت يې په خلقي دولت ورتپل شويدی.

ده بيا د ناز، کرشمو او جديت په کډ انداز کې زياته کړه: داخبره دروغ ده چې د وردګو بنديان به خوشې کيږي- جنايتکاران څوک نه خوشې کوي وردګو داسې جنايتونه کړيدی چې که حکومت د خپلو نازولو سترګو ته ونه ګوري دوردګو ټوله سيمه به په بل مخ واړوي- همدغه څو نازولي دي چې پر حکومت ګران دي او د هغوی په خاطر وردګو ته صبر کوي خو دا حوصله د پردوام نشي کولای.

مايار د عمرخبرې تر هغه ځايه چې وردګ يې جنايتکاران بلل رد کړې او بوځل بيا يې د قوم دلايل بيان کړل چې د غه ټول حالت په قوم تپل شويدی او هغه مجبور شوی چې وسلې ته لاس کړي.

بيا يې شاه محمود او نعيم ته چې له پيمان سره ليدنه او کتنه د دوی په وسيله برابريده مخ ورواړاوه ويې ويل: د عمرجان په خبرو کې ځينې داسې ټکی راپيدا شول چې اصلاً د جرګې د دوام ضرورت له منځه وړي هيله ده پيمان صاحب نورمونږ معاف کړي. شاه محمود او نعيم د عمرخبرې رد کړې او د پيمان په اړه يې وويل چې وردګو ته د ده نيت سنه دی هغه غواړي چې داسې يوه روغه وشي چې د دواړو خواو حيثيت پکې خوندي شي.

خو عمر بياله سترګو نه د سردو پښتانو دليرې کولو په يوه اتومات حرکت سره په خبرو کې مداخله وکړه ويې ويل: سوله امکان نلري ځکه چې د جرګې غړي او مشران د زړه له اخلاصه پدې کار کې برخه نه اخلي په جرګه کې داسې کسان شته چې يو وروړ يې دلته په جرګه کې ناست دی او بل ورور يې د اشرارو (مجاهدينو) قوماندان دی. ده د مثال په توګه وويل: حاجي خدايدادخان دلته دی او ورور يې مدير غمی په جغتو کې د اشرارو (مجاهدينو) مشرتوب کوي.

هدارنګه زمونږ د اونځي يو ډګروال دلته ناست دی چې سيد حکيم نوميږي زه يې سنه پيژنم لاس يې داشارې په توګه هغه ته ونيو او پدې جرګه کې غړيتوب لري مګر وروړې په اونخي کې زمونږ پرضد په جګړه کې بوخت دی.

جرګې بيا له پيمان سره وليدل خو پيمان دا ځل هغه پخواني پيمان نه ؤ، په غوسه ناک د ږ غږ يې جرګې ته وويل: تاسې له جرګې نه ښځي د چين او شوروي ترمنځ د کشالو غوندې يوه مسأله جوړه کړې ده تاسې اصلاً دا مسأله نه حل کوئ او لا يې غوړځوئ او ددې له پاره چې دوردګو په باب خپل سنه نيت ثابت کاندې او وښيي چې پدې مساله کې څومره ترفشار لاندې دی خپل ياور يې راوغوښت او هغه ته يې سوګند ورکړ چې څو شيبې د مخه د مرکزي قواوو قوماندان محمد دوست په تېلفون کې څه وويل، ياور په خدای سوګند ياد کړ چې د مرکزي قواوو قوماندان وويل: چې مونږ نور وردګو ته حوصله نشو کولی د عمليا تو پلان تر لاس لاندې لرو.

پيمان د دغه شهادت له اوريدو وروسته وويل: چې د سولې په

جریان کې ورډګو خپلې پښې لا اوږدې کړې - په میدان، نرخ کې یې بې امنیتي لا زیاتې کړې دی حتی په پنجشیر کې هم د اشرارو - (مجاهدینو) ځینې ډلې د وردګو په کډون تخریبکاری کوي.

ده له چا سره په تیلفون کې له یوې لنډې مرکې وروسته زیاته کړه مونږ دقیق اطلاعات تر لاسه کړیدي.

د جرګې غړو هغه ته ګیله وکړه چې د جرګې په جریان کې د جرګې دوه تنه غړي مستوفي سلطان محمد او عبدالقدیر حکومت نیولی دا کار د جرګې له اصولو سره د بې معنی معنا نلري ؟

پیمان وویل: د عبدالقدیر جرم ډیر سخت دی خو دهغه بل په برخه کې به دادی ستاسې په مخ کې پوښتنه وکړم. تیلفون یې راواخیست او وې ویل ، که چیرې د صوفي سلطان محمد...

د جرګې غړو یې خبره ورپرې کړه چې صوفي نه بلکې مستوفي سلطان محمد ...

ده خپلو تیلفوني خبرو ته دوام ورکړ، که چیرې تاسو یې ورځ کې د مستوفي سلطان محمد په نامه کوم وردګ نیولی وي موضوع ژر ماته راولیږئ وروسته څرګنده شوه چې هغه نه وو نیول شوی.

د هیواد پیاوړی لیکوال عبدالجلیل وجدي چې پخپله د دغه جرګې غړی و، یې په دې اړه داسې لیکي:

« ... له بلې خوا جرګې زما په غیاب کې یوه بله غونډه کړې وه د دې غونډې په نتیجه کې داسې فیصله شوې وه چې د اجرګه محدوده ده باید د جرګې غړي زیات شي او هغه باید په بېلو بېلو ګروپونو وویشل شي او د وردګو نورو برخو لکه جغتو، اونغي، شنیز او شیخ آباد ته واستول شي. پدې موده کې عبدالقدیر چې د جرګې یو غړی و بندي شوی و او په جرګه کې زما غیاب نورو غړو

هم داسې اشتباه پیدا کړې وه.

مستوفي سلطان محمد د شپې په ۸ بجې خپل ورور رحیم زما د حال احوال اخیستلو له پاره رالېږلی و او ما ته یې وویل: چې د جرګې یو غړی عبدالقدیر یې بندي کړی ته او مستوفي دواړه په خطر کې یاست. ده وویل چې سبا به جرګه بیا په نهو بجو د ده بوري په جامع جومات کې راغونډیږي خو مستوفي نظریه داده چې د نهو بجو نه مخه د اوو بجو په شاوخوا کې له تاسره د میرویس میدان په یوه برخه کې وګورې که چیرې حالات خراب وي نو سره به وپوهیږو او د فرصت نه به استفادې سره به خپلې پښې وباسو!

سهار د اوو بجو نه د مخه زه میرویس میدان ته ورسېدم په ختو اختنا ق شرایطو کې د ساعتونو د انتظار اګرل هغو کسانو ته معلومیدای شي چې دیوه چېچې نظامي حکومت تر تېغ لاندې ژوند کوي له اوو بجو تر اته نیمو بجو پورې ما دلته انتظار وبویست پدې دومره موده کې د پرو کسانو زه پوره اوکښته وکتل دوی زیاتره د حکومت جاسوسان و. او یا هغه کسان وو چې زه دیو خطرناک جاسوس په بڼه ورته ښکاریدم د انتظار شیبې یوه په بله پسې سختیدلې او خطرناکې کیدلې ، د مستوفي سلطان محمد پته ونه لګیده زه ته مې ورسیده چې دغه سړی یې نیولی دی خو وروسته معلومه شوه چې هغه یې نه و نیولی او بالاخره د دغه معما باندې څوک پوه نشول.»

د جرګې د غړو له خوا د یو لړ مباحثو وروسته داسې فیصله وشوه چې جرګه دې بېلو بېلو سیمو ته په بېلو بېلو ګروپونو کې لاړه شي چې ته هم چا هم زه په نه شو تېینګولی ځکه دا حل چې ته تلل د جرګې د غړو په نزد له سره د تېرېدلو معنی ورکوله ځکه دوی له ځان سره بېله خپلې ناکامۍ څخه د ورلو هیڅ نه لرل حکومت لکه چې پخپله طرحه او پلان کې خپله ناکامي

جریان کې وردګو خپلې پښې لا اوږدې کړې - په میدان ، نرخ کې یې
بې امنیتي لا زیاتې کړې دي حتی په پنجشیر کې هم د اشرارو -
(مجاهدینو) ځینې ډلې د وردګو په ګډون تخریبکاري کوي.

ده له چاسره په تېلفون کې له یوې لنډې مرکې وروسته زیاته کړه
موږ دقیق اطلاعات تر لاسه کړیدي.

د جرګې غړو هغه ته ګیله وکړه چې د جرګې په جریان کې د جرګې
دوه تنه غړي مستوفي سلطان محمد او عبدالقدیر حکومت نیولي دا کار
د جرګې له اصولو سره د بې معنی معنا نلري ؟

پیمان وویل: د عبدالقدیر جرم ډېر سخت دی خو د هغه بل په برخه
کې به دادی ستاسې په مخ کې پوښتنه وکړم. تېلفون یې راواخیست او
وې ویل ، که چېرې د صوفي سلطان محمد...

د جرګې غړو یې خبره ورپرې کړه چې صوفي نه بلکې مستوفي
سلطان محمد ...

ده خپلو تېلفوني خبرو ته دوام ورکړ ، که چېرې تاسو پدې ورځو کې
د مستوفي سلطان محمد په نامه کوم وردګ نیولی وي موضوع ژر ما ته راولېږئ
وروسته څرګنده شوه چې هغه نه وو نیول شوی.

د هېواد پیاوړی لیکوال عبدالجلیل وجدي چې پخپله د دغه جرګې غړی
و پدې اړه داسې لیکي:

«... له بلې خوا جرګې زما په غیاب کې یوه بله غونډه کړې وه د دې غونډې
په نتیجه کې داسې فیصله شوې وه چې دا جرګه محدوده ده باید د جرګې غړي زیات
شي او هغه باید په بېلو بېلو ګروپونو ووېشل شي او د وردګو نورو برخو لکه
جغتو ، اوڼخي ، شنیز او شیخ آباد ته واستول شي. پدې موده کې عبدالقدیر
چې د جرګې یو غړی و بندي شوی و او په جرګه کې زما غیاب نورو غړو

هم داسې اشتباه پیدا کړې وه.

مستوفي سلطان محمد د شپې په ۸ بجې خپل ورور رحیم زما د
حال احوال اخیستلو له پاره رالېږلی و او ماته یې وویل: چې د جرګې
یو غړی عبدالقدیر یې بندي کړی ته او مستوفي دواړه په خطر کې
یاست. ده وویل چې سبا به جرګه بیا په نهو بجو د ده بورې په جامع
جومات کې راغونډېږي خو د مستوفي نظریه داده چې د نهو بجو نه مخکې د
اوو بجو په شاوخوا کې له تاسره د میرویس میدان په یوه برخه کې وګورې
که چېرې حالات خراب وي نو سره به وپوهېږئ او د فرصت نه په -
استفادې سره به خپلې پښې وباسئ!

سهار د اوو بجو نه د مخه زه میرویس میدان ته ورسېدم په سختو
اختناقي شرایطو کې د ساعتونو د انتظار ګړول هغو کسانو ته معلومېدای
شي چې د یوه چپي نظامي حکومت تر تېغ لاندې ژوند کوي. له اوو بجو
تر اته نیمو بجو پورې ما دلته انتظار ویوست پدې دومره موده کې د ډېرو کسانو
ته پورته او کښته وکتل دوی زیاتره د حکومت جاسوسان و. او یا هغه کسان
وو چې زه د یو خطرناک جاسوس په بڼه ورته ښکارېدم د انتظار شیبې یوه په
بله پسې سختېدلې او خطرناکې کېدلې ، د مستوفي سلطان محمد پته و نه لګېده
زړه ته مې ورسېده چې دغه سړی یې نیولی دی خو وروسته معلومه شوه
چې هغه یې نه و نیولی او بالاخره د دغه معما باندې څوک پوه نشول.»

د جرګې د غړو له خوا د یو لړ مباحثو وروسته داسې فیصله وشوه
چې جرګه دې بېلو بېلو سیمو ته په بېلو بېلو ګروپونو کې لاړه شي چک ته هیڅ
هم زړه نه شو ټینګولی ځکه دا ځل چک ته تلل د جرګې د غړو په نزد له سړه
د تېرېدلو معنی ورکوله ځکه دوی له ځان سره بېله خپلې ناکامۍ څخه
د وړلو هېڅ نه لرل. حکومت لکه چې پخپله طرحه او پلان کې خپله ناکامي

لیدلي وي نو ځکه یې د جرګې له غړو سره وضعه سره شوه.

چک ته د جرګې په رسېدو او له مجاهدینو سره د لومړنۍ ورځې د -
ملاقات په ورځ له یو لړ خبرو او بحثونو وروسته مجاهدینو خپله فیصله سبا
ته پرېښوده خو سبا خبر راغی چې سیمې ته یوه لویه قوا راتلونکې ده.

د شورا رئیس د جرګې غړو ته خبر ورکړ چې حکومت د الاسنګ نه چې د
چک ولسوالۍ په ختیځ کې پروت دی حمله شروع کړېده - مونږ د زما ځنلو
کلي ستاسې له پاره انتخاب کړیدی مونږ پخپله یو نامعلوم ځای ته روانېږو
نور نو ستاسې خوښه ده چې هلته مونږ سره په قوم کې پاتې کېږئ او که نه.

د جرګې په غړو د مرګ ویرې پرده غوړولې وه د ډېر وارخطا وو. له دوی
سره دا ویره وه چې مجاهدین به دا فکر وکړي چې جرګه یواځې د دوی د
اغفال له پاره په کار اچول شوې وه او مجاهدین به حتماً له دوی څخه غچ اخلي.
او دوی به په دغه جرم محاکمه کوي چې دوی مجاهدین د جرګې په نامه
په اغفال کې ساتلي وو خو داسې و نه شوه د دوی د ویرې او توقع خلاف د
اسلامي انقلابي شورا رئیس عبدالکبیر په بشاشه څېره لکه چې د دوی
دغه ویره یې درک کړې وي د لطف او متانت نه په ډک آواز له دوی نه
پوښتنه وکړه و یې ویل: زمونږ خو همدا حال دی چې تاسې خپه شوي نه
واست نورو مشرانو هم دا دولت د مهربانۍ او دا د خبرې ورته وکړې.

مجاهدینو دغه شپه د جرګې له غړو سره تېره کړه او دوی یې په
شبو شبو خبرو چې د مذهبي احساساتو، ملي دردونو او نورو په نړۍ پورې
مفاهیمو څخه ډکې وې خوشاله ساتل او د هغوی د ویرې او اندېښنې د
له منځه وړنې له پاره یې له هغوی سره له مطایبو ډکې خبرې وکړې او
په سبا یې هغوی ته وویل: مونږ ته ثابته شوه چې تاسې هیڅکله هم د -
حکومت نشئ کېدئ (په رښتیا هم چې جرګه د حکومت نه شوه د جرګې

غړي وار په وار له مجاهدینو سره یو ځای شول ښاغلی عبدالجلیل وجدي
همغلته له مجاهدینو سره پاته شو، اسمعیل خان مایار هم وروسته د -
هجرت لاره ونیوله. خدایداد خان او ډېر نور وهم هجرت وکړ او یا له مجاهدینو
سره یو ځای شول. او اوس یې کنړ ښېر د مجاهدینو په لیکو کې ځای لري.)
ستاسې او ستاسې د جرګې قدر یواځې مونږ ته معلوم دی مونږ جهاد هم کوو
او سیاست هم. تاسې حکومت مونږ ته تش لاس راولېږلي که څه هم مونږ ترې
د خیر توقع نلرو خو تاسې چې زمونږ مشران یاست خالي لاس مونه لېږو مونږ
د پولیسو د قوماندان علي شاه پیمان په نوم یو لیک لیکلی چې تاسې ته یې درکوو
ښایي دومره مهم څه پکې نه وي خو مونږ ته هغوی یواځې دومره اهمیت لري
چې د هغه په وړلو تاسې تش لاس لاړ نشئ.

د جرګې د تګ پر وخت څېنو مجاهدینو غوښتل چې له جرګې خپل غچ
واخلي ځکه د حکومت حملې دوی ډېر پارولي وو څو مشرانو یې پرښنبو دل
هغوی دا جرګه د حکومت یو خطرناک کوایښ او توطیه کښله او دلایل یې هم
وړاندې کول چې دغه جریان د جرګې په پېیل او پای کې ډېر جدي بڼه درلوده

د جرګې له خوا پیمان ته د ولس سرپېټي لیک وړاندې کړی شو د لیک له
لوستلو سره د پولیسو عمومي قوماندان داسې تاو راتاو شو چې تا به ویل غومبسو
وچیچه او په عصباني حالت کې یې د کاغذ په لیکونکي لفظي حملې وکړې
او ددې له پاره چې د جرګې غړي د کاغذ لیکونکي په سار سلوک قضاوت
کولو ته راوبولي هغه یې جرګې ته ولوست.

لیک داسې و:

د ستړګو تور و علي شاه جان پیمان !

مونږ قصداً ستاسې له پاره ستاسو رسمي القاب په کار وانه چول او د
پښتني میني لقب مو درته غوره کړ. دا ځکه چې تاسې مونږ ته د قومي جرګې

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

لیدلي وي نوځکه یې د جرګې له غړو سره وضعه سره شوه.

چکۍ ته د جرګې په رسېدو او له مجاهدینو سره د لومړنۍ ورځې د ملاقات په ورځ له یوې خبرو او بحثونو وروسته مجاهدینو خپله فیصله سبا ته پرېښوده خوسبا خبر راغی چې سیمې ته یوه لویه قوا راتلونکې ده.

د شورا رئیس د جرګې غړو ته خبر ورکړ چې حکومت د الاسنګ نه چې د چکۍ ولسوالی په ختیځ کې پروت دی حمله شروع کړېده - موږ د زما نخیلو کلي ستاسې له پاره انتخاب کړېدی موږ پخپله یوه نامعلوم ځای ته روانېږو نورنو ستاسې خوښه ده چې له موږ سره په قوم کې پاتې کېږئ او که نه.

د جرګې په غړو د مرګ ویرې پرده غوړولې وه ډېر وارخطا وو. له دوی سره داویره وه چې مجاهدین به دا فکر وکړي چې جرګه یواځې د دوی د اغفال له پاره په کار اچول شوې وه او مجاهدین به حتماً له دوی څخه غچ اخلي. او دوی به په دغه جرم محاکمه کوي چې دوی مجاهدین د جرګې په نامه په اغفال کې ساتلي وو خوداسې و نه شوه د دوی دویرې او توقع خلاف د اسلامي انقلابي شورا رئیس عبدالکبیر په بشاشه څېره لکه چې د دوی دغه ویره یې درک کړې وي د لطف او متانت نه په ډک آواز له دوی نه پوښتنه وکړه وې ویل: زموږ خو همدا حال دی چې تاسې خپه شوی نه واست نورو مشرانو هم دا ډول د مهربانۍ او داډ خبرې ورته وکړې.

مجاهدینو دغه شپه د جرګې له غړو سره تېره کړه او دوی یې په شو شو خبرو چې د مذهبي احساساتو، ملي دردونو او نورو په نړۍ پورې مفاهیمو څخه ډکې وې خوشاله ساتل او د هغوی د وېرې او اندېښنې د له منځه وړلو له پاره یې له هغوی سره له مطایبو ډکې خبرې وکړې او په سبا یې هغوی ته وویل: موږ ته ثابته شوه چې تاسې هیڅکله هم د حکومت نشئ کېدی (په رښتیا هم چې جرګه د حکومت نه شوه د جرګې

غړي وار په وار له مجاهدینو سره یو ځای شول ښاغلی عبدالجلیل وجدي همغلته له مجاهدینو سره پاته شو، اسمعیل خان ما یار هم وروسته د هجرت لاره ونیوله. خدایداد خان او ډېرو نورو هم هجرت وکړ او یا له مجاهدینو سره یو ځای شول. او اوس یې کړ شمېر د مجاهدینو په لیکو کې ځای لري.)

ستاسې او ستاسې د جرګې قدر یواځې موږ ته معلوم دی موږ جهاد هم کوو او سیاست هم. تاسې حکومت موږ ته تش لاس راولېږلی که څه هم موږ تږي د خیر توقع نلرو خو تاسې چې زموږ مشران یاست خالي لاس مو نه لېږو موږ د پولیسو د قوماندان علي شاه پیمان په بنوم یو لیک لیکلی چې تاسې ته یې درکوو ښایي دوم مهم څه یکې نه وي خو موږ ته هغوی یواځې دومره اهمیت لري چې د هغه په ورلو تاسې تش لاس لاړ نشئ.

د جرګې د تګ پر وخت ځینو مجاهدینو غوښتل چې له جرګې خپل غچ واخلي ځکه د حکومت حملې دوی ډېر پارولي وو خو مشرانو یې پرېښنو دل هغوی دا جرګه د حکومت یو خطرناک کوابس او توطیه ګڼله او دلایل یې هم وړاندې کول چې دغه جریان د جرګې په پیل او پای کې ډېر جدي بڼه درلوده.

د جرګې له خوا پیمان ته د ولس سرپرستی لیک وړاندې کړی شو د لیک له لوستلو سره د پولیسو عمومي قوماندان داسې تاوراتاو شو چې تا به ویل غومبسو وچیچه او په عصباني حالت کې یې د کاغذ په لیکونکي لفظي حملې وکړې او د دې له پاره چې د جرګې غړي د کاغذ لیکونکي په سار سلوک قضاوت کولو ته رابولي هغه یې جرګې ته ولوست.

لیک داسې و:

دسترګو تورو علي شاه جان پیمان!

موږ قصداً ستاسې له پاره ستاسو رسمي القاب په کار وانه چول او د پښتني میني لقب مو درته غوره کړ. دا ځکه چې تاسې موږ ته د قومي جرګې

په وسیله د یوه ځوان په توګه پیغام رالیږلی ؤ او لکه چې د جرګې غړو مونږ ته -
وویل تاسې د وردګو په حال چې بې کلتور او بې شعوره جټ الوتکو
کوماندوی هلیکوپترونو داو بوس توپونو، غرنیو هاوانونو، زره دار و -
زره پوشو- درنو او سپکو ماشینګنو او درنو بمونو یې کورونه وران کړي
ندونه یې سوری کړي او جوماتونه او قرآنونه یې سوځولي. ښځې او ماشومان
یې په غرونو کې د روزګار سړو او تودو ته سپارلي دي او په ځای د دې
چې دوی ته کور، کالي او ډوډۍ ورکړي شي کالي یې حکومت په غلا وړي، کورونه
یې سوځول شوي او ډوډۍ یې له خولې نه اخیستل شوې ده یو څه ژړلي
وو او مونږ په غم کې موځان راسره شریک شوی ؤ- دا دیوه ریښتیاني افغان
وظیفه ده چې د نورو په غم کې ځان شریک کړي.

خو کوم په پښتو او پښتونولۍ کې سیاسي چل او دوکه نه بخښونکی ګناه
ده، پښتانه د توږ او پیغور پورې چانه پرېږدي که هغه دوردګو غوندې بې دفاع
قوم هم وي، دومره کولی شي چې تر وروستۍ کس پورې ځانونه د خپل ایمان
او افغانیت په ځای کولو د پاره قربانی کړي.

البته تاسو ته دا هم معلومه ده چې پښتانه ملامتي په ځان نشي
زغملای خو بنه کار وشو چې تاسې ته معلومه شوه چې په وروستیو
پیښو کې وردګو کوم مسئولیت نه درلود.

مونږ خپله قامولی له پلیتو عناصرو څخه پاکه کړه- نو ونو په تاسې اړه لري
چې پخپل دولت او حزب کې هغوی ته ځای ورکوئ او که نه؟

پاتې شوه دروغجې جوړې خبره که چېرې تاسې اسلامي شریعت، حقوقي
پرنسیپونه او یاد پښتو لارې نرخونه او کاڼې په نظر کې ونیسئ او د بندیانو
او نورو موضوعاتو په باره کې خپلې وعدې ترسره کړئ نو زمونږ نورې غوښتنې او شرایط
به هم ولېندې کړی شي او خبرې به دوام پیدا کړي د قوم له خوا تاسې ته د او درکولی

کېږي مونږ هیڅکله د ملامتي تو ولو پیغور په ځان نه منو.

کرانه! که تاسو واقعاً د وردګو د حق په جانب او خپل شوي قوم سره مینه
لرئ نو بیا هم دیوه پښتون په توګه د دوی د مظلومیت او نه ملامتي حالات لکه
څنګه چې ستاسې وجدان حکم کوي او د جرګې غړیو ته موشرح کړی دی -
همامغسې خپلو ستر و مقامو ته وړاندې کړئ.

په پای کې بیا یې وویل چې دوردګو مظلوم او خپل شوی قوم به هیڅکله
هم د زور او ظلم په مقابل کې تسلیم نه شي.

په ځواني دې برکت شه
د چک دسپین بیرو له خوا

وګورئ د لیک په سرخط کې د څارندوی لوی قوماندان دیپلوم انجنیر
علي شاه پیمان د ماشوم غوندې د ستړګو تورعلي شاه جانه په القاب مخاطب
شوی پدې ډول د مخاطبولو معنا داوه چې قومي مشران له هغه سره د یوه
داسې چا په حیث مکاتبه لري چې د قوم د مشرانو په مقابل کې د ټرکو چینې دی.

په عین حال کې دوی حکومت په رسمیت نه پېژني یوازې دعلي شاه جان
پیمان د شخصي احساس له مخې هغه ته لیک استول شوی.

دلیک د متن په اوږد و جرګې پیمان ته وویل چې داسې نده دوردګو
سپین ږیرو تاسې ته په درنښت کتلی او تاته یې د دې ویاړ بخښلی چې د یوه
پښتون ځوان په توګه ستاسو د هیلې او آرزو سره سم درته وظیفه وسپاري ترڅو
تاسو خپلو مربوطه مقاماتو ته د قوم مشکلات او پدوی باندې د وروستیو
بدو حالاتو په اړه معلومات ورکړئ!

علي شاه پیمان په احساساتو راغئ له چوکۍ ولاړ شو څو قدمه یې وړاندې
وروسته واخیستل بېرته میز ته راو ګرځېد سترګې یې را وایستلې او پرمینځ
یې د سوکړ له یوه سخت ګوزار سره وویل، زه خپلې پښتو او پښتونولی نه تېر

په وسیله د یوه ځوان په توګه پیغام رالېږلی ؤ او لکه چې د جرګې غړو مونږ ته — وویل تاسې د وردګو په حال چې بې کلتور او بې شعوره جټ الوتکو کوماندوی هلیکوپترونو داوبوس توپونو، غرنیو هاوانونو، زره دارو — زرهپوشو - درنو او سپکو ماشینګنو او درنو بمونو بې کوروته وران کړي ندوونه یې سوری کړي او جوماتونه او قرآنونه یې سوځولي. ښځې او ماشومان یې په غرونو کې د روزګار سره او تود و ته سپارلي دي او یه ځای د دې چې دوی ته کور، کالي او ډوډۍ ورکړي شي کالي یې حکومت په غلا وړي، کورونه یې سوځول شوي او ډوډۍ یې له خولې نه اخیستل شوې ده یو څه ژړېږلي وو او زمونږ په غم کې موځان راسره شریک نبودلی ؤ - دادیوه ریښتیانی افغان وظیفه ده چې د نورو په غم کې ځان شریک کړي.

خوګوره په پښتو او پښتونولۍ کې سیاسي چل او دوکه نه بخښونکی ګناه ده، پښتانه د تود او پېغور پوه چاته نه پرېږدي که هغه دوردګو غوندي بې دفاع قوم هم وي، دومره کولی شي چې تر وروستي کس پورې ځانونه د خپل ایمان او افغانیت په ځای کولو د پاره قربانی کړي.

البته تاسو ته دا هم معلومه ده چې پښتانه ملامتي په ځان نه نشي زغملای خو بنه کار وشو چې تاسې ته معلومه شوه چې په وروستیو پېښو کې وردګو کوم مسئولیت نه درلود.

مونږ خپله قامولي له پلیتو عناصرو څخه پاکه کړه - نو ونو په تاسې اړه لري چې پخپل دولت او حزب کې هغوی ته ځای ورکوئ او که نه؟

پاتې شوه دروغجي جوړې خبره که چېرې تاسې اسلامي شریعت حقوقي پرنسیپونه او یاد پښتو لارې نرخونه او کانې په نظر کې ونیسئ او د بندیانو او نورو موضوعاتو په باره کې خپلې وعدې ترسره کړئ نو زمونږ نورې غوښتنې او شرایط به هم ولېنډې کړې شي او خبرې به دوام پیدا کړي دقوم له خوا تاسې ته دا نو درکولی

کېږي مونږ هېڅکله د ملامتي تولو پېغور په ځان نه منو.

کرانه! که تاسو واقعاً د وردګو د حق په جانب او خپل شوي قوم سره مینه لرئ نو بیا هم د یوه پښتون په توګه د دوی د مظلومیت او نه ملامتي حالات لکه څنګه چې ستاسې وجدان حکم کوي او د جرګې غړیو ته موشرح کړي دی - هماغسې خپلو سترو مقامو ته وړاندې کړئ.

په پای کې بنا یې وویل چې دوردګي مظلوم او خپل شوی قوم به هېڅکله هم د زور او ظلم په مقابل کې تسلیم نه شي.

په ځوانی دې برکت شه
د چک دسپین بږیو له خوا

وګورئ د لیک په سرخط کې د څارندوی لوی قوماندان دیپلوم انجنیر علي شاه پیمان د ماشوم غوندې د ستر ګو تور علي شاه جانه په القاب مخاطب شوی په دې ډول د مخاطبولو معنا دا وه چې قومي مشران له هغه سره د یوه داسې چا په حیث مکاتبه لري چې د قوم د مشرانو په مقابل کې د ېرکوچنی دی.

په عین حال کې د وی حکومت په رسمیت نه پېژني یوا ځې د علي شاه جان پیمان د شخصي احساس له مخې هغه ته لیک استول شوی.

دلیک دمتن په اوږدو جرګې پیمان ته وویل چې داسې نده دوردګو سپین بږیو تاسې ته په د رنښت کتلی او تا ته یې د دې ویاړ بخښلی چې د یوه پښتون ځوان په توګه ستاسو د هیلو او آرزو سره سم د ریته وظیفه وسپاري تر څو تاسو خپلو مربوطه مقاماتو ته د قوم مشکلات او بدوی باندې د وروستل شویو بدو حالاتو په اړه معلومات ورکړئ!

علي شاه پیمان په احساساتو راغئ له چوکۍ ولاړ شو څو قدمه یې وړاندې وروسته واخیستل بېرته میز ته راوګرځید سترګې یې را وایستلې او پرمینځ یې د سوک له یوه سخت ګوزار سره وویل، زه خپلې پښتو او پښتونولۍ نه تېږ

ketabton.com - The Digital Library

ثابته شوه خلقیان څه چې وایي هغسې نشي کولی.
قوم له لومړي سره پوهېده چې خلقیان پر جرګو او د پښتنو پر عنعناتي هېڅ عقیده نلري منتهي غواړي چې پدې حساسه مرحله کې ورڅخه پخپله ګټه استفاده وکړي پدې دول دولسونو دا لیللو په اړه درڅم دا حربه هم دوردګو مجاهدو مشرانو د تدبیر، کارپوهنې او درایت له مخې له کاره ولوېده او خپله د دوی د غاړې نړیندی شوه.
او هغه د خوشال بابا خبره:

یا تکیه دیوه خدای ده یاد توري
په جرګو مرکو نشي کار تمام

یادونه:

پدغه لیکنه کې د محترم عبدالجلیل وجدي د کتاب ر په افغانستان کې دعنعوي جرګو نن او پرون) څخه زیاته استفاده شوې او په ځینو ځایونو کې د هغه نه په مستقیمه توګه عبارات هم را اخیستل شوي دي،
د نوموړي کتاب یو فصل د ورد ګو د هدغو جرګو په اړه چې لیکوال خپله د هغې برخوال و کنبل شویدی لوستونکي ګولي شي چې د زیات تفصیل له پاره هغه کتاب ته مراجعه وکړي.

نیم، څه چې مې ویلې هغه سره رسوم، زه د ورد ګو مشران خپل مشران بولم او نړیاته تلوسه لرم چې له هغوی سره خپله مخامخ وکورم، که د وی دلته را څې موږ به یې په درنښت هرکلی وکړو، تاسې د جرګې غړي به د دوی دڅوند تضمین وکړئ او که چېرې ما ورېږلی زه هم څمتوړم چې ورشم خو زما د ژوند انه تضمین هم ضروري نه چې داخبره کوم له مرګه نه ویرېږم - یوازې دومره اندېښنه لرم چې که چېرې وردګ ما مړکړي زمونږ د بین المللي دښمنانو نړوېنه به بخ شي او په خپلو ادېو کانو کې به وواېي چې وردګو د داخله وزارت دامنېي یوسترقوماندان وواژه - بیا یې قلم را واخیست او د قوم په نوم لیک چې د ننواتي بڼه یې درلوده ولیکه،
درېرو قدرمنو پښتنو زړورو سپېڅلو او نازولو د وردګو د چګ سپین ږیرو!
له ټولو نه اول السلام علیکم!
ستاسو خط ما ته راورسېد د ستاسو د خط د ویلو نه ډېر خوشحاله شوم زه ډېر شیان نه لیکم - خود پښتانه یوه خبره وې زه هم یو پښتون یم په پښتنو کې یو پښتون بل پښتانه ته تن نه ورکوي - نو زه هم تاسو ته تن نه ورکوم - خو زه وایم چې تاسې ټول زما پښتانه مسلمان وروڼه یاست زما ستاسې په ماشومانو، ښځو، غویانو، چرګو او سپو زړه سوځي - پښتون خپل مړي په ننواتي بخښي - زه وایم چې خپله خاوره موده، خپله ځمکه موده خپله آرامه ژوندکې وکړئ - د خلکو کونډتا سې سره کوم مخالفت ترېو رکلوي او دښمني نلري - د دغې ضامن زه یم نورمو په خدای سپارم - خوشحاله -
کامیا به او سئ، زه ستاسو سپین ږیرو دلید و انتظار لرم.
د خدای پامان
قوم د جرګې یو غړي ته چې د علي شاه لیک یې وړی وو وویل،
موږ له لومړي سره پدې پوهېدو چې خلقیان قومي او اخلاقي ارځښتونو ته اهمیت نه ورکوي خو موږ چې غوره اسلامي اخلاق او معیارونه لرو هېڅ دول ملامتي موږ په ځان و نه منله نو جرګې ته حاضر شو خو بنه شوه چې تاسو او نورو مشرانو ته

نیم ، څه چې مې ویلې هغه سرته رسوم . زه د ورځکو مشران خپل مشران بولم او زیاته تلوسه لرم چې له هغوی سره خپله ځامخ وکورم ، که د وی دلته راځي موږ به یې په درنښت هرکلی وکړو . تاسې د جرګې غړي به د دوی د ژوند تضمین وکړئ او که چېرې ما وربولی زه هم چمتو یم چې ورشم خو زما د ژوندانه تضمین هم ضرور دی نه چې د اخبره کوم له مرګه نه ویرېږم - یواځې دومره اندېښنه لرم چې که چېرې ورځک ما مرګ کړي زموږ د بېن المللي دښمنا نو نیوږنه به بڼ شي او په خپلو ادیرګانو کې به ووایي چې ورځکو د داخله وزارت د امنیې یوستو قوماندان ووژه - بیا یې قلم راواخیست او د قوم په نوم لیک چې دننواتي بڼه یې درلوده ولیکه ،

د پرو قدرمنو پښتنو زړورو سپین‌ږیرو او نازولو د ورځکو د چک سپین‌ږیرو !
له ټولو نه اول السلام علیکم !

ستاسو خط ما ته را ورسید د ستاسو د خط د ویلو نه ډېر خوشحاله شوم زه د پرېشان نه لیکم - خو د پښتانه یو خبره وي زه هم یو پښتون یم په پښتو کې یو پښتون بل پښتانه ته تن نه ورکوي - نو زه هم تاسو ته تن نه ورکوم - خو زه وایم چې تاسې ټول زما پښتانه مسلمان ورونه یاست زما ستاسې په ماشومانو ، ښځو ، غویانو ، چرګو او سپو زړه سوځي - پښتون خپل مړي په ننواتي بخښي - زه وایم چې خپله خاوره موږه ، خپله ځمکه موږه خپله آرامه زندګي وکړئ - د خلکو کوندتاسې سره کوم مخالفت تربو رګلوي او دښمني نلري - د دغې ضامن زه یم نور موږ په خدای سپارم - خوشحاله - کامیا به اوسئ ، زه ستاسو سپین‌ږیرو دلید و انتظار لرم .

د خدای پامان

قوم د جرګې یو غړي ته چې د علي شاه لیک یې ورته لوستی و ویل :

موږ له لومړي سره پدې پوهېدو چې خلقیان قومي او اخلاقي ارزښتونو ته اهمیت نه ورکوي خو موږ چې غوره اسلامي اخلاق او معیارونه لرو هېڅ ډول ملامتي موږ په ځان ونه منله او جرګې ته حاضر شو وخو بنه شوه چې تاسو او نورو مشرانو ته

ثابته شوه خلقیان څه چې وایي هغسې نشي کولی .

قوم له لومړي سره پوهېده چې خلقیان په جرګو او د پښتنو په عنعناتو هېڅ عقیده نلري منتهی غولوي چې پدې حساسه مرحله کې ورڅخه پخپله ګټه استفاده وکړي پدې ډول د ولسونو دا ایللو په اړه درنژیم د احربه هم د ورځکو مجاهدو مشرانو د تدبیر ، کارپوهنې او درایت له مخې له کاره ولوېده او خپله د دوی د غاړې نړېندی شوه .

او هغه د خوشال بابا خبره :

یا تکیه دیو خدای ده یاد توري
په جرګو مرکو نشي کار تمام

یادونه :

پدغه لیکنه کې د محترم عبدالجلیل وجدي د کتاب (په افغانستان کې د عنعنوي جرګو نن او پرون) څخه زیاته استفاده شوې او په ځینو ځایونو کې د هغه نه په مستقیمه توګه عبارات هم را اخیستل شویدي .

د نوموړي کتاب یو فصل د ورځکو د هدغو جرګو په اړه چې لیکوال خپله د هغې برخوال وګڼل شویدی لوستونکي کولی شي چې د زیات تفصیل له پاره هغه کتاب ته مراجعه وکړي .

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

... او د حق د سربښندونکو خپل او د ټوپکونو ږغونه د کړ پاڼې شول

وفادار شاګرد خپل نابغه استاد خوله له خاورو ډکه کړې وه - اوس نو هغه ځان د میدان یکه تاز ګڼلو - په رژیم کې یې هم مخالفین خپل ګومان تس نس کړي وو - د قانونیت عدالت او مصؤنیت بګتی یې یکنواخته غږوله - ځوانی جنایات، نیونې، وژنې، وحشت او دهشت یې پر تره کي ورتپلی ؤ - او په همدې توسه یې د څرخي پله په خونړی زندان کې د دوولس زره بندیانو د وژنې تورلست د خپل ناروا حاکمیت د قانوني ښودنې په تمه د داخله وزارت ترمخې ځړولی ؤ.

هرماښکر به د کابل له محکومې راډیو څخه له آمونه ترا باسینده د عزیز ولی سندره د هغه په ستغ آواز سره غبرګېده خولدې ناخبره چې د آمو او اباسیند همدغه اسره به د ده سر خوري.

د غوبي د بد مرغي کودتا د خونړي سپاوون قوماندان ځان له نورهر ډول خطر څخه بې غمه ګڼله د پرچمیانو کار یې کړی وو - د تره کي ډلګی یې د روسي پر سفارت ورننیستلی وه او پوزانوف یې له سفارت څخه شړلی ؤ خود روسانو غلچکی برید او کمین نیونه یې په فکر کې هم نه تېرېده چې د ده غاړې ته یې ورو ورو د ورښمنو

زېندی وراچوله.

د ده پر وراندې یوازې د مجاهدینو مقاومت پاتې ؤ له نوروګردو د ننیز و مخالفتونو او کوانښونو نه د هغه زړه ټول ؤ ځکه خو هغه په پوره وحشت سره د هېواد په کوټ کوټ کې د مقاومت ټکولو ته مخه وګرځوله.

ورډګو ته یې له پخوا زړه ډک ؤ ځکه له ده سره یې دو که کړې وه او د لس په خپلو کې د جنګونې تمه یې ورته طاعون او په شرمونو شرمولی و و له همدې امله یې د خپل بې جلبه اقتدار له پیله نه ورډګو تانکونه او الوتکې وربارش کړې. هغه وخت له مجاهدینو سره نه راکټ ؤ، نه د هشکه او نه هاوان. ماشینګن هلته داسې ښکارېده لکه نن چې په کومه جبهه کې ستنګر ښکاري.

خو د جهاد د جذبې ښرېغرانده لمبې پر آسمان لګېدې او د طاغوتیانو او ستمګرو د استبداد پرمانې یې اوربل کړې ؤ د احساساتو غرغړېزه څپو یو په بله پسې د خوځښت سیلابي موجونه تو پاني کول. ځکه هغه وخت په زړونو کې یوازې او یوازې د جهاد تلوسه او مینه وه او د خدای (ج)، رضا او خوښی هدف - نه د دنیاوي لاس ته راوړنو لوېد لي غوښتنې. وسله او وسیله کمه څه چې په نشت شمار وه مجاهدینو په ټوله سیمه کې اعلان وکړ چې که هر څوک په کور کې هر رنګه ټوپک او وسله لري جبهې ته یې دې وسپاري د خوات او سپد ونکی چې د سیمې په لومړي برخه کې او سېږي له یوې مخې بې وسلې وو او د دې له پاره چې له خپلې سیمې ځپله دفاع وکړي بنا یې یوه جبهه ولري که څه هم په چړې او موشکش ټوپکونو هېڅ نه شوي کېدای خو جهاد جذبې څه نه کېدل نه پېژندل او دغې متل پر بنا چې وسله هغه ده چې په لاس در غله هغوی هم پر همدغه ورټوپکونو جبهه جوړه کړه او هغه هم د سیمې په لومړنی دفاعي کرښه کې.

د سیمې پر لومړنی دفاعي کرښه د همدغې جبهې د مجاهدینو او ټانکونو، توپونو او الوتکو مقابله پیل شوه - ګردونه آسمان ته وختل د توپونو له غورمبې سره ځمکه لکه د زلزلې رېږدېده - جاروېونو د اوربارانونه اوراوه - د غازیانو پرسینو د دښمن د وحشت ګولیو خولې

... او حق د سربښندونکو خپل او د توپکونو نږه د ک پاتي شول

وفادار شاګرد خپل نابغه استاد خوله له خاورو ډکه کړې وه - اوس نو هغه ځان د میدان یکه تاز ګڼلو - په رژیم کې یې هم مخالفین چنګل کومان تس نس کړي وو - د قانونیت عدالت او مصؤنیت ټکي یې یکنواخته غبرگوله - ځوانی جنایات، نیونې، وژنې، وحشت او دهشت یې پر تره کي ورتېلي و - او په همدې توسه یې د څرخي پله په خونړي زندان کې د ډوولس زره بندیانو د وژنې تورلست د خپل ناروا حاکمیت د قانوني ښودنې په تمه د داخله وزارت تر مخې ځړولی و.

هر ماښګر به د کابل له محکومي راډیو څخه له آمونه ترا باسینده د عزیز ولي سندره د هغه په ستغ آواز سره غبرګېده خولدې ناخبره چې د آمو او ابا سیند همدغه اسره به د ده سر خوري.

د غوبي د بدمرغې کودتا د خونړي سپاوون قوماندان ځان له نور هر ډول خطر څخه بې غمه ګڼله د پرچمیانو کارنې کړي وو - د تره کي ډلګي یې د روسیې پر سفارت ورننیستلي وه او پوزانوف یې له سفارت څخه شړلی و خو د روسانو غلچکي برید او کمین نیونه یې په فکر کې هم نه تېرېده چې د ده غاړې ته یې ورو ورو د وړښمنو

زېندې وراچوله.

د ده پر وړاندې یواځې د مجاهدینو مقاومت پاتې و له نورو ګردو د ننیزو مخالفینو او ګوابنو نو د هغه زړه تول و ځکه خو هغه په پوره وحشت سره د هېواد په کوټ کوټ کې د مقاومت ټکولو ته مخه وکړ ځوله.

ورد ګوته یې له پخوا زره ډک و ځکه له ده سره یې دوکه کړې وه او د وس په خپلو کې د جنګونې تمه یې ورته طاغون او په شرمونو شرموللی و له همدې امله یې د خپل بې جلبه اقتدار له پیله نه ورد ګو تا نکونه او الوتکې ورمارش کړي. هغه وخت له مجاهدینو سره نه راکټ و، نه د هشکه او نه هاوان. ماشینګڼې هلته داسې ښکارېده لکه نن چې په کومه جبهه کې ستنګر ښکاري.

خو د جهاد د جذبې زېغرانده لمبې پر آسمان لګېدې او د طاغوتیانو او ستمګرو د استبداد پرمانې یې اور بل کړی و د احساساتو غرغړېزه څپو یو په بله پسې د خوځښت سیلابي موجونه تو پاني کول - ځکه هغه وخت په زړونو کې یواځې او یواځې د جهاد تلوسه او مینه وه او د خدای (ج) رضا او خوښې هدف - نه د دنیاوي لاس ته راوړنو لوېدلي غوښتنې. وسله او وسیله کمه څه چې پر نشت شمار وه مجاهدینو په ټوله سیمه کې اعلان وکړ چې که هر څوک په کورکې هر ډول ټوپک او وسله لري جبهې ته یې دې وسپاري د خوات او سپېدونکی چې د سیمې په لومړي برخه کې او سېږي له یوې مخې بې وسلې وو او ددې له پاره چې له خپلې سیمې څخه دفاع وکړي بنا یې یوه جبهه ولري که څه هم په چرې او موشکش ټوپکونو هیڅ نه شوې کېدای خو د جهاد جذبې څه نه کېدل نېژندل او دغې متل پر بنا چې وسله هغه ده چې په لاس درغله هغوی هم پر همدغه ورټوپکونو جبهه جوړه کړه او هغه هم د سیمې په لومړنی دفاعي کرښه کې.

د سیمې پر لومړنی دفاعي کرښه د همدغې جبهې د مجاهدینو او ټانکونو، توپونو او الوتکو مقابله پیل شوه - ګردونه آسمان ته وختل د توپونو له غورځېدو سره ځمکه لکه د زلزلې رپېدېده - جانورنو داو ښاران اوراوه - د غازیانو پر سینو د دښمن د وحشت ګولیو خولې

بنخولی او په وینو کې لمبېدل د شهیدانو د سرلوړي کاروان بهیر غازیان نور هم د انتقام اوکسات د جذبو تو پاڼي ځپي ته سپارل.

د جنګ په سرولمبو او د ګولیو په باران کې تور سرو زخمیان پخپلو کورونو کې ځای په ځای کول او د شېدو د کې خمرې به یې ترنیمایي لارې د ماشومانو په لاس مجاهدینو ته وررسولې.

د جګړې پر دوهمه ورځ د مجاهدینو لومړنی ګروپونه د کمنو شهیدانو او زخمیانو له ورکولو وروسته په شا شول، تا نکونه پر تشو مورچو وروختل خو په دوهمه لیکه کې مقاومت د لومړنیو ګروپونو له یو ځایېدو سره نور هم پیاوړی شو.

له پاسه د لیرې لیرې سیمو مجاهدینو د اوږدو منزلونو په وهلو سره ځانونه د جګړې ډګر ته راورسول په دوړو اوګردونو کې به د اسې پټ ووچې د سر او مخ په کاسه کې به یې یوازې ځیرو او عقابي سترګو د ناخوالو او بې وسیو ترشا د ورو ستی برې د سوبې او پاو د امید رڼا ښندله او د انتقام بځری تړې باد پدل په اوږدو اوږدو کتارونو کې د مجاهدینو لیکې لکه د سیند څپې خوځېدلې چې مخ پر وړاندې روان وو. د سیمې په کوټ کوټ کې د غزا چیغه پورته ؤ او دغزا د ول وهل کېده.

سخت جنګ روان ؤ د یو توپک په وړاندې ټانک، توپ او جهاز مقابله کوله چې اتومات یې باړونه چلول او د اوربارلې یې ورولې او هلیکوپټرونو د مجاهدینو د هو چلونو د پاسه راکټونه غورځول او ماشیندار یې چلول. جګړې دومره شدت غوره کړچې د جنګ سیمې ته یې د مجاهدینو له پاره د دوی ورتګ ناممکن وګرځول. غازیان د دوو شپو نهر په سنګرونو کې د د دښمن د اور او ګولیو مقابلې ته اوږې ورکړې او سینې سپر کړې وې.

د سیمې عمده پرابلم د بې وسلې وګړو ؤ. هغوی چې یو د ول نه یو د ول وسله درلوده تکلیف یې رو ښانه ؤ او په سنګرونو کې په نره جنګېدل، ټپیانېدل او شهیدانېدل خو هغوی چې تش لاس وو هغوی څه کړي وای، چې د جنګ شدت او خپلې ځوانۍ او د خپلو همځولو سربښندنې او میړانې ته به یې وکتل نو ځانونه به ورته پیکه بښکاره شول خو چې لاس یې تش

ؤ نو بیا:

او که خدای مکړه سیمې ته قوه ننوځې هله به بیا څه کېږي.

د هرې قوي له آوازې راتګ او جنګ پروخت د بې وسلې وګړو همدغه ستونزه وه چې د دوی د وجود غوښې یې ویلولې.

د جنګ په لومړیو میاشتو کې به چې کله د قوې آوازه شوه نو خلکو به خپل واړه غرونو ته لېږدول. کورونه به تول تش پاته وو او ترهغې به چې د قوې پته لګېده اوبېرته به نه وه ستنه شوی هغوی به په غرونو کې تر بروا کمرونو لاندې شپې تېرولې. خو وروسته بیا داسې نه وه سپین بږیری به په کورونو کې وو وسله وال به جنګ کاوه، او بې وسله ځوانانو به په نږدې غرونو کې قوه څارله او ځانونه به یې ګوښه کول.

مجاهدینو ځای پر ځای سړک بند کړی ؤ. او همدغه ځایونو ته شپږمه به چې یوځ او ټانکونه د لارې په بېړه کولو اخته وو د مجاهدینو د بریدونو پر مناسب وخت ؤ. مجاهدینو به پر دغسې وختو او ځایونو کې بنه د خوند حمله پرې وکړه او خپل او دخپلو توپکو زړونه به یې له یوې مخې پرې تش او د پوځیانو پرتنو به یې سره مړک یخ کړل.

د جنګ زخمیان د نږدې کلیو په کورونو کې ځای په ځای کېدل او هلته د تورو سرو له خوا د هغوی پالنه او د دارو درملو غمخورنه کېده. داکلي او کورونه طبعاً د سړک غاړې ته نږدې پراته وو ځکه لیرې ځایونو ته د سخت جنګ په جریان کې د زخمیانو لېږد د ېر ګران ؤ.

په نږدې کلیو او کورونو کې سره لدې چې د پوځیانو د برید او تالاشۍ او د ټول کور او کلي د تباهۍ ویره وه د تورسرو له خوا به کلک هود او ټینګه اراده د زخمیانو سمبالښت کېده.

له هرې ترې، کمراو شپلې څخه د جنګ، وینو او اور فوارې اوښږغږرا نده لمبې ختلې د هر کلي او هر کور د هر بودا، هرې تورسرې او هر ماشوم د ورانۍ، بربادۍ

ketabton.com - The Digital Library

بنخولی او په وینو کې لمبېدل د شهیدانو د سرلوړی کاروان بهیر غازیان نور هم د انتقام اوکسات د جذبو تو پاني څپو ته سپارل.

د جنګ په سر ولمبو او د ګولیو په باران کې تور سر و زخمیان پخپلو کوروینو کې ځای په ځای کول او د شهیدو مړی خمرې به یې ترنیمایی لارې د ماشومانو په لاس مجاهدینو ته ور رسولې.

د جګړې پر دوهمه ورځ د مجاهدینو لومړنی ګروپونه د کمونو شهیدانو او زخمیانو له ورکولو وروسته په شا شول، تانکونه پر تشو مورچو وروختل خو په دوهمه لیکه کې مقاومت د لومړنیو ګروپونو له یو ځایېدو سره نور هم پیاوړی شو.

له پاسه د لیری لیری سیمو مجاهدینو د اوږد و منزلونو په وهلو سره ځانونه د جګړې ډګر ته را رسول په دوړو اوګرد و نوکې به داسې پټ وو چې د سر او مخ په کاسه کې به یې یوازې څیرو او عقابي سترګو د ناخوالو او پي وسیو ترشا د وروستی برې د سوبې او د پاو د امید رڼا ښندله او د انتقام بڅری تري باد پدل په اوږد و اوږد و کتارونو کې د مجاهدینو لیکې لکه د سیند څپې خوځېدلې چې مخ پر وړاندې روان وو - د سیمې په کوټ کوټ کې د غزا چیغه پورته وه او دغزا دول وهل کېده.

سخت جنګ روان و، د یو ټوپک په وړاندې ټانک، توپ او جهاز مقابله کوله چې اتومات یې باړونه چلول او د اور باران یې ورولي او هلیکوپټرو د مجاهدینو د مورچلونو د پاسه راکټونه غورځول او ماشیندار یې چلول - جګړې دومره شدت غوره کړ چې د جنګ سیمې ته یې د مجاهدینو له پاره د ډوډۍ وړل ناممکن وګرځول - غازیان د دوو شپو نهر په سنګرونو کې د دښمن د اور او ګولیو مقابلې ته اوږې ورکړې او سینې سپر کړې وې.

د سیمې عمده پرابلم د پی وسلې وګرځو - هغوی چې یو دول نه یو دول وسله درلوده، تکلیف یې رونبانه و او په سنګرونو کې په نره جنګېدل، تپیان بدل او شهیدان بدل خو هغوی چې تش لاس وو هغوی څه کړی وای، چې د جنګ شدت او خپلې ځوانی او د خپلو هم ځولو سرښندنې او میړانې ته به یې وکتل نو ځانونه به ورته پیکه بنکاره شول خو چې لاس یې تش

و نو بیا:
او که خدای مکړه سیمې ته قوه ننوځي هله به بیا څه کېږي.

د هرې قوې له آوازې سره اتک او جنګ پر وخت د پې وسلې وګړو همدغه ستونزه وه چې د دوی د وجود غوښې یې ویلولې.

د جنګ په لومړیو میاشتو کې به چې کله د قوې آوازه شوه نو خلکو به خپل وار غرونو ته لېږدول - کورونه به تول تش پاته وو او ترهغې به چې د قوې پته لګېده او بېرته به نه وه ستنه شوی هغوی به په غرونو کې تر برو او کمرونو لاندې شپې تېرولې. خو وروسته بیا داسې نه وه سپین ږیري به په کورونو کې وو وسله وال به جنګ ځاوه، او پی وسله ځوانانو به په نږدې غرونو کې قوه څارله او ځانونه به یې ګوښه کول.

مجاهدینو ځای پر ځای سړک بند کړی و. او همدغه ځایونو ته څېرمه به چې پوځ او ټانکونه د لاري په بېرته کولو اخته وو د مجاهدینو د بریدونو برمناسب وخت و - مجاهدینو به پر دغسې وختو او ځایونو کې بنه دخوند حمله پرې وکړه او خپل او دخپلو ټوپکو زېرونه به یې له یوې مخې پرې تش او د پوځیانو پر تنو به یې سره مردک یخ کړل.

د جنګ زخمیان د نږدې کلیو په کورونو کې ځای په ځای کېدل او هلته د تورو سرو له خوا د هغوی پالنه او دارو درملو غمخورنه کېده - داکلي او کورونه طبعاً د سړک غاړې ته نږدې پراته وو ځکه لیری ځایونو ته د سخت جنګ په جریان کې د زخمیانو لېږد د ېر ګران و.

په نږدې کلیو او کورونو کې سره له دې چې د پوځیانو د برید او تالاشی او د تول کور او کلي د تباهی ویره وه د تورسرو له خوا په کلک هود او ټینګه اراده د زخمیانو سمبالښت کېده.

له هرې ترې، کمراو شېلې څخه د جنګ، وینو او اور فوارې اوشړېغړا ندو لمبې ختلې د هرکلي او هر کور - د هر بود ا، هرې تورسرې او هر ماشوم د وراني، بربادی

اومرګ انتظارته سترګې څخلې وې.

له بمباریو سره د کورونو دکړکیو ښیښې ماتیدې او له هر یو سره به څمکه داسې ولړزیده چې سړي به ویل پرسر یې د کورچت او ده پوالونه راپرېوتل.

د مجاهدینو تلفات په هغه جبهه کې زیات وُ چې د سیمې په لومړي کرښه کې وه او وسله یې چړې او موشکش توپکونه وُ. په دغه جبهه کې به د سیمې وګړو پنځلس ورځې په نوبت سره پېره کوله او معین مجاهدین یې نه لرل.

قوه ترولسوالۍ ورسیده مجاهدینو هم په یوه یوه نیمه ورځ کې بېرته سره راغونډ شول او ځانونه یې د یوه کاري برید له پاره چمتو کړل دلته وه چې د دغه قوه به هم لکه مغکنۍ قوې تس نس کېږي اولکه د پخوا په شان به د مجاهدینو د ایماني پرتم پس وراندې پرځیان یوځل بیا د خپلو اسلافو په شان سلامي کېږي او د حق د لارې د سربښندونکو ډیرې په مقابل کې به یو ځل بیا د باطل او ناروا د سرټیټې او شرمېدلې ماتې صحنه تکرار یږي.

خو چې مجاهدین د هغه غسې یوې حماسې په لارکې په خپلو لیکو کې ځای په ځای کېدل چې اوس به نو یوه بله و یا پړونه سره یو او سوا شکست یوله بل سره سترګې لګوي او هغه به از موښي نوه تانکونو کتار د دوړو او لوګو په توپان کې د تیښتې غنه اخیستی وه او د غسې د حق د لارې نورتیرو خپل او ښو پکو زړونه ډک پاته شول.

...او تول یې د روس پر ضد یوه کوټلی سرتاسري قیام ته چمتو کړي وو!

د ژمي سړه هوا چلیده. پرځمکه د واورې سپینه بړستن غوړیدلې وه. خلک له کاراو خوارۍ وزګار شوي وو؛ هسې هم د کلو زیږي په بیکارۍ او د ساده کلیوال محیط په مجلسونو کې تیریږي. ځکه خو پیټاوته هماغسې د پخوا په شان مجلسونه ګرم وو. د جومات او ټونو تاواخانې ښې تودې وې. د مجاهدینو په مرکزونو کې د پیټې لړۍ دوام درلود او کلې ته به چې هر مجاهد له پیرې راغی ګرد شونو د جومات د تبې پس او پیټاوې بند او به د هغې په لید نو کتنو بنه کرم وُ.

خلک د پسرلي په تمه وُ او د ایې نرم منلي وه چې دیځنې به تیریدو به مجاهدینو پر کابل یو څیز یرغل کوي، په ځانګړې انداز کې به یې ترلیږي لیږي د واورې غورېدلې څادرته وکتل او ویا به یې په واد منه لهجه وویل چې پس وار د واورې له من ورستوله شي بیا به خوری چې پر کابل د اسلام بیرغ ورپیږي او نو د کابل په فتحکې پاته غه دی ترا رغنډي شا و خوا سیمه تولو مجاهدینو نیولې له قضا ما پښین وروسته د کابل کندهار په پادشاهي سړک بیله مجاهدینو

اومرګ انتظارته سترګې ختلې وې.

له بمباريو سره د کورونو د کړکيو ښيښې ماتېدې او له هر يو سره به ځمکه داسې ولړزېده چې سړي به ويل پر سرې د کور چت او د ېوالونه راپرېوتل.

د مجاهدينو تلفات په همغه جبهه کې زيات وُ چې د سيمې په لوړو کرښه کې وه او وسله يې چړې او موشکش توپکونه وُ. پدغه جبهه کې به د سيمې وګړو پنځلس ورځې په نوبت سره پېره کوله او معين مجاهدين يې نه لرل.

قوه تروليسوالي ورسېده مجاهدين هم په يوه نيمه ورځ کې بېرته سره راغونډ شول او ځانونه يې د يوه کاري بريد له پاره چمتو کړل دلته وه چې د غه قوه به هم لکه مغکنۍ قوې تس نس کېږي او لکه د پخوا په شېر به د مجاهدينو د ايماني پرتم پسې ورانده پرځيان يوځل بيا د خپلو اسلافو په شېر سلامي کېږي او د حق د لارې د سربښندونکو د ډلې په مقابل کې به يوځل بيا د باطل او ناروا د سرټيټي او شرمېدلې ماتي صحنه تکرارېږي.

خو چې مجاهدين د همدغسې يوې حماسې په لارکې په خپلو ليکو کې ځای په ځای کېدل چې اوس به نو يوه بله ويارمنه سريه او پرسوا شکست يوله بل سره سترګې لګوي او هو د به ازموېې نو د تانکونو کتار د دوړو او لوګو په توپان کې د تېښتې غنه اخيستې وه او دغسې د حق د لارې سرتېرو خپل او توپکو زړونه ډک پاته شول.

...او تول يې د روس پر ضد يوه کوټلي سرتاسري قيام ته چمتو کړي وو!

د ژمي سړه هوا چلېده - پر ځمکه د واورې سپينه پرستن غوړېدلې وه - خلک له کلي او خوارې ورځ کار شوي وو؛ هسې هم د کلو ږمي به بېکارۍ او د ساده کليوال محيط په مجلسونو کې تېرېږي ځکه خو پېټاوته هماغسې د پخوا په شېر مجلسونه ګرم وو. د جوماتونو تاو اخاني بنې تو دنې وې - د مجاهدينو په مرکزونو کې د پېړۍ لسيزې دوام درلود او کلي ته به چې هر مجاهد له پېرې راغبرګ شو نو د جوماتونو د تبي سر او پيټاوي بند او به د هغې په لېد نوکتنو بنه کرم وُ.

خلک د پسرلي په تمه وُ او دا يې نور منلې وه چې ديغفي په تېرېدو به مجاهدين پر کابل يو عمومي يرغل کوي ، په ځانګړې انداز کې به يې تر ليږې ليږي د واورې غورېدلې ځادرته وکتل او بيا به يې په وادو منه لهجه وويل چې پس وار دا د واورې لمن ورټوله شي بيا به وګورې چې پر کابل د اسلام بېرغ ورپېيېدل نو د کابل په فتحه کې پاته څه دي ترا رغنديي شا و خوا سيمه توله مجاهدينو نيولې له قضا ما پښين ورو سته د کابل کندهار په پادشاهي سړک بيله مجاهدينو

ځوک پر هم نشي وهلی.

* * *

له کابل سره د ولس رابطه بالکل غوڅه وه تګ راتګ بند و. په
کابل کې رسمي مامورین زیاتره په خپلو سیمو کې و او چې څوک مامور
به سیمې ته راغی نو د بېرته تګ اجازه یې نه درلوده.
خلک د مالګې، چای، بورې او نورو د ضرورت وړ لومړنیو موادو
له سختې کاختی سره مخ و له کابل څخه وروسته د دغه وړ موادو په
وړلو سخت بندیز لګول شوی و او په دې نامه چې "تاسې اشرار چاغوئ"
د سوداګرو توکي مالونه ضبطېدل.
په هغه وړ شرایطو کې یوه شپه چې د کابل راډیو په خپلو عادي
خپرونو لګیا وه او د امین د آمو او اباسیند سندرې او د هغه ستوني شلول
یې خپرول د تاشکند راډیو له خپرونو څخه د ببرک نارې سورې پورته شوې
او چې پر سبا یې خلک پیټا وویښ نو ته راوتل نو دا خبره خوله په خوله کړ خپره
چې کابل ته روسان راغلي او ببرک یې پر ټانک سپور راوستلی او د
کابل پر تخت یې کېنولی دی.
سیمې ته لا دې ځکه هم دا آوازې را رسیدلې وې چې په کابل کې څه -
کېدونکې دي ځکه د کابل رژیم د راډیو او تلویزیون له لارې خورو چې مسلسل
د اعلان او خبرتیا خپرول چې کله هم د خطر هغه مخصوص زنګ وغږول
شي نو سمدستي به د کورونو څراغونه وژنئ او پر کړکیو به پردې ځوړوئ.
د جدي پر شپږمه د مجاهدینو راډیو نژدې کړی وو څخه خپروني وکړې
او د حالاتو په اړه یې ولس ته خبرتیا ورکوله کله به هم چې سهار د کابل راډیو
نشرات او د مجاهدینو د راډیو خپروني سره پرتله کړې نو له هماغه لومړي
ورځې څخه د مجاهدینو موقف - مورال، عظمت، برې او برلاسی او د ببرک د رژیم
او بادار وارخطایي دوه زړې - رسوایي او شرمېدلی ما ته جوته وه د

روسانو یرغل د خلکو د جذباتو په انګار داسې کار وکړ لکه چې په دغه ساړه او
کرخت ژمي کې یې اور بل وشیندل شي.
اوس نو هېڅ ته هېڅ ډول سوال او شک نه و پاته - کافر روس
پر وطن تیری کړی او په مقابل کې یې غزا او جهاد په هر مسلمان داسې فرض
دی لکه لمونځ او روژه د نژدې کلیو مجاهدین په هماغه ساعت کې سره راغونډ
شول او د مرکز لوري یې ونیو ـــــ مرکز ته یې په بیړه بیړه ځانونه
ورسول ځوله حالاتو او راتلونکې له پاره له پروګرام څخه ځانونه خبرکاندي.
مازیګر خواته د توپ پر یوځې څوکۍ د مجاهدینو عملیات پیل شول. مجاهدینو
په ډېره قهرمانۍ په نیم متر واوره کې چې نه سنګر و او نه کوم کمر او ډېره برید
وکړ په مېړانه وجنګېدل او د یوځې څوکۍ زیاتره برخې یې ونیولې.
له حملې ځکې مجاهدینو په لوډ سپیکر کې د څوکۍ پر عسکرو او صاحبمنصبانو غږ
وکړ چې پر وطن روسي یرغلګرو تیری کړی اوس د اهر افغان مکلفیت او
فریضه ده چې د دغه تیري په وړاندې ودرېږي، موږ او تاسې بنایي په ګډه
د خپل وطن او شرف دفاع وکړو له خپلو مجاهدو ورونو سره یوځای شئ، تاسې
زموږ ورونه یاست موږ باید له همدې لارې د خپل وطن او شرف د دښمن پرضد
په یوه لیکه کې مقاومت ته دوام ورکړو.
خو د هغوی ضمیر داسې خپسې لاندې کړی و چې د وطن ناموس او
شرف په معنا نه پوهېدل او د اهر څه یې له هغوی څخه هېر کړی وو او
له غلامانه ذهنیت او الحادي مغزو یې د آزادۍ احساس داسې کمزوری کړی و
چې بېرته راګرځېدل یې ناشونی و.
مجاهدینو هسې هم د یخنۍ په له منځه تلو او د پسرلي په راوسېدو
د خپلو بریدونو د پراختیا او پیاوړتیا طرحې تر لاس لاندې لرلې خو د روسي
یرغلګرو وحشیانه یرغل نور هم دې ته اړ کړل چې خپلې لیکې غښتلې او ځانونه

ketabton.com - The Digital Library

ځوک پرهم نشي وهلی.

* * *

له کابل سره د ولس رابطه بالکل غوڅه وه تګ راتګ بند و. په
کابل کې رسمي مامورین زیاتره په خپلو سیمو کې و او چې ځوک مامور
به سیمې ته راغی نو د بېرته تګ اجازه یې نه درلوده.
خلک د مالګې، چای، بورې او نورو د ضرورت ورلو مرنیو موادو
له سختې کاختې سره مخ و له کابل ځخه ورد کوته د دغه ورموادو وړې
ورن سخت بندیز لګول شوی و او پدې نامه چې "تاسې اشرار چاغوئ"
د سوداګرو توکي مالونه ضبطېدل.

په هغه ورشرایطو کې یوه شپه چې د کابل راډیو په خپلو عادي
خپرونو لګیا وه او د امین د آمو او اباسیند سندرې او د هغه ستونې شلول
یې خپرول د تاشکند راډیو له خپرونځه د ببرک ناری سورې پورته شوې
او چې پرسبا یې خلک پیتا وو نو ته را وو تل نو دا خبره خوله په خوله کرځیده
چې کابل ته روسان راغلي او ببرک یې پر ټانک سپور راوستلی او د
کابل پر تخت یې کېنولی دی.

سیمې ته لږ ځکې هم دا آوازې رارسېدلې وې چې په کابل کې ځه -
کېدونکی دی ځکه د کابل رژیم د راډیو او تلویزیون له لارې خورږې مسلسل
دا اعلان او خبرتیا خپروله چې کله هم د خطر هغه مخصوص زنګ وغږول
شي نو سمدستي به د کورو نه څراغونه وژني او پر کړکیو به پردې ځروي.
د جدي پر شپږمه د مجاهدینو راډیو نژدې کړی ورځ خپرونې وکړې
او د حالاتو په اړه یې ولس ته خبرتیا ورکوله کله به هم چې سړي د کابل راډیو
نشرات او د مجاهدینو د راډیو خپرونې سره پرتله کړې نو له هماغه لومړي
ورځې ځخه د مجاهدینو موقف - مورال، عظمت، برې او برلاسي او د ببرک د رژیم
او باداړ وارخطايي دوه ورځې - رسوايي او شرمېدلی ما ته جوت شـــه وه د

روسانو یرغل د خلکو د جذباتو په انکار داسې کارونه لکه چې په دغه ساړه او
کرخت ژمي کې یې اوبه پرې وشیندل شي.
اوس نو هیچا ته هیڅ ډول سوال او شک نه و پاته - کافر روس
پر وطن تیری کړی او په مقابل کې یې غزا او جهاد په هر مسلمان داسې فرض
دی لکه لمونځ او روژه. د نژدې کلیو مجاهدین په هماغه ساعت کې سرغوند
شول او د مرکز لوری یې ونیو هــــــــــ مرکز ته یې په بیړه بیړه ځانونه
ورسول ځوله حالاتو او اړتیاوو له پاره له پروګرام ځخه ځانونه خبرکاندي.
مازیګر خواته د توپ پر پوځي ځوکۍ د مجاهدینو عملیات پیل شول. مجاهدینو
په ډېره قهرمانۍ په نیم ستړ واوره کې چې نه سنګر و او نه کوم کمر او د بره برید
وکړ په میړانه وجنګېدل او د پوځي ځوکۍ زیاتره برخې یې ونیولې.
له حملې ځکې مجاهدینو په لوډ سپیکر کې د ځوکۍ پر عسکرو او صاحبمنصبانو غږ
وکړ چې پر وطن روسي پوځونو تیری کړی اوس د اد هر افغان مکلفیت او
فریضه ده چې د دغه تیري په وړاندې ودریږي، موږ او تاسې بنا یې په ګډه
د خپل وطن او شرف دفاع وکړو له خپلو مجاهدو ورونو سره یو ځای شئ، تاسې
زموږ ورونه یاست موږ باید له همدې لارې د خپل وطن او شرف د دښمن پر ضد
په یوه لیکه کې مقاومت ته دوام ورکړو.
خو دهغوی ضمیر یې داسې خپسې لاندې کړی و چې د وطن ناموس او
شرف په معنا نه پوهېدل او د اهرڅه یې له هغوی ځخه هېر کړی وو او
له غلامانه ذهنیت او الحادي مغزو یې د آزادۍ احساس داسې کند کړی و
چې بېرته راکرځېدل یې ناشوني و.
مجاهدینو هسې هم د یخنۍ په له منځه تللو او پسرلي په رارسېدو
د خپلو بریدونو د پراختیا او پیاوړتیا طرحې تر لاس لاندې لرلې خو د روسي
پوځونو وحشیانه یرغل نور هم دې ته اړ کړل چې خپلې لیکې غښتلې او ځانونه

سنبه چمتو کړې ځکه له روسي جګړن پوځ سره مقابله راروانه وه دوی داهم اټکل کړی و چې روسي لښکرې به پر دوی سختې حملې کوي او خونړۍ جګړه به دوام پیدا کوي. هلته روسانو ډېرګ په واسطه پولرمانو ته تر لاس لاندې ونیولی خو بیا هم دېنو ته دهمدغو مانورو اجرا یو څه فرصت په لاس ورکړ.

رژیم د لوانو، خوړو، ولو مانو ته ډېره پراختیا ورکړه آوازې داسې وې چې روسانو داسې کیمیاوي او مکروبي بمونه راوړي چې د استعمال په صورت کې دسیمې کرد استوګن په سیل یا سرطاني ناروغیو اخته کېږي - داسې وسلې یې راوړې چې له کابله هر ځای چې وغواړي په څو شېبو کې یې شي پدې ډول هر مرکز او حتی هر کور په آسانی سره له منځه وړلی شي - داسې بمونه ورسره دي چې دیوې سیمې وګړې دیوې ورځې له پاره بې هوښه کوي - دوی به سیمې ته ننوزي او په آسانی سره به ټرې وسلې ټولوي او هغوی به نیسي.

داسې تربیه شوی سپي ورسره دي چې د هر ډول وسلې او نورو موادو پته لګولی شي.

دا هغه آوازې او پروپاګند و چې د زورپله یې دربنده وه، ددې په څنګ کې یې د تزویر دامونه هم غوړول او هغه دا چې اوس قدرت د پرچم ډلې ته رسېدلی داد خلقیانو غوندې وحشیان ندي چې وژنه او جېل ته واچوه - دا ښاري او متمدنه ډله ده، لکه د خلقیانو د غرو او شپنو زامن ندي دوی هر څه لیدلي په غمو غمو کورونو کې لوی شوی او بله دا چې د خلقیانو له وحشیانه اعمالو تجربه هم لري. پخپله ببرک د یوه غټ جنرال زوی دی له خلقیانو سره د پرچمیانو مخالفت هم له همدې امله و چې د هغوی د وحشیانه اعمالو او وژنو نیونو مخالفت یې کاوه.

دوی په لاروکې د تالاشی لپاره تربیوه وخته ختمه کړه ورډکو ته له کابل څخه د غذایي او نورو لومړنیو موادو ورلو څخه بندیز و نه لیرې کړې شول.

خو دولس په مغزو کې د «روس راغلی» خبره ناسته وه - روس کافر دی او دغه

کافر روس په یوه اسلامي هېواد تیری کړی او س که روس دوی ته د نیو یارک او پاریس غوندې ترقي هم ورکړي دوی یې نه مني - نه یې پرېږدي، مقابله ورسره کوي وژني، او ځان پرې وژني.

دولس ذهن کې د روس کلمې او پر افغانستان تیری هېڅ ډول توجیه نشوای منلی - روس چې خدای نه مني - له دین او مذهب څخه منکر دی - بخارا او سمرقند یې نیولې هلته یې جوماتونه وران کړي او په هوټلونو او شرابخانو یې بدل کړي، دغو خبرو او پېښو د ولس په حافظه کې داسې ځای نیولی و چې د دیپلوماسي کوم د سیاست لوبو او مانورو هغه نشوای ترې هېرولی. په ربښتیا هم چې د ولسونو حافظه ډېره غښتلې وي.

اوس نو د نر او ښځې واړه او زاړه ټول و په ذهن کې د روس او روسي یرغل فاجعه د روس د خدای نه منلو او د بخارا او سمرقند ساڼحې کلکې منګولې ښخې کړې وې چې دوی یې هېڅ کله نه پرېښودل او دغه وړ یې ټول د روس او د هغوی د بریڅو پر ضد یوه کوټلی سرتاسري او نه ماتېدونکی قیام او مقاومت ته چمتو کړي و داسې مقابله او مقاومت چې بری یې په تقدیر کې کښل شوی و.

سنه چمتو کړې څکه له روسي جګړن پوځ سره مقابله راروانه وه دوی داهم اټکل کړی
و چې روسي لښکري به پر دوی سختې حملې کوي او خونړۍ جګړه به دوام پیدا کوي،
هلته روسانو ذ ببرک په واسطه ډیولړ ماشوري ترلاس لاندې ونیول خو بیا هډینو
ته د هغو ماشورو اجرا یوڅه فرصت په لاس ورکړ.

رژیم د لوانز وخوږولو ماشور ته د ډېره پراختیا ورکړه آوازې داسې وې چې
روسانو داسې کیمیاوي او مکروبي بمونه راوړي چې د استعمال په صورت کې
د سیمې ګرد استوګن په سیل یا سرطاني ناروغیو اخته کېږي - داسې وسلې یې
راوړي چې له کابله هر ځای چې وغواړي په غښتنه کولی یې شي پدې ډول
هر مرکز او حتی هر کور په آسانی سره له منځه وړلی شي - داسې بمونه ورسره
دي چې د یوې سیمې وګړي د یوې ورځې له پاره بې هوښه کوي - دوی به
سیمې ته ننوزي او په آسانی سره به ترې وسلې ټولوي او هغوی به نیسي.

داسې ترڅیه شوی سپي ورسره دي چې د هر ډول وسلې او نورو موادو
پته لګولی شي.

دا هغه آوازې او پروپاګند و چې د زعوله لپې دربند وه، ددې په څنګ
کې یې د تزویر دامونه هم غوړول او هغه دا چې اوس قدرت د پرچم والو ته رسیدلی
دا د خلقیانو غوندې وحشیان ندي چې وژنه او جیل ته واچوي - دا سیاري او متمدنه
ډله ده، لکه د خلقیانو د غرو او شپنو زامن ندي دوی هرڅه لیدلي په غمونو غمتو
کوږونو کې لوی شوي او بله دا چې د خلقیانو له وحشیانه اعمالو تجربه هم لري. څنګه
ببرک د یوه غټ جنرال زوی دی له خلقیانو سره د پرچمیانو مخالفت هم له همدې
امله و چې د هغوی د وحشیانه اعمالو او وژنو نیونو مخالفت یې کاوه.

دوی په لارو کې د تالاشې لړۍ ترسره وخته ختمه کړه ورځ ګوته له کابل
څخه د غذایي او نورو لومړنیو موادو له وړلو څخه بندیز ونه لیرې کړې شول.
خو د ولس په مغزو کې د «روس راغلی» خبره ناسته وه - روس کافر دی او دغه

کافر روس په یوه اسلامي هېواد تېری کړی او س که روس دوی ته د نیویارک
او پاریس غوندې ترقي هم ورکړي دوی یې نه مني - نه یې پرېږدي، مقابله ورسره
کوي وژني، او ځان پرې وژني.

د ولس ذهن کې د روس کلمې او پر افغانستان تېری هیڅ ډول توجیه نشوای
منلی - روس چې خدای نه مني - له دین او مذهب څخه منکر دی - بخارا او سمرقند یې
نیولي هلته یې جوماتونه وران کړي او په هوټلونو او شرابخانو یې بدل کړي،
دغو خبرو او پېښو د ولس په حافظه کې داسې ځای نیولی و چې د دیپلوماسۍ کړنو
د سیاست لوبو او ماشورو هغه نشوای ترې هېرولی. په رښتیا هم چې د ولس
حافظه ډېره غښتلې وي.

اوس نو د نړاو نیځې واړه او زاړه ټولو په ذهن کې د روس او روسي یرغل فاجعه
د روس د خدای نه منلو او د بخارا او سمرقند ساڼحې کلکې منګولې ښخې کړې وې چې
دوی یې هیڅ کله نه پرېښودل او دغه ورپې ټول د روس او د هغوی د بریڅو پرضد
یوه کوټلی سرتاسري او نه ماتېدونکی قیام او مقاومت ته چمتو کړي و او داسې مقابله
او مقاومت چې بریې یې په تقدیر کې کښل شوې و.

ketabton.com - The Digital Library

... اوښکې په غوړځنګ وې!

بیا هم داسې میاشت وه ـ یوه درنده، ګرمه، اوږده او دوه په شپه چې هېڅ سبا کېده نه.

ستوري ټوله شپه تت تت او پټ پټ کېدل، نن آسمان روڼ او تک شین نه معلومېده ـ سپوږمۍ د دوړجن آسمان پروړي پتهو ورووړو او په نه زړه پل اخیست داسې چې هغه هم د دغه دوړجنې شپې په سبا کېدونه وې خوښه ـ نن د سپوږمۍ وړ پښمینو وړانګو هغه ځواني ځلا نه درلوده، داوړتکه سره بریښېده لکه چې همدا اوس د وینو له سیند څخه لېږه لغړه راختلې وي.

بیا هم دروږې میاشت وه د ۱۳ مې روږې ـ پښتنې د هغه داسې یوې هیبتناکې او درندې شپې د تېرېدو مزي را الندو ول او یوې ویرجنې او غملړلې ورځې ته یې ځه پرانستله.

یوه مهیب سکوت یوې ژوړې چوپتیا او یوې درندې خاموشۍ په زړونو او خولو لاسونه ایښي وو ـ اوږه دو سوچونو او بوږنو ونکو

خیالونو په سرونو او مغزو وزرونه غوړولي وو.

نن د پېشمینې په چرګ بانګونو کې هغه ځواني کشش نه لیدل کېده داسې ښکارېده لکه چې د چرګانو په مری یوهم چا منګولې ښخې کړې وي ـ د سپوږمۍ ونه یې تپ توپ وو یوازې ستغې او سوې انګولا به یې د دړې په اوږدو کې څه ویرووینکې انګازې خپرې کړې. د سیند د څپو شور او زوږ نه وو داسې معلومېده چې نن شمال هم په درانه خوب بیده دی او د ونو له پاڼو سره کوتې نه خوږوي سرې به ویل چې نن داهرڅه یوه خوځښ وېږې پخپله غېږکې نغښتي دی او یوازې همدا ستړي او ناکرار انسانان دي چې خپلې ځوانیمرګه اوښکې هیلې یې آرام نه پرېږدي ـ بوږنو نکو سوچونو په سر اخیستي ـ تر خو خاطرو او یادونو یې مخې ته داږي جنګې کړي او پېرهو ډلي خیالونه یې ستړګې پټهدو او دمې ته نه پرېږدي.

د دغې غمجنې شپې دروند سکوت د دړې په اوږدو کې د سهار دلمانځه یو په بل پسې اذانونو مات کړ او د ستوماته بڅکرانو له پاره یوه بله ستړې ورځ د کار او مزدورۍ د درانده پېټي او چټو لو ته را ددبره شوه.

دغې شپې د هغوی هېڅ دمه نه وه جوړه کړې د دغې شپې دناکراره او ځوږ موزمینو د هغوی پر اوږ و دیوه ډېر درانده بار نه هم درنده اوږ هولو ونکې تما مېده او اوس بیا د یوې ستوماته او سرګردانه ورځې راختل له هغوی څخه بیا د آرام ساه اخیستله.

داو داسه له پاره کلیوال یو یو دویالې غاړې ته راتلل، داو بو نالا نده وله حرکت او د څپو نا کرارو آوازونو د خلکو د ستومان او کړلوجن ژوند ویرجنې نغمې غږولې او د دوی پر دردمند او خولو ژوند یې یوه بله غمونکې ورځ وراضافه کوله په لنډه شېبه کې نیمایي جومات ډک

... اوښکې په غوږ ځنګ وې!

بیا هم دا سد میاشت وه- یوه درنده، ګرمه، اوږده او دوبه شپه چې هیڅ سبا کېده نه.

ستورې ټوله شپه تت تت او پټ پټ کېدل، نن آسمان روښان او تک شین نه معلومېده- سپوږمۍ د دوپچن آسمان پر ورېښتو ورو ورو او په نه زړه پېل اخیست داسې چې هغه هم د دغه دوپچنې شپې په سبا کېدو نه وې خوښه- نن د سپوږمۍ وړ پښمینو وړانګو هغه ځواني ځلا نه درلوده، داوړتکه سره بر ښېښېده لکه چې همدا اوس د وینو له سیند څخه لېږه لغړه راختلې وي.

بیا هم دروژې میاشت وه د ۱۳ مې روژې- پښتني د همدا سې یوې هیبتناکې او درندې شپې د تېر بد ومرې رالندو ول او یوې ویرجنې او غملرلې ورځې ته پې نخه پرانستله.

یوه مهیب سکوت یوې ژورې چوپتیا او یوې درندې خاموشۍ په زړه ونو او خولو لاسونه اېښي وو- اوږد و سوچونو او بوږنو ونکو

خیالونو په سرونو او مغزو وزره ونه غوړولي وو.

نن د پیشمینی په چرګ بانګو نو کې هغه ځواني کشش نه لیدل کېده داسې سنګارېده لکه چې د چرګانو په مرېو هم چا منګولې ښخې کړې وې- د سپو غږونه یې تپ توپ وو یوا ځې ستغې او سوې انګولا به یې د درې په اوږدو کې څه ویرونکې انګازې خپرې کړې. د سیند د څپو شور او زوږ نه وو. داسې معلومېده چې نن شمال هم په درانه خوب بیده دی او د ونو له پاڼو سره کوتې نه خوروي سرې به وییل چې نن د اهر څه یوه خوځښ وېرې پخپله غېږ کې نغښتي دی او یوا ځې همدا ستړي او ناکراره انسانان دي چې خپلې ځواني مرګه اوښکې هیلې یې آرام نه پرېږدي- بوږنوونکو سوچونو په سر اخیستي- تر خو خاطرو او یادونو یې مخې ته داړې جګې کړې او پرهر ژړلي خیالونو یې سترګې پتهډ واو د مې ته نه پرېږدي.

د دغې غمجنې شپې دروند سکوت د درې په اوږدو کې د سهار د لمانځه یوه په بل پسې اذانونو مات کړ او دستوها نه بزګرانو له پاره یوه بله ستړې ورځ د کار او مزدورۍ د درانده پېټي او چټو لو ته راد برم شوه.

دغې شپې د هغوی هیڅ دمه نه وه جوړه کړې د دغې شپې دناکراره لمخو د هغوی پر اوږ و دیوه ډېر درانده بار نه هم درنده اوږه مولو ونکې تا میده او اوس بیا د یوې ستوما نه او سرګردانه ورځې راختل له هغوی څخه بیا د آرام ساه اخیستله.

داو دا سه له پاره کلیوال یو یو دو یا لې غاړې ته راتلل، داو بو ناا رند ولره حرکت او د څپو نا کراره آوازونو د خلکو د ستومان او کړاوجن ژوند ویرجني نغمې غږولې او د دوی پر دردمند او خوارژوندیې یوه بله غمونکې ورځ وراضافه کوله په لږه شیبه کې نیمایي جومات ډک

ketabton.com - The Digital Library

شو- لمونځ وشو- دعاګانې وشوې، وظيفې اوتلاوتونه خلاص شول.
خلک راولاړ شول راووتل. د سهار خړه لا نه وه ايسته شوې دغرونو په
څوکو لا پېروني پرېوتې لړ خپلې وړانګې پوره نه غوړولې چې کرسهار شو
داکر سهار لکه دخطر زنګ په ټوله دره خپور شو شپږ جوړې جيپ الوتکې
په دوو موازي کرښو درې ځله په ټوله دره راغبرګې شوې.

اوس نو د ټولو زړونو منله چې د قوې درانګ داخو ورځنۍ اوازې حقيقت
ته نژدې کېدونکې دي.

اوس نو د هر يوه زړه ته ولوېده چې دا يوه اوني له سهاره ترما ښامه
اکتشافي الوتکو هسې داټوله سيمه لاندې باندې نه کوله.

سترګې او خبرې ټول سوال سوال وې چې څه به کېږي- له څه سره
به مخامخ کېږي او څه به پېښ راځي.

د سوالونو او اندېښنو په دغه کشمکش کې وسله وال مجاهدين په يوه
لحظه کې دجومات مخې ته راغونډ شول تا به ويل له هر يوه سره مخابره
ده او چا د تيارسۍ او برېد قومانده ورکړې ده.

بې له دې چې بحث او جدل وکړي، بې له دې چې سړو پوښتي،
بې له دې چې دحزب او قومانداندان نوم واخلي، ټول له يوې مخې او له يوه
پلوه راغونډ شول- کمربندونه يې وتړل، د ټوپکو مجورې يې ډکې
کړې، ټوپکونه يې سنبه وکتل، خپلې يې کش کړې- ملاوې يې ټينګې
کړې پټکي يې سم کړل او پايڅې يې بېد وهلې. دحرکت لورې معلوم
ؤ د دغرې ډکرښکاره ؤ او د قربانۍ او ازموينت مهال راد برو. داسي لکه
چې څوک بولۍ ورکوي، وخت ګېرې کوي، جذبات ورته لورې ښيي،
احساس يې قدمونه ښکلوي، ولولې ورته لارجاروکوي- حالات يې د انتقام
او مقابلې ولولې توپانې کوي او وينې ورته د توپېدو پېشکشونه کوي.

نه دا خبره وه چې ته څوک يې او هغه څوک- دا دکوم تنظيم دی او
هغه دکوم. ...

هرڅه ځرګند ؤ، هدف روښانه ؤ، لار سپېڅلې او نېغه وه، دښمن
معلوم ؤ، مقابله فرض وه او د شهادت هيله حتي. سړي فکر کاوه چې
يوه روحاني تړون، يوې قلبي رابطې، يوې آفاقي قوماندې، يوه
آسماني غږ او يوه الهامي احساس هغوی ټول دغه يوه ځای، يوې
خبرې، يوې پرېکړې، يوه درېځ او يوه سنګر ته بولل ورکړې.

دجبهې لومړنيو کرښو ته دمجاهدينو کتارونه وخوځېدل-
دورې پورته شوې- دتکبير چيغو دره په سر واخيسته- دحق دښمن
پټنګانو سرونه په لاس کې د قربانۍ ډګر ته په مينه او جوش يوله بل مخه
وړاندې کېدل ته به وايې دچاپه وړ روان دي دخوښۍ ډزې کوي
او د ساتېرۍ ځغلې ولي.

نن دغه لار داسې درنده، پخوا او قوي قدمونو لنډوله چې منزل
يې دايثار او سربښندنې هغه تلپاتې مقام ؤ چې دحق شمع يې دخپلو
وينو په تېلو بله ساتله.

نن په سينو کې د زړونو درزا داسې ناکراره وه لکه چې د سرو
ګوليو مخې ته په ډېر هوس له سينې د باندې راوځي.

دجذباتو او احساساتو ټيوټوپان را الوتلي ؤ يو سېلاب ؤ چې په -
غړمبېدو راروان ؤ يوه سمندر دې خوا ځي اخيستې وه دانسانانو يو
ځپاند سمندر په دره کې په خوځېدو ؤ؛ موجونو غړغړې وهلې،
څپې په غورځنګ وې قربانۍ سر په تلې کې ولاړې وې او د آزادۍ
يوه طغياني وږمه په ټوله دره کې په چلېدو وه.
سړي فکر کاوه چې ټوله دره لړزېږي او هر کمر، هره تره، هر

ketabton.com - The Digital Library

شو- لموږ هم شو- دعا گانې وشوې، وظیفې او تلاوتونه خلاص شول. خلک راولاړ شول راووتل. د سهار خړه لا نه وه ایسته شوې دغرونو په څوکو لا پېروني پرېوتي لړ خپلې وړانګې پوره نه غوړولې چې کرسهار شو داکرسهار لکه دخطر زنګ په ټوله دره خپور شو. شپږ جوړې جیپ الوتکې په دوو موازي کرښو دري ځله په ټوله دره راغبرګې شوې.

اوس نو د ټولو زړه ومنله چې د قوې درانګ دا څو ورځنی اوازې حقیقت ته نژدې کېدونکې دي.

اوس نو د هر یوه زړه ته ولوېده چې دا یوه اونۍ له سهاره تر ماښامه اکتشافي الوتکو هسې دا ټوله سیمه تر لاندې باندې نه کوله.

سترګې او خبرې ټول سوال سوال وې چې څه به کېږي- له څه سره به مخامخ کېږي او څه به پېښ راځي.

د سوالونو او اندېښنو په دغه کشمکش کې وسله وال مجاهدین په یوه لحظه کې د جومات مخې ته راغونډ شول تا به ویل له هره یوه سره مخابره ده او چا د تیارسئ او برید قومانده ورکړې ده.

بې له دې چې بحث او جدل وکړي، بې له دې چې سر ووهي، بې له دې چې د حزب او قوماندان نوم واخلي، ټول له یوې مخې او له یوه پلوه راغونډ شول - کمربندونه یې وتړل، د ټوپکو مجبورې یې ډکې کړې، ټوپکونه یې سنبه وکتل، خپلې یې کش کړې - ملاوې یې ټینګې کړې پټکي یې سم کړل او پایڅې یې بډ وهلې. د حرکت لوری معلوم و د دغرې ډکر ښکاره و او د قربانۍ او ازموینې میدان راد برو. داسې لکه چې څوک بولئ ورکوي، وخت غږ ېرکوي، جذبات ورته لوری ښیي، احساس یې قدمونه ښکلوي، ولولې ورته لار جاروکوي - حالات یې د انتقام او مقابلې ولولې تو ہانې کوي او وېښې ورته د تویېدو پیشکشونه کوي.

نه دا خبره وه چې ته څوک یې او هغه څوک- دا د کوم تنظیم دی او هغه د کوم. ...

هرڅه څرګند و، هدف روښانه و، لار سپېځلې او نیغه وه. دښمن معلوم و. مقابله فرض وه او د شهادت هیله حتمي. سرې فکر کاوه چې یوه روحاني تړون، یوې قلبي رابطې، یوې آفاقي قوماندې، یوه آسماني غږ او یوه الهامي احساس هغوی ټول دغه یوه ځای، یوې خبرې، یوې پرېکړې، یوه دریځ او یوه سنګر ته بولنه ورکړې.

د جبهې لومړنیو کرښو ته د مجاهدینو کتارونه وخوځېدل- دوړې پورته شوې - د تکبیر چیغو دره په سر واخیسته - د حق د شمن پټنګانو سرونه په لاس کې د قربانۍ ډګر ته په مینه او جوش یوله بل مخکې وړاندې کېدل ته به وایې د چاپېره وړ روان دي د خوښۍ ډزې کوي او د ساتېرۍ مخښې ولې.

نن دغه لار داسې درنډه، پخوا قوي قدمونو لنډوله چې منزل یې دایشار او سرښندنې هغه تلپاتې مقام و چې د حق شمع یې د خپلو وینو په تېلو بله ساتله.

نن په سینو کې د زړونو درزا داسې ناکراره وه لکه چې د سرو ګولیو مخې ته په دېرهوس له سینې د باندې راوځي.

د جذباتو او احساساتو یو توپان راالوتلی و یو سیلاب و چې په - غړمبېدو راروان و یوه سمندر دې خوا خه اخیستی وه د انسانانو یو څپاند سمندر په دره کې په خوځېدو و؛ موجونو غړ غړې وهلې څپې په غورځنګ وې قربانۍ سر په تلې کې ولاړې وې او د آزادۍ یوه طغیانې وږمه په ټوله دره کې په چلېدو وه.

سړي فکر کاوه چې ټوله دره لړزېږي او هر کمر، هره تړه، هر

ناو او هر بوټی د آزادۍ د دغه سربښندونکي لښکر قدمبوسۍ ته ځان
رسوي.

کولۍ وچلېدلې، ټانکونه وغورځېدل او مزایل په غرمبېدو شول،
سیمه داور لمبه شوه د کولیو بزلی او د بمونو باران په اورېدو شو، د آسمان
پرمخ د الوتکو ټولۍ او کتارونه داسې معلومېدل لکه چې هوایي مرغان
پدغه کرد جنه فضا کې د خپل سفر لار لټوي دوري شوي، لوګي شول
نه د یو بل غږ اورېدل کېده او نه یو بل سره لیدلی او پېژندلی شوای.
جیټ بمبارۍ کولې آتشي ... نپام ... او کیمیاوي بمونو داسې محشر جوړ
کړی ؤ لکه چې ځمکه یې ستوله په بل غ اړولې وي هر سړي فکر کاوه چې همدا
دې ژوند دی نور به نو د ځمکې پرمخ هیڅ هم نه وي پاتي.
هلیکوپترو راکټونه اورول او کوماندو یې پوځیان یې کوزول
تر مازدیګره پر هره غونډۍ، هرناو او هره حاکمه نقطه د کوماندویي
پوځیانو بهیر امات ؤ. او په هره غونډۍ او هر ځوکۍ پنډوونن له
دبرو او کمرونو پوځیان زیات معلومېدل - هره دبره به چې سړي
ولیدلی شوای نو وبه ښورېده او پوځي به ترې جوړ شو له الوتکو ټانکونه
او نورې درنده وسلې هم کوزې کړی شوې، ټانکونه، توپونه،
میزایل او ... تا به ویل له هرناو او غونډۍ سره یوې افرقې او غونډ اړولي
وي.

بنایي پوځي متخصصین او عسکري ماهرین یې ونه منـي - دوی
به د خپلو شمېرنو او فرضیو له مخې حساب کوي - د ځمکې ساحه به اټکلوي
وایي به، دا اراضي د دومره لوی پوځ او وسلو ایجاب نه کوي عسکري
قوانین دا نشي منلی دا اراضي د دومره ټانکونو او پوځیانو ګنجایش نلري
او ...

خو دا د سترګو لیدلی واقعیت دی خپله یې د کابل پوځي افسرانو هم
تصدیق کړی. د متخصصینو او ماهرینو شمېرنې او فرضیې خو هغه وخت
هم اپوته، غلطې او ناسمې وختې کله چې د روسي پوځونو له یرغل سره
دوی په دوو دریو میاشتو کې د مقاومت د ټکولو او له منځه وړلو پېښنی
کړې وه او د افغانانو غور او او مقاومت یې د روس د منظم او مجهز پوځ
په مقابل کې انتحار او خودکشي ګڼله، او که اصلاً دغه شمېرنو فرضیو
او نظریاتو ته کتل شوي وای نو د افغانستان جهاد باید له سره پیل شوی
او د بري تر درشل هډو رسېدلی نه وای.
د افغانستان جهاد خو د نړۍ د ډېرې شمېرنې او اټکلونه اپوته ونیول
د ډېرې خلکې وېښې او سنجونې یې ناسمې ثابتې کړې او ډېر نظریات او
موضعګیرۍ یې بدلون ته اړ کړي.
د دغه مقاومت هڅینه، وسله، تکیه او قوت، هغه مادي وسایل او
مهمات ندي چې د پوځي زېرمو له تشېدو سره په شا شي او ماتې وخوري د
دغه جنګ مهمات نه خلاصېږي، وسله یې له کاره نه لوېږي او قوت یې
نه کمزوری کیږي ځکه خو یې شومیخانیکي او نظري درسونه او نظریات
مستقبل نشي ټاکلی.
دلته ایمان، عقیده، تصمیم او اراده د روس غونډې ستر او وحشي قوت په
ګونډو وکړ - دوار سابلاک لړزولی، نړۍ ته د استعمار ماتونې ژوندی درس
ورکړی او د روس د نه ماتېدونې طلسم دړې وړې کړی او د نړۍ اسکېلو
او ګمبلو ته په ګوته کړي چې د وېښې په بیه آزادي حتماً اخیستلی شي.

ناو او هربوبتی د آزادۍ د دغه سربښندونکي لښکر قدمبوسۍ ته ځان رسوي .

کولۍ وچلېدلې ، تانکونه وغرېدل او میزایل په غرمبېدو شول ،
سیمه داورلمبه شوه دکولیو بزلی اود بمونو باران په اورېدو شو ، دآسمان
پرمخ دالوتکو ټولۍ او کتارونه داسې معلومېدل لکه چې هوايي مرغان
پدغه کرجنه فضا کې دخپل سفرلاره لټوي او دوري شوي ، لوګي شول
نه دیو بل غږ اورېدل کېده او نه یوبل سره لیدلی او پېژندلی شوای .
جیټ بمبارۍ کولې آتشي ... نپام ... او کیمیاوي بمونو داسې محشر جوړ
کړی ؤ لکه چې ځمکه یې ستوله په بل غ اړولې وي هرسړي فکر کاوه چې همدا
دې ژوند دی نوربه نو دځمکې پرمخ هیڅ هم نه وي پاتې .
هلیکوپترو راکټونه اوروړل او کوماندویي پوځیان یې کوزول
ترمازدیګره پرهره غونډۍ ، هرناو او هره حاکمه نقطه دکوماندویي
پوځیانو بهیرامات ؤ . او په هره غونډۍ - او هرځورکې پندوونن له
دبرو او کمرونو پوځیان زیات معلومېدل - هره دبره به چې سرې
ولیدلی شوای نو وبه ښورېده او پوځي به تر یا جوړ شو له الوتکو تانکونه
اونوري درندې وسلې هم کوزې کړې شوې ، تانکونه ، توپونه ،
میزایل او ... تابه ویل له هرناو او غونډۍ سره یو یو ځوکۍ او غونډ اړولي
وي .

بناپي پوځي متخصصین او عسکري ماهرین پې ونه منسي - دوی
به دخپلو شمېرنو او فرضیو له مخې حساب کوي - دځمکې ساحه به اټکلوي
واپي به ، دا اراضي د دومره لوی پوځ او وسلو ایجاب نه کوي عسکري
قوانین دانشي منلی دا اراضي د دومره تانکونو او پوځیانو ګنجایش نلري
او . . .

خو داد سترکو لیدلی واقعیت دی خپله یې دکابل پوځي افسرانو هم
تصدیق کړی . د متخصصینو او ماهرینو شمېرنې او فرضیې خو هغه وخت
هم اپوته ، غلطې او ناسمې وختې کله چې د روسي پوځونو له یرغل سره
دوی په دوو دریو میاشتو کې د مقاومت د تکولو او له منځه وړلو ښېنې
کړې وه او دافغانانو غور او ومقاومت یې د روس د منظم او مجهز پوځ
په مقابل کې انتحار او خودکشي ګڼله ، او که اصلاً دغه شمېرنو - فرضیو
او نظریاتو ته کتل شوي وای نو دافغانستان جهاد باید له سره پیل شوی
او بریې تر درشل هدو رسېدلی نه وای .
دافغانستان جهاد خو د نړۍ د ډېرې شمېرنې او اټکلونه اپوته وښودل
ډېرې ځکې وپېښې او ستنجونې یې ناسمې ثابتې کړې او ډېرې نظریات او
موضعګیرې یې بدلون ته اړ کړې .
د دغه مقاومت هڅینه ، وسله ، تکیه او قوت ، هغه مادي وسایل او
مهمات ندي چې د پوځې زیرمولو تشېدو سره په شا شي او ماتې وخوري د
دغه جنګ مهمات نه خلاصیږي ، وسله یې لا کاوه نه لوېږي او قوت یې
نه کمزوري کېږي ځکه خو یې شومیخانیکي او نظري درسونه او نظریات
مستقبل نشي ټاکلی .
دلته ایمان ، عقیده ، تصمیم او اراده د روس غونډې ستر او وحشي قوت په
ګونډو وکوي - دوارسا بلاک لرزوي ، نړۍ ته د استعمار ماتونې ژوندی درس
ورکوي او د روس دنه ماتېدونې طلسم دړې وړې کوي او دنړۍ اسکېلو
او مجلو ته په ګوته کوي چې د وېښې په بیه آزادي حتماً اخیستلی شي .

...او هغوی خپل ارمان ته ورسېدل

فضا تورو دوړو لاندې کړې وه - د لمر سترګه سمه نه ښکارېده - د باروتو سوې بوی له هر لوري پورته کېده - له هرې خوا د اورېباران او د ګولیو ږغ اورېده، په سترګو کې اوښکې وچې وې خو وینې بهېدلې - سرونه ستي کېدل - سینې غلبېل کېدلې - هډونه په هوا الوتل - غوښې باد بېدلې او لمبو او لوګي وار په وار ځمکه، هوا او د ژوند هستي لاندې کوله.

نن وینې وې - اورونه وو - لوګي و او د باروتو د سوځېدونکه بوی. نن هره خبره او هر تصور د قربانۍ و، د جنګ و، د وغري و، د شهادت و، د برید و، د یرغل و، د بم و، د ټانک او توپ و، د زخم و او د تېپ او پرهر.

له کومې پټنې، له کومې ډبرې او له کوم لوري به چې د ټوپک ډزې شوې هلته به بیا اوربل و - د بمونو باران او د ګولیو دندوکار به و - هلته به بیا نه بوټي پاتې و نه کس او نه ډبره - هغه ځای به سور اور شو، لمبه به شو لوګي به شو او وران او ویجاړ.

د هر سړي دا خیال و چې تر دغو بمباریو او ګوله باریو لاندې به نه څوک روغ پاتې وي او نه کوم کور ودان - هر یو دا فکر کاوه او همدا یې انګېرله چې بیا چې دغه ژوندی دی، نور به د دغو اورونو په لمبو د بمونو په باران

او د ګولیو په ږغ او د ټنډو کار کې هېڅ ژوی روغ نه وي پاتې.

هلته چې د هر دوزخ او مرګ د هر سنګر انجام به او رستي کېدل او د ډبرو لږ مقاومت قیمت د سر حتمي قرباني وه.

هلته چې د دښمن د بمونو، توپونو او ټانکونو له چلېدو سره د هغوی د بریځو د دهشت خپرونکو پروپاګنډو ونو ژبې هم همدا ورچلېدې او هدایې ژبغرانده لمبې یې ښندلې.

هلته چې د مقاومت د حتمي نابودۍ نوم و او هله چې مقابله د مرګ غېږې ته له ځان غورځولو پرته بل څه نه و.

هلته او په همغه ځای کې د خدای د لارې سرښندونکي د وطن له مینې سرشار، د حق په مینه مست او د شهادت لېوالتیا لوله مقاومت اخوا - له شهادت پرته او له دغې او مقابلې نه دې خوا بله لار، بله اسم، بل لوري او ګودر نه لیده. نه یې په پېژندنه او فکر او تصور یې نشولای کولی - د مرګ پر لوري د شهادت په طرف، د وینو تویېدونې پر خوا او د سر ښندنې په لاره یې پاخه، درانده او داوړمن قدمونه اوچتول - داوړ لکه چې هغوی یو تجارت په لاره اچولی وي - داسې تجارت چې ځانونه یې سکي ګټندوی بلل او هغه د خپلې وینې په بدل کې د خپل سر په عوض کې د خدای (ج)، د رضا ګټل و - سبحان الله څومره ویاړمن تجارت او څومره عظیمه ګټه.

* * *

زه دلته د همدغه سنګر خبره کوم یوازې د یوه سنګر کیسه د هغه سنګر خبره چې د خپل مثالي مقاومت او قربانۍ له لارې یې د دښمن زور او وحشت اوبه اوبه کړ او بې ځلې بیا یې ثابته کړه، یو وار بیا یې ونبوده چې کوم اولس په وینه او سر د آزادۍ قیمت ادا کولی شي هغه غلام کېدلی نشي.

وطن به یې وران شي خو غلام به نشي او سر به ټیټ نکړي.

ketabton.com - The Digital Library

... او هغوی خپل ارمانونه تر سره کړل

فضا تور دود لاندې کړې وه - د لمر سترګه سره نه ښکاریده - د بارود
سوې بوی له هر لوري پورته کېده - له هرې خوا د اورباران او د ګولیو بزلې
اوریده په سترګو کې او ښکې وچې وې خو وینې بهیدلې - سرونه ستي کېدل -
سینې غلبیل کېدلې - هډونه په هوا الوتل - غوښې بادیدلې او لمبو او لوګي وار په
وار ځمکه، هوا او د ژوند هستي لاندې کوله.

نن ویني وې - اور ونه وو - لوګي و او د بارودو سوځنده بوی. نن هر خبره
او هر تصور د قربانۍ و، د جنګ و، د ډغرې و، د شهادت و، د بریډ و، د یرغل و، د
بم و، د ټانک او توپ و، د زخم و او د تپ او پرهر.

له کومې پښې، له کومې ډبرې او له کوم لوري به چې د ټوپک د ږغ هلته
به بیا اور بل و - د بمونو باران او د ګولیو د ندوکار به و - هلته به بیا نه بوټې
پاتې و نه کس او نه ډبره - هغه ځای به سور اور شو، لمبه به شو لوګی
به شو او وران او ویجاړ.

د هر سړي دا خیال و چې تر دغو بمبارو او ګوله باریو لاندې به نه څوک
روغ پاتې وي او نه کوم کور ودان - هر یوه دا فکر کاوه او همدا یې انګېرله
چې یواځې دې ژوندي دي، نور ټول به د دغو اورونو په لمبو د بمونو په باران

او د ګولیو په بزلې او د ندو کار کې هیڅ ژوی روغ نه وي پاتې.
هلته چې د هر دوزخ او ابر مرګ د هر سنګر انجام په اوریستي کېدل او د دېر
لړ مقاومت قیمت د سرحتمي قرباني وه.
هلته چې د دښمن د بمونو، توپونو او ټانکونو له چلېدو سره د هغوی د
بریځو د دهشت خپرولو په پار کنډونونو بې هم همدا ورچلېدې او همداسې
ژبغرانده لمبې یې ښندلې.
هلته چې مقاومت د حتمي نابودۍ نوم و او هله چې مقابله د مرګ
غېږې ته له ځان غورځولو پرته بل څه نه و.
هملته او په همغه ځای کې د خدای ج دلاورو سربښندونکي د وطن له مینې
سرشار، د حق په مینه مست او د شهادت لیوالو له مقاومت اخوا - له شهادت پرته
او له ډغرې او مقابلې پرته د بخوا بله لار، بله اسم، بل لوری او کوم د رنه لیده.
نه یې پېژانده او فکر او تصور یې نشو ای کولی - د مرګ پر لوري
د شهادت په طرف، د وینو تویولو پر خوا او د سر ښندنې په لاره یې پاخه،
درانده او داډمن قدمونه اوچتول - دا ورلکه چې هغوی یو تجارت په
لاره چولی وي - دا سې تجارت چې ځانونه یې پکې کټندوی بلل او هغه د خپلې
وینې په بدل کې د خپل سر په عوض کې د خدای ج، د رضا ګټل و - سبحان الله
څومره ویاړمن تجارت او څومره عظیمه ګټه.

* * *

زه د لته د همدغه سنګر خبره کوم یواځې د یوه سنګر کیسه د هغه سنګر
خبره چې د خپل مثالي مقاومت او قربانۍ له لارې یې د دښمن زور او وحشت
او به او به کړ او یو ځل بیا یې ثابته کړه، یو وار بیا یې وښوده چې کوم اولس
په وینه او سر د آزادۍ قیمت ادا کولی شي هغه غلام کېدلی نشي.
وطن به یې وران شي خو غلام به نشي او سر به ټیټ نکړي.

ketabton.com - The Digital Library

د هغو سرتیرو د سربښندنې یاد چې له یوې غې په خپلو وینو کې ولمبېدل
دهغه سنګر چې یادتولو ساتونکو یې په دفاع کې د شهادت په غېږ کې سرونه
کېښودل او هغه سنګر چې د جنګیالیو د وینو رود یې په هغه ځګره کې د دښمن
د زور او وحشت ستنې ونړولې او د هغوی د شرهېدلې ماتې تاریخ یې اغځور
کړ. او هغه مورچل چې په خپلو وینو یې د وحشي دښمن د وحشت او بربریت
نړېلیې سرې کړې.

زه اوس هم دغه پوښتنې ته یې ځواب یم چې څه ور پېدغه سنګر
کې د دغو لیرو سیمو او بېلابېلو حزبونو مجاهدین راغونډ شوي وو. چا
راغونډ کړي وو - چا قومانده ورکړې وه - کله څه ور او چېرته یې دا
پرېکړه غوټه کړې وه، داسې لکه چې قدرت پخپل لاس راټول کړي او
انتخاب کړي وي - یو یو یې له هر حزب او هرې سیمې راغونډ او ټاکلي وي
لکه چې په دوی کې یې د داسې سترې مقابلې او مثالي قربانۍ قوت او
صلاحیت لیده چې دا دوله به دلته یو مثالي یادګار پرېږدي د قربانۍ یادګار
او د سرلوړۍ د خاطره یادګار.

په رښتیا هم دا د قدرت کرشمه وه او د قدرت لوړ بینه.

سړی حیران شي - اوس هم بېدې سم نه شي پوهېدلی او یې له دې چې د
قدرت لاس یې وبولې بل فکر نشي کولی.

دغه جنګ سهار لما ځه مهال ونښت - الوتکو د وسپنو او او رباران
ورباوه او ټانکونو، د کولیو ږلې، خو د حق په مینه مستو ځوانانو ورته
خپل سرونه او سینې سپر کړې وې - غرمه شوه تکنده غرمه - ځمکه د اور
لمبو نیولې وه او هوا لوخړو او ستړلوګي. کمرونه رغړېدل - غرونه نړېدل د
ډبرو پرخچې یا وېدلې خو خدای دلاري دغه قهرمان سربښند ونکي له ځایه
نه خوځېدل - د دوی ګمونه له ماشي نه ایسنته کېده او ایله به هغه وخت

پرماشه د دوی ګوتو حرکت پرېښود چې د دښمن کومه سرګولۍ به یې په تنتر
کې سره شوه.

ژبې په تالو پورې کلکې نښتې وې خو د دوی د توپکونو بارونه چلېدل -
د مرګ ویروونکې هیولا ورته ځغاځ خپلې دارې را بیستلې وې خو د دوی -
سترګو هغه نه لیدله - د دوی نظرونو تر لیرې بل څه لیدل - بل څه یې
تصور کول او د هغه لېوال وو.

تر دې وخته نه - لس کسه شهیدان شوي وو - ما سپښین ځچې دري
نور ملګری یې هم شهیدان شول - دراکټ او د هشکې مرمۍ خلاصې
شوې وې اوس له هغوی سره دا فکر ؤ چې له شهادت وروسته یې دا
وسلې د دښمن لاس ته ورنشي - په ډېر اطمینان یې ما یې بېرته کړې - میل یې
خلاص کړاو په بوټو او شکو کې یې ښخې کړې.

د دښمن الوتکو، توپونو او ټانکونو خپل وس ختم کړ خو د دغه سنګر
د مقاومت غږ یې غلی نشوی کړی - د کومک مخابرې چالانې وې - د سر پوځ
هغو ستر جنرالانو ته یې خبره ورسوله - نقشه او د ټول کیفیت تفصیلات او
خپله یې وسې یې وتر شرح کړه ما ښام نږدې کېدونکی ؤ او که یو ځل تیاره خپره
شوې وای نو بیا خو دغه ټوله قوه او پوځ د دغه سنګر په ولکه کې ؤ - زر زر یې
د قوماندې او کومک غوښتنې کولې د عاجل کومک او فوري مرستې.

* * *

مجاهد عبدالباقي له جیب څخه قلم را ویوست د کاغذ پر یوه ټوټه یې په ډېر
اطمینان ولیکل: «... اوس قضا مازیګر دی زموږ د هشکي او راکټ مرمۍ خلاصې
شوې او [illegible] کړې - تر اوسه زموږ دیارلس
تنه ملګري شهیدان شوي او موږ [illegible] خپل لوړ هدف ته نږدې کېدونکي یو...»
دا کاغذونه یې له [illegible] سره دیوه نړېدلي کمر په

UKOA

دهغو سرتېرو د سربښندنې یاد چې له یوې خوا یې په خپلو وینو کې ولمبېدل
دغه سنګرونه چې تولو ساتونکو یې په دفاع کې د شهادت په غېږ کې سرونه
کېښودل او هغه سنګر چې د جنګیالیو د وینو رود یې په هغه ځګړه کې د دښمن
د زور او وحشت ستنې ونړولې او دهغوی د شرهېدلی ماتې تاریخ یې اغځون
کړ. او هغه مورچل چې په خپلو وینو یې د وحشي دښمن د وحشت او بربریت
ټولمبې سړې کړې.

نه اوس هم دغه پوښتنې ته ځواب نه دی چې څه ورپېښ شو په دغه سنګر
کې د غولیرو سیمو او بېلا بېلو حزبونو مجاهدین راغونډ شوي وو. چا
راغونډ کړي وو - چا قوماندو ورکړې وه - کله څه ورلوچېرته یې دا
پریکړه غوټه کړې وه، داسې لکه چې قدرت یې خپل لاس را تول کړی او
انتخاب کړي وي - یو یو یې له هر حزب او هرې سیمې راغونډ او یوځای کړي
لکه چې په دوی کې یې داسې ستړې مقابلې او مثالي قرباني قوت او
صلاحیت لیده چې دا دله به دلته یو مثالي یادګار پرېږدي د قربانۍ یادګار
او د سرلوړۍ د خاطرو یادګار.

په رښتیا هم دا د قدرت کرشمه وه او د قدرت لوړ بېنه.

سړی حیران شي - اوس هم یې دې سم نه شي پوهېدلی او یې له دې چې د
قدرت لاس یې وبولي بل فکر نه شي کولی.

دغه جنګ سهار له څه مهال ونښت - الوتکو د وسپنو او اور باران
پیلاوه او ټانکونو، د کولیو بزلې، خو حق په مینه مستو ځوانانو ورته
خپل سرونه او سینې سپر کړي وې - غرمه شوه تکنده غرمه - ځمکه داور
لمبو ښیوله وه او هوا لوخړو او تورلوګي. کمرونه رغرېدل - غرونه نړېدل د
وبرو پرځای چې یې بدلی خو خدای دلاری دغه قهرمان سربښند ونکي له ځایه
نه خوځېدل - د دوی ګونته له ماښې نه ایسته کېده او ایله په هغه وخت

پرماشه د دوی ګوتو حرکت پرېښود چې د دښمن کومه سره ګولۍ به یې په تنتر
کې سره شوه.

ژر یې په تالو پورې کلکې نښتي وې خو د دوی د توپکو نو بارونه چلېدل.
د مرګ ویروونکی هیولا ورته څنګ خپلې دارې راایستلی وې خو د دوی -
سترګو هغه نه لیده. د دوی نظرونو د پرلیرې بل څه لیدل - بل څه یې
تصور کول او د هغه لپوال وو.

تردې وخته نه - لس کسه شهیدان شوي وو - ماسپښین و چې درې
نور ملګري یې هم شهیدان شول - دراکټ او دهشکي مرمۍ خلاصي
شوې وې اوس له هغوی سره دا فکر و چې له شهادت وروسته یې دا
وسلې د دښمن لاس ته ورنشي - په دې سرالطمینان یې یا یې ښت کړې - بیل یې
خلاص کړاو په سوتو او شکو کې یې ښخې کړې.

د دښمن الوتکو، توپونو او ټانکونو خپل ورځ ختم کړ خو د دغه سنګر
د مقاومت غږ یې غلی نه شوی کړی - د کومک خبرې چالانې وې - دسوبې
هغو ستر و جنرالانو ته یې خبره ورسوله - نقشه او د تول کیفیت تفصیلات او
خپله یې وسپې یې و ترشرح کړه ماښام نږدې کېدونکی و او که یو ځل بیا دا خبره
شوې وای نو بیا خو دغه ټوله قوه او پوځ د دغه سنګر په ولکه کې و - زرزر یې
د قوماندې او کومک غوښتنې کولې د عاجل کومک او فوري مرستې.

* * *

مجاهد عبدالباقي له جیب څخه قلم را وویوست د کاغذ پر یوه ټوټه یې په ډېر
اطمینان ولیکل: "... اوس قضا مازیګر دی زموږ د دهشکي او راکټ مرمۍ خلاصې
شوې او تر هغو بوتو او شکو لاندې ښخې کړې - تر اوسه زموږ دیارلس
تنه ملګري شهیدان شوي او موږ ... خپل لوري هلاکت ته نږدې کېدونکي یو..."
دا کاغذونه یې له ... سره دیوه نهېدلی کمربه

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

چوله کې کېښودل. تا به ویل چې هیڅ هم نه دي پېښ شوي، هیڅ خبره نشته او د چا نوک هم نه دی ویښ شوی. دومره ډاډه، داسې مطمئن او داور باوري لکه چې د هیڅ کوم خطر او هیڅ ډول اندېښنه ورسره نه وي.

د مازیگر وروستی شیبې وې. د وه نوي الوتکې راښکاره شوې. په نوي بمبارۍ او خونړي الوت. په دغه سنگر یې دری ځلې دوری وخورلې او بمبارۍ یې پیل کړه. یو شېن بخون لوگی پورته شو او دغسې ورو ورو د سنگر د ژړې کلا بدلې.

بله ورځ چې خلک ور غلل هلته یې د کمر په چاک کې دا کاغذونه وموندل. هلته له ډېرو داو سپینو تورتي ډېرې معلومېدې. له کانو د تشو مردکو نالې ډېرې پرتې وې. د هر شهيد څنگ ته د تشو مردکو انبار و نه پراته وو. ترلوسه هم او سپنې او تشو ناليو هلته پس د ډېرو او کانو خپله غلبه ټینگه ساتلې ده. هلته اوس دغه وياړمن سنگر د شهيدانو قبرونه د حال په ژبه د خپل سرلوړی شهادت او ویاړمن مقاومت ترانې غږوي، د جهاد او شهادت د کاروان جرس زوږند ساتي او د قبرونو ډیوې یې د آزادۍ لار ځلنده او روښانه.

ډېري د غیرت کیسې یې خوله کښې د هر زخم دي
چاو یلي دا چې شهیدان خبرې نه کوي

PROPERTY OF ACKU 5657

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English